

Ons Nieuw Stamland.

OFFICIEEL ORGAAN

Stichting

"NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND"

Alg. Secr: Rochussenstraat 259 B

Rotterdam

Administratie/Redactie:

Class de Vrieselaan No. 73 A.

Rotterdam.

Postgiro No. 562042

(t.n.v. R.A. Jacobs)

RESSORTEN

Rotterdam - Dordrecht - Den Haag - Deventer - Haarlem - Maastricht.

Correspondenten:

Amsterdam, Zandvoort, Bedum (Gr.), Noordwijk-binnen, Bemelen, Grave, Maren, Tilburg, Gronsveld (Lmb), en Zeeland (N.Br.)

No. 4.

10/8-'51.

AUGUSTUS 1951

STICHTING - BESTUURS - MEDEDELINGEN.

Het spijt ons U te moeten mededelen, dat wij niet meer kunnen vol-
doen aan de vele verzoeken om toezending van het orgaan No. 3-JULI 1951.
Op een zo grote toeloop van inschrijvingen van leden en belangstellenden hebben wij niet gerekend.

In ieder geval blijkt hieruit wel duidelijk, dat men zich met het doel en streven van de Stichting verenigen kan en er een vertrouwen wordt gesteld in het beleid van het Voorlopig Stichtingsbestuur. Wij danken U dan ook voor het in ons gestelde vertrouwen en kunnen U mededelen, dat wij belangrijke publicaties hebben te doen over onze verrichtingen in de afgelopen maand.

Dit is dan ook de reden, waarvan wij in tegenstelling met de gewoonte om het orgaan tegen het einde der maand te doen verschijnen, reeds thans met ons volgend nummer uitkomen.

Wij beloven U actief op onze post te zijn en U direct van de zeer belangrijke gevallen op de hoogte te stellen, al ware het dat hierdoor met een extra nummer zal moeten worden uitgekomen.

Leden, wij trachten voor U alles te doen wat in ons vermogen ligt.

Wat doet gij voor Uzelf en voor de Stichting?

Laat het werk niet alleen aan Uw voormannen over, doch slaat allen de hand aan de ploeg. Weet dat er gewerkt moet worden voor ons aller levensbelang, voor onze toekomst, ook die van U en Uw nakomelingen.

Kijkt vooral niet naar kleinigheden en zet alle onderlinge geschillen opzij; vormt een eendrachtig front met één doelstelling (het Nieuw-Guineërschap) in één Verbond met een zetel, die slechts is gevestigd in Nieuw-Guinea.

De leden roepen wij toe actief deel te nemen aan de grootmaking van onze Stichting en zo mogelijk Uw activiteit te vergroten en te bewerkstelligen, dat wij een samensmelting, een éénheid bespoedigen met het Nieuw-Guinea Verbond in Nieuw-Guinea; dat wij in Nederland juist door onze ééndracht en saamhorigheid nu eens eindelijk iets weten te bereiken en te presteren.

De twijfelaars roepen wij toe, niet meer te wachten en te parasiteren op het werk van anderen; doet ook gij mee en haal samen met ons de kastanjes uit het vuur. Want dit is het werk, dat wij allen te verrichten

hebben. Niet alleen zij in Nieuw-Guinea doen dit, doch ook wij moeten dat in Nederland doen. Wij helpen hen in Nieuw-Guinea daardoor het werk verlichten en komen hand in hand in hetzelfde "Vaderland", Nieuw-Guinea,

De voorpagina moet minstens geheel gevuld worden met ressorten en correspondentenrapporten.

Het lag in onze bedoeling om U in het orgaan No. 4 de namen der leden van het Stichtings-bestuur en de diverse ressorts-besturen alsmede correspondenten bekend te maken, doch door gebrek aan plaatsruimte moeten wij hiermede wachten tot het volgende nummer.

ONS VERENIGINGSLEVEN.

Namens de Stichting Nieuw-Guinea Verbond Nederland is door de Voorl. Voorzitter voor Nederland, de heer R.A. Jacobs een audiëntie bij de Gouverneur van Nieuw-Guinea, de heer S.L.J. van Waardenburg, aangevraagd en verkregen op DINSDAG, 31 JULI 1951 te 16 uur, op het Ministerie voor Uniezaken, Plein 1 Den Haag.

Direct na ontvangst van het schrijven, waarin de datum en tijd van bovengenoemde audiëntie bepaald werd, zijn door de Algemeen Secretaris van onze Stichting alle Ressortsbesturen en enige correspondenten hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld. Tevens werd aan de ressorten het verzoek gedaan om eventuele door hen nodig geachte punten van behandeling aan het Stichtingsbestuur op te geven, zedat deze bij Zijne Excellentie kunnen worden voorgebracht.

Niettegenstaande de korte tijd, die hen nog restte, hebben verschillend de ressorten hierop gereageerd.

Het spijt ons echter te moeten constateren, dat bij enkele ressorten de directe persoonlijke belangen van een of meerdere bestuursleden op de voorgrond werden geplaatst. Ook zijn wij toe de ontdekking gekomen, dat er ressorten zijn, die buiten medeweten van het S.B. om, requesten aan de Gouverneur hebben gezonden. Is deze handelwijze op zich zelf reeds af te keuren, thans vraagt men het S.B. om tijdens de audiëntie op deze requesten terug te komen en ze bij de Gouverneur nogmaals voor te leggen.

Leden en vooral gij, bestuursleden, kunt van ons toch niet verwachten, dat wij op een eerste audiëntie reeds persoonlijke belangen van enkelingen op de voorgrond stellen, terwijl hier grotere gemeenschaps- en algemene belangen op het spel staan.

Dit geldt echter niet voor het ressortsbestuur van Deventer. Van den beginne af is het S.B. op de hoogte gehouden van hetgeen dit ressortsbestuur (R.B.) heeft gedaan in het belang van haar leden, door ons steeds een doorslag te sturen van hun requesten en brieven.

Wij appreciëren dan ook ten volle het werk van dit R.B. en spreken het vertrouwen uit, dat allen deze handelwijze tot voorbeeld zullen nemen.

Laat ons vooral zorgen, dat niets buiten Uw bestuur en Stichtingsbestuur om gedaan wordt, want zulks is niet bevorderlijk voor de naam van de Stichting en voor de belangen van de leden.

Wij begrijpen zeer goed, dat gij ongeduldig zijt geworden en weinig vertrouwen hebt, omdat gij reeds zovele malen niet alleen teleurstellingen in het beleid van enig bestuur hebt ondervonden, doch ge hebt ook ondervonden hoe U bedrogen zijt geworden, niettegenstaande alle gedane beloften, welke niet zijn nagekomen.

Wij willen ons niet op de voorgrond stellen en bij U met mooie beloften aankomen, doch wij kunnen U slechts één belofte geven en dat is "dat wij zullen trachten, datgene te bereiken, wat tot heil van alle leden kan zijn in het belang en uit naam van onze Stichting en U steeds door

+++++
+ PEPERKORRELS te koop gevraagd + + EEN 'costuum voor Uzelf +
+ H.H. VERLOFGANGERS, + + of voor Uw kinderen +
+ het speciale adres voor alle soor+ + Regenkleding voor Dames en Heren +
+ ten specerijen. + + H. H U I S M A N. +
+ G. S. SPAAN - Crooswijkseweg. 176 + + le Middellandstraat 100-Rotterdam+
+ telf. 27723. ROTTERDAM + + Anno. 1885. +
+++++

middel van ons orgaan of anderszins op de hoogte zullen houden van het-
geen wij gedaan hebben of nog zullen doen.

In het korte tijdsverloop sedert de oprichting, hebt ge reeds het een en
ander van ons werk kunnen waarnemen en we hopen daarom dat gij ons zult
willen en kunnen vertrouwen.

Laat vooral het persoonlijk egoïsme voorlopig niet al te veel op de
voorgond treden en eist van ons niet, dat wij Uwe persoonlijke belangen
het eerst in behandeling nemen.

Dit wil echter niet zeggen, dat wij deze zullen negeren! Neen, de gege-
vens die U ons brengt zullen wij in de eerste plaats trachten te com-
bineren met die van anderen en deze, als algemeen nodig en nuttig voor
allen bij de betreffende instanties naar voren brengen. Verder zal ieder
geval door ons naar waarde worden geschat.

Gij moet van ons niet verwachten, laat staan eisen, dat wij "ijzer met
handen kunnen breken". Gij moet ons beschouwen als bemiddelaar, contact-
personen (college) tussen Stichting en de diverse instanties.

Uw Ressortsbestuur en de correspondenten van onze Stichting zijn
voor de leden in eerste instantie de contact-personen tussen U en het
Stichtingsbestuur.

Het individueel werken verzinkt in het niet bij een gezamenlijke ho-
mogeen actie, een eenheidsfront.

Aan Uzelf ligt het om U als soldaat te stellen onder Uw kader, officier
en generaal, in wie U vertrouwen kunt stellen. Gijzelf hebt het in
de hand Uw voormannen te kiezen, opdat zij voor de algemene belangen van
de Stichting opkomen en werken ter bereiking van het doel en streven van
onze Stichting, zoals vastgelegd bij onze Statuten.

Zoals gezegd, kunt gij van Uw bestuur en Stichtingsbestuur beginnen
te eisen, doch gij moet Uzelf niet schuilhouden en het werk verder maar
aan deze bestuursleden overlaten. Ook gij hebt Uwe plichten.

Werkt gij zelf mede, en zorgt gij mede voor de grootwording van onze
Stichting, die straks één zal zijn met het thans reeds bestaande NIEUW-
GUINEA VERBOND met zetel in Nieuw-Guinea.-

Zorgt ook gij voor de verwezenlijking van de ééndracht, de éénheid.

Vergeet niet dat het pionierschap niet alleen ligt in Nieuw-Guinea,
doch ook hier in Nederland. In Nieuw-Guinea wordt van de pionier geëist,
energie, inspanning, transpiratie, tranen, bloed en..... (vult U zelf maar
in). In Nederland hebt ge slechts de eerste vier te brengen. Zelfs de
vierde is slechts door enkelen te geven.

Indien gij U deze offers hier in Nederland niet durft op te leggen,
hoe zal het U dan in Nieuw-Guinea vergaan?

Hier moet ge U er reeds aan wennen boven Uw zware dagtaak - niets
vergeleken bij de dagtaak in N.G. - nog het een en ander te doen voor
de toekomst van Uzelf en Uw nakomelingen (in N.G. moeten de pioniers na
hun dagtaak nog werken voor hun eigen home, enz.).

Hier reeds horen we vele sterke mannen tussen 16 en 40 jaren steen
en been klagen van te zware arbeid en dat voor het verenigingsleven.

Zij leven hier rustig in een geregeld leven, met goede voeding en een
zacht bedje. Kunt gij U indenken hoe het hen, die in Nieuw-Guinea zijn,
gaat?

In Nieuw-Guinea zijn nodig harde werkers, mensen, die niet te bereerd zijn het "minste" werk ter hand te nemen. De tijd van "baboe" en "djon-ges" is voorbij. Wat in Nieuw-Guinea zijn moet, is hetzelfde als wat gij in Nederland ziet en aantreft, n.l. "de arbeider", "de sjouwer", "de huis-knecht", "het dienstmeisje", enz. voor hen die niet gestudeerd hebben.

Zelfs voor hen die gestudeerd hebben, zal het leven daar zijn zoals zij het hier in Holland ook moeten doormaken. Went U zich dit alles nu al reeds aan en gij hebt straks dan maar weinig meer bij te geven. De vooruitzichten in Nieuw-Guinea zullen op den duur wel beter worden, doch ge hebt U door het bittere heen te slaan.

Pakt gij allen hier reeds van alles aan. Doet mee met de Hollanders in de fabrieken, werkplaatsen, ateliers, winkels, bedrijven, enz. -

Ouders, geeft Uw kinderen naar Uw vermogen die studie, die zij nodig hebben. Staart gij U niet blind op de oude sleur van Indië. Laat hen de ambachts-, huishoud-, nijverheidsscholen, en dergelijke volgen. Laat hen weten, dat elk eerlijk beroep voor hen een bestaansmogelijkheid biedt en dat zij daarmee hun brood kunnen verdienen.

Geeft gij zelf het voorbeeld, indien gij daartoe nog in staat zijt, maar gaat niet kniezen, tobben, kankeren en klagen.

Wij allen weten, dat Nederland zelf in grote moeilijkheden verkeert, en dat de Nederlandse regering al het mogelijke doet om het Nederlandse bevolkings-overschot te spuien, naar Australië, Canada, enz.

Dit kan Nederland doen met de Hollanders, maar niet met ons, Tropen Nederlanders, vanwege onze huidskleur. De enige uitweg voor ons is en blijft NIEUW-GUINEA. Dacht U soms, dat het Nederlandse volk zelf zich zal laten wegdrukken om plaats voor U te maken?

Dat kunnen en mogen wij van hen niet eisen of verwachten, al is het natuurlijk waar, dat het niet onze schuld is, dat wij hier in Nederland zijn gekomen. Dit hebben wij ook nimmer gewild. Van uit Indonesië reeds was het onze wens en dat is het nu nog, om naar Nieuw-Guinea te gaan en ons daar VERGOED te vestigen en dat land tot ons Vaderland te maken in een hechte band en in assimilatie met de eigen bevolking van dat land, opdat ons geen tweede maal hetzelfde zal overkomen als wat wij heden hebben door te maken.

De Hollander zelf wenst het Nederlandschap niet vaarwel te zeggen om elders een andere nationaliteit aan te nemen.

Ook zij wensen in Nieuw-Guinea een bestaan te hebben met behoud van hun Nederlandschap.

Daarom dan ook is het van groot belang, dat wij zij aan zij strijden tot het behoud van Nieuw-Guinea onder Nederlandse souvereiniteit.

Artikel 6 onzer Statuten zegt:

LEDEN zijn Nederlanders en Nederlandse onderdanen, die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, alsmede rechts- personen wier zetel binnen het Rijk

Uw toekomst in NIEUW-GUINEA is
verzekerd met:
IJzerwaren, Gereedschappen, Staal-
waren, Huishoudelijke artikelen
gekocht bij:
J. J.B. DA. LAMET.
2e Middellandstrat 26a-Tel. 30333
ROTTERDAM
Aluminium onder garantie.
Giftvrij emaille

LAK- en VERFINDUSTRIE,
voorheen P.WERRE & Co.
--- s-GRAVENHAGE.
Veenkade 49 - Telf. 331875
--- ROTTERDAM
2e Middellandstraat 13A-Tel. 36024
ALLES op VERF-GEBIED.

der Nederlanden gevestigd zijn, die
 \$ Aangeboden Grote gemeubileerde \$
 \$ kamers met warme maaltijden, ge- \$
 \$ schikt voor gezinnen. \$
 \$ Hotel "HET WESTEN" \$
 \$ Hooidrift 53 - Telf. 37512 \$
 \$ ROTTERDAM \$

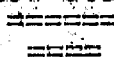
aan het bereiken van het doel der
 Stichting willen medewerken of daar-
 mede instemmen en die hun wens em
 als lid toe te treden schriftelijk
 hebben kenbaar gemaakt en als zodan-
 nig zijn aangenomen.

Meer dan ooit tevoren is het thans geboden, dat vooral gij, Tropen Ne-
 derlanders zich aan één sluit, een eenheidsfront vormt, met een doelstel-
 ling, NIEUW-GUINEA als STAMLAND, in één Verbond, met zetelplaats Nieuw-
 Guinea en niet elders.

Leden, verbreidt deze leuze bij Uw vrienden en kennissen en vormt allen
 een schakel van één zo groot en dik mogelijke ketting, die niet verbroken
 kan worden. "Eendracht maakt macht" en "Zonder strijd geen overwinning"
 moet onze leuze zijn en blijven.

Onze strijdkreet is:

"IN HECHTE EENHEIDSBAND VERENIGD IN EEN VERBOND, OP NAAR ONS NIEUW STAM-
 LAND, NIEUW-GUINEA.

% R A D I O T A X is %
 % UW ADRES voor: %
 % gezellig plaatjes kopen. %
 % Prima Radio's, Philips en Blau- %
 % punkt, is ook %
 % DE RADIOWINKEL %
 % met TROPENERVARING %
 % Middellandplein 19a - Tel. 37119 %
 % ROTTERDAM %

% NOG GEEN LID ???!!! %
 % Twijfelt ge nog of dacht U, dat %
 % anderen voor U het werk moeten %
 % doen? %
 % Weet ge niet dat "EENDRACHT, %
 % MACHT is ?" %
 % Sluit U zich dan NU aan bij: %
 % STICHTING "NIEUW-GUINEA VERBOND %
 % NEDERLAND" - S.N.G.V.N! - %

BEKNOPT VERSLAG BETREFFENDE HET ONDERHOUD MET ZIJNE EXCELLENTIE DE GOU-
 VERNEUR VAN NIEUW-GUINEA OP DINSDAG, 31 JULI 1951 GEHOUDEN OP
 HET MINISTERIE VAN UNIEZAKEN EN OVERZEESE RIJKSDELEN
 te 's-GRAVENHAGE, Plein 1.

Het onderhoud met Zijne Excellentie de Gouverneur van Nieuw-Guinea,
 de heer S.L.J. van WAARDENBURG nam ten 16,00 ure een aanvang.
 Aanwezig waren van het Hoofdbestuur en Ressort I-Rotterdam de heren
 Jacobs, Zwartjes, Pechler en Koomen, respectievelijk Voorz. Voorzitter, Secre-
 taris, Penningmeester en Ressortsvoorzitter der Stichting.
 De vragen en wedervragen werden in het algemeen door de heer Jacobs ge-
 steld en beantwoord.

De eerste vraag luidde als volgt:

Wat heeft Uwe Excellentie bedoeld met de in de pers en radio gedane me-
 dedeling, als zou er te weinig belangstelling van Nederlandse zijde be-
 staan t.a.v. de vacatures in Nieuw-Guinea?

Hierop werd door de Gouverneur geantwoord, dat hij voor radio en pers
 te algemeen gesproken heeft. Zijne Excellentie doelde met deze uitspraak
 op de top-betrekkingen van diverse diensten, zoals experts op het gebied
 van techniek, haven- bos- en vliegwezen, economie, enz. en dit was niet be-
 doeld op een speciale groep Nederlanders, doch in het algemeen. Wel wordt

natuurlijk als eis gesteld, dat de gegadigden ten minste enige jaren tropen-ervaring moeten bezitten.

Voor wat betreft de lagere betrekkingen, deelde de Gouverneur mede, dat hij voorlopig nog voldoende werkkrachten heeft over wie Zijne Excellentie zeer tevreden is. Bij voorkomende vacatures, zal voorkeur worden gegeven aan Nederlanders, die zich nog in Indonesië bevinden, omreden deze mensen voor het Gouvernement van Nieuw-Guinea goedkope krachten zijn in verband met de overtochts-kosten en de arbeids-voorwaarden. Dit wil echter niet zeggen, dat men geen werkkrachten uit Nederland zal betrekken. Deze zullen dan eerst aan bod komen, wanneer dit gewenst en noodzakelijk blijkt te zijn.

Alvorens verder te gaan, stelde de Gouverneur de vraag, wat de Stichting met het woord "STAMLAND" bedoeld, waarover in het orgaan, dat Zijne Excellentie van de Stichting heeft ontvangen (No.3-JULI 1951) wordt gesproken.

Hierop werd geantwoord, dat de leden van de Stichting en meer in het bijzonder de in Indië geboren en Nieuw-Guinea als hun Vaderland willen beschouwen in zuivere assimilatie en harmonie en op gelijke voet met de eigen bevolking. Ook heeft de Stichting onze straks in Nieuw-Guinea geboren nakomelingen op het oog, zodat hierdoor een herhaling van het thans gebeurde in de toekomst niet meer zal kunnen voorkomen. Verder, dat de Stichting hetzelfde doel nastreeft als het "Nieuw-Guinea Verbond" in Nieuw-Guinea en door de Stichting getracht wordt zich zo spoedig mogelijk met dat Verbond te verenigen, zodat er slechts sprake is van één Verbond met zetel in Nieuw-Guinea en wij hier in Nederland een afdeling vormen.

De Gouverneur toonde zich door dit antwoord voldoende ingelicht en was verder gunstig gestemd over de voorlopige Statuten, welke in eerder genoemd orgaan waren afgedrukt.

De tweede vraag, welke vacature's daar vervuld moeten worden en of eventueel administratieve krachten, b.v. als ambtenaar, uitgezonden kunnen worden en waaruit Zijne Excellentie thans zijn personeel voor het ambtenaren-corps put, is in het voorgaande reeds behandeld.

De derde vraag aangaande het request van Deventer-Studenten, antwoordde de Gouverneur, dat er voorlopig een geringe mogelijkheid bestaat, dat enkele afgestudeerden der Middelbare Landbouwschool uitgezonden kunnen worden, doch de kans is groter voor hen die reeds enkele jaren praktijk als zodanig bezitten.

De Gouverneur gaf echter de raad betrokkenen te verwijzen naar Ir. Perk, als hoofd van het boswezen in Nieuw-Guinea, die natuurlijk in eerste instantie kan beoordelen, welke krachten hij nodig heeft. De Gouverneur is wel bereid zijn medewerking te verlenen.

Op de vierde vraag aangaande de mogelijkheden van arbeids-contractanten en z.g. Meisjes-werksters, deelde de Gouverneur het volgende mede.

	DAMES- en HEREN-RIJWIELEN	
	Sport uitvoering	
	Diverse kleuren.	
	R O E S	
	Lodewijk Tripstraat 8	
	2e Nassaustraat No. 00	
	AMSTERDAM	

De arbeids-contractanten, die destijds uit Indonesië zijn gekomen, staan meer bekend onder de naam

DETA- (Dienst Economische en Technische Aangelegenheden) werkers. Deze waren destijds in Indonesië op kort-verband aangenomen voor het verrichten van werkzaamheden op allerlei gebied. Het is erg jammer, dat destijds bij de aanname van hen geen behoorlijke selectie is toegepast, zodat de

£ Voor HERENMODES en REGENKLEDING £	£ Het NIEUWSTE £
£ Middellandplein No.30 £	£ DROOGSCHEER APPARAAT voor f.19,50
£ BRYS ROTTERDAM £	£ dus thans bereikbaar voor 1e- £
£ t/o Shell benzinstation £	£ dereen. £
£ Verkopers van Staalmeesters £	£ ALVO Verkrijgbaar bij: £
£ Falcon, Kerko, £	£ de Middellandstraat, 115 £
£ Tablo e.a. bekende merken £	£ Telf. No. 34430-Rotterdam £

gevolgen niet uitbleven. Onder hen was kaf; zij, die enkel en alleen op avontuur belust waren en personen met een zeer lage mentaliteit. Deze personen zijn er naderhand uitgehaald en thans kan de Gouverneur mededelen, dat hij over het algemeen tevreden kan zijn over de rest.

De werkers zijn ondergebracht in barakken en iedere barak staat onder leiding van een barakleider, die de tucht en orde moet handhaven. Zoals gezegd worden deze arbeidskrachten overal te werk gesteld en is natuurlijk de grote moeilijkheid om de juiste man op de juiste plaats te krijgen, wegens de absolute onervarenheid. De een wordt te werk gesteld als timmerman, metselaar, grondbewerker of bankwerker en de ander als huisknecht enz.

De Gouverneur heeft zelf thuis enige werkers als huisknecht in dienst. Hij is zeer tevreden over deze mensen bij gelegenheden als recepties, die door Zijne Excellentie zijn gehouden. Zij hebben zich steeds correct gedragen en tonen plezier in het werk, Zij doen hun best.

Na beëindiging van het verband, staat het de werkers vrij te gaan en te staan waar zij willen. Zij kunnen ook in hun te werk stelling blijven; dit laatste geldt uiteraard alleen voor hen, die gedurende hun verband getoond hebben een bruikbare kracht te zijn en een goede mentaliteit te bezitten.

Het ligt in de bedoeling van de Gouverneur, wanneer de begroting 1951-1952, waarvoor hij in Nederland is gekomen, wordt aangenomen, weer enige honderden Nederlandse-werkers uit Indonesië te betrekken voor de uitvoering van de plannen in bedoelde begroting vastgelegd.

Als aan de uitvoering van deze plannen een begin wordt gemaakt, komen er veel meer arbeids-perspectieven open, waardoor de arbeids-mogelijkheden stijgen. Hiervoor is geld nodig, dat alleen van de Nederlandse regering kan worden verkregen.

Aangaande de mogelijkheid om Nederlandse MEISJES-WERKSTERS zowel uit Nederland als uit Indonesië op Gouvernements-kantoren en als hulp in de huishouding en in ziekenhuizen te plaatsen, antwoordde de Gouverneur, dat dit plan reeds bestaat. Gedacht werd met 50 of 60 Tropen-Nederlandse meisjes uit Indonesië te beginnen. Zij zouden dan in een 1-jaars contract voor genoemde werkzaamheden worden aangenomen. Zij zullen eveneens in barakken worden ondergebracht en onder leiding worden gesteld van barakleiders.

De gebouwen, zouden door de DETA-werkers in hun vrije tijd worden opgebouwd en afgescheiden worden door prikkeldraad. Deze werkster kunnen na beëindiging van hun verband naar een andere werkkring uitzien dan wel in het huwelijk treden. Dit laatste mogen zij niet gedurende het jaar dat hun contract loopt; wel mogen zij zich eventueel laten verloven.

Verder werd gesproken over het probleem der "TROPEN-NEDERLANDERS", zowel in Nederland als in Indonesië. Hierop werd door de Gouverneur geantwoord dat dit niet in zijn bevoegdheid lag. Dit is een zaak, die geheel

Bataafsche Brandwaaiboeg Nij.

Opgericht 1806
Westeinde No. 28 - 's - GRAVENHAGE

Claes de Vrieselaan N°. 73a te Rotterdam
berust bij de Nederlandse regering. Wel verklaarde de Gouverneur zich van harte bereid om zijn volle medewerking te verlenen bij het ten uitvoer brengen der plannen voor werkverschaffing in Nieuw-Guinea.

Als volgende punt werd over de mogelijkheden van de zich in Nederland bevinden Tropen Nederlanders, die op z.g. wachtgeld of pensioen zijn en van hen, die destijds te Makasser reeds een vergunning tot binnenkomst in Nieuw-Guinea van de Gouverneur hebben ontvangen, doch die wegens de onregeligheden in Makasser naar Nederland werden geëvacueerd. Van deze laatsten heeft het Bestuur alleen uit het Ressort Rotterdam reeds een staat vermeldende een 50-tal namen van leden, die in het bezit zijn van een dergelijke vergunning.

Van deze kwestie is de Gouverneur geheel op de hoogte, doch Zijne Excellentie kan hier niet veel aan doen, omdat zij juist door het te Makasser voorgevallene, door de Nederlandse regering naar Nederland zijn overgebracht. Ook van de moeilijkheden van werkverschaffing aan Tropen-Nederlanders in Nederland is de Gouverneur op de hoogte en deelde mede, dat zulks ressorteert onder de Nederlandse Sociale Zorg.

De Gouverneur wil alle medewerking aan hen verlenen, doch stuit zoals eerder gezegd op de financiële moeilijkheden. Hij is namelijk geheel afhankelijk van de Nederlandse regering voor wat betreft de financiën. Als deze begroting wordt goedgekeurd, zullen er meer mogelijkheden op gebied van werkverschaffing in Nieuw-Guinea worden geboden.

Men moet niet uit het oog verliezen, dat het probleem "woongelegenheid" en "voedsel-voorziening" een grote rol speelt. Ook hierdoor kan de Gouverneur niet ongelimiteerd personen en gezinnen in Nieuw-Guinea toelaten. Voor wat betreft de "woongelegenheid", zou de Gouverneur bereid zijn, zoveel doenlijk, de helpende hand te bieden aan hen, die met een eigen woning willen komen en over een eigen inkomen beschikken om voor zich en zijn gezin te zorgen.

Aangaande de voedselvoorziening is men in Nieuw-Guinea nog aangewezen op de import. Wel wordt alles in het werk gesteld om niet alleen Nieuw-Guinea self-supporting te maken, doch dat men uiteindelijk ook aan export zou kunnen doen.

In alle opzichten speelt momenteel GELD hier de hoofdrol en de Gouverneur is in dit opzicht afhankelijk van de Nederlandse regering. -"

Verder bracht de Gouverneur drie punten naar voren, n.l.:

- 1 - dat de Tropen-Nederlanders nu eens eindelijk alle onderlinge geschillen uit de weg moeten ruimen en de politiek voorlopig buiten beschouwing moet worden gelaten;
- 2 - dat er geen controverse mag bestaan tussen de Tropen-Nederlander en de autochtone bevolking, omdat men begrijpen moet, dat hoewel de Papoea qua intellect momenteel nog achter is, hij van de politiek wel degelijk op de hoogte is en zich bewust is, dat hij in de naaste toekomst zijn zelfbestuur zal verkrijgen;
- 3 - dat de nadruk moet worden gelegd op de werkzaamheden, die men daar

- moet verrichten. Men moet de in Indonesië opgedane mentaliteit geheel achterwege laten en zich niet blindstaren op te snelle promoties. Men moet begrijpen, dat men niet meer te werk kan worden gesteld in vroegere baantjes en dat ieder geboden werk beschouwd moet worden als een beroep en broodwinning om zich en zijn gezin een bestaan te verschaffen. Men kan nu eenmaal niet allemaal baas zijn; er moeten ook arbeiders zijn en men moet met de Papoea in harmonie en op voet van gelijkheid leven. Men moet daar zijn neus niet optrekken voor handen arbeid en sjuwerswerk en zich te hoog achten voor "koelie-werk". - Want ook dit werk zal door de Nederlanders en Tropen Nederlanders moeten worden gedaan en niet aan de bevolking worden overgelaten en wij als Nederlanders en Tropen-Nederlanders slechts de bevelen geven. Die tijd is voorbij. (Onderstreept door Red.).

De Gouverneur haalde o.a. het volgende voorbeeld aan. Door de Gouverneur is zeer veel moeite gedaan bij de Nieuw-Guinea Petroleum Mij te Sorong, om aldaar Indische Nederlanders als arbeiders te plaatsen. Hoewel de maatschappij er in den beginne niet veel voor voelde, besloot zij toch de proef te nemen. Er werden enige personen te werk gesteld voor de bediening van bulldozers, tractoren, enz. Deze personen voldeden zeer goed, doch na 3 maanden werken eisten zij als "employé" te werk gesteld te worden en toen bleek dat zulks niet mogelijk was, vroegen zij hun ontslag. De Maatschappij had immers geen "employé's" nodig, doch wél arbeiders. De handelwijze van deze mensen is niet bevorderlijk voor de aannames van andere Tropen Nederlanders. De Gouverneur zei, dat hij het natuurlijk waarden moet, dat men voortstrevend is, doch men moet zelf ook begrijpen, dat men zich niet een- twee- drie een "positie" kan verwerven.

De Gouverneur vertelde ook, dat de heer van HOOYDONK zeer veel doet voor toenadering en een betere verstandhouding tussen de Tropen-Nederlanders aldaar en de autochtone bevolking, onder andere door het organiseren van voetbalwedstrijden en het gezamenlijk beoefenen van sport en spel.	Wij brengen U een NIEUWE STER onder de ACCORDEONS: SUPER SABATINI CHARLEROI in knop en pianoklavier
De Gouverneur was zeer gunstig gestemd aangaande het verzoek van de heer R.A. Jacobs, om lijsten, vermeldende de antecedenten der a.s. werknemers zoals die in het orgaan zijn afgedrukt (No. 3- JULI 1951), in verenigingsverband te doen opmaken en behandelen en zo mogelijk via het bestaande Verbond in Nieuw-Guinea in te dienen. Zijne Excellentie is echter bereid, voor zo lang zulks nog niet kan plaats hebben, deze rechtstreeks van de Stichting te ontvangen en zijn tussenkomst te verlenen om die lijsten aan de betrokken instanties door te zenden.	Deze accordeons worden door de grootste artiesten in België gespeeld. Dagelijks kunt U ze beluisteren op de Belgische zenders. Prachtig van toon en uitvoering. Deze instrumenten zijn van Wereldklasse. - Komt U eens geheel vrijblijvend kijken. (Op deze accordeons wordt 5 jaar fabrieksgarantie gegeven).
	Alleenvetegenwoordiging voor NEDERLAND: Ja. Geuljes & Hulswit 1e Middellandstraat 50a. Telefoon 34885 --- ROTTERDAM

Van een mogelijke keuze bepaling, kan de betrokkene dan door de bevoegde instantie op de hoogte worden gesteld.

Met nadruk wees Zijne Excellentie nogmaals op het belang, de a.s. emigranten middels de Stichting terdage voor te bereiden op hun taak en levens-omstandigheden in NIEUW-GUINEA en op de grote moeilijkheden die daar overwonnen moeten worden.

Het onderhoud verliep in een zeer prettige en vrijwel ongedwongen sfeer. Te 17.00 ure werd dit uiteraard interessant en leerzaam onderhoud beëindigd.

Het Stichtingsbestuur S.N.G.V.N.-
=====

Voorgestelde WIJZIGINGEN en AANVULLINGEN op de Voorlopige STATUTEN als vermeld in Orgaan No. 3 - JULI 1951.-

Artikel 2.

De Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" kiest haar domicilie te Rotterdam.

Artikel 3.

te lezen in plaats van "Afdelingsbestuur", "Stichtingsbestuur" en verder waar in de Statuten gesproken wordt van "Afdeling" deze te wijzigen in "Stichting"

Artikel 4.

Het doel van de Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" is:

- 1 - Nieuw-Guinea te houden onder Souvereiniteit van het Koninkrijk der Nederlanden totdat aan het volk onafhankelijkheid gegeven kan worden en het cultiveren van dat land door en met Nederlanders;
- 2 - Nieuw-Guinea als STAMLAND te ~~beschouwen~~ ^{beschouwen} voor die Nederlanders, die zich daar blijvend wensen te vestigen in absolute harmonie en assimilatie met de eigen bevolking van dat land onder de eenheidsnaam van NIEUW-GUINEËRS.

Artikel 5.

- b - een eenheid te brengen onder de Tropen-Nederlanders en die Nederlanders, die Nieuw-Guinea als hun Vaderland wensen te beschouwen. (Onder Tropen Nederlanders wordt verstaan, zij die geboren en getogen zijn in Indonesië en Nieuw-Guinea en afkomstig zijn van Nederlandse of Europese vaders).
- e - tussen "instanties" en "in" bij te voegen de woorden "en andere lichamen".
- h - het organiseren van bijeenkomsten al dan niet met filmvoorstelling en muziek, ter versterking van de onderlinge banden onder de leden en tot het aantrekken van en/of versterking van de samenwerking met andere sympathiserende organisaties en personen.-

Artikel 6.

In de eerste regel tussen "ereleden" en "en" in te lassen de woorden "buitengewone leden".

LEDEN enz... tussen "rechtspersonen" en "wier" de komma weg te laten en tussen "treden" en "hebben" te voegen "schriftelijk"; het laatste woord "benoemd" te wijzigen in "aangenomen".

ERELEDEN enz..... geen wijzigingen bij te voegen:
BUITENGEWONE LEDEN zijn Nederlanders en zij afkomstig uit Nederlandse

of Europese vaders, die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt en zuiver Nederlands en Nieuw-Guinees georiënteerde rechtspersonen, die nog woonachtig zijn in Indonesië, die hun wens hiertoe schriftelijk hebben kenbaar gemaakt en als zodanig zijn aangenomen.

Artikel 8.

in de eerste regel tussen de woorden "ere lid" en "of" bij te voegen "buitengewoon lid".-

Artikel 17. te lezen:

Elk der leden van het Dagelijks Bestuur enz.-

Artikel 24.

de tweede zin te lezen:

Als voorwaarde op het aantal leden wordt gesteld, dat deze ten minste 2 maanden als lid van dat ressort staan ingeschreven en aan hun financiële verplichtingen hebben voldaan.

Artikel 26.

Elk ressort is gehouden het Stichtingsbestuur van een voorgenomen vergadering of bijeenkomst vroegtijdig op de hoogte te stellen en notulen of verslag daarvan zo spoedig mogelijk aan hem toe te zenden.

Het Stichtingsbestuur heeft ten allen tijde toegang tot deze vergaderingen en/of bijeenkomsten; het kan zich door één of meerdere personen doen vertegenwoordigen.

Artikel 29.

Het Stichtingsbestuur vergadert minstens eens per jaar met de Raad van Gedelegeerden. Deze vergaderingen worden genoemd: "Gecombineerde Vergaderingen" / kunnen 3 leden van

Bovendien ~~kan~~ de Raad van Gedelegeerden of drie ressortsbesturen hiertoe onder opgave van redenen hun wens te kennen geven.

De oproeping voor deze vergaderingen geschiedt op de wijze als voorgescreven in artikel 28.-

Artikel 30.

de eerste zin blijft gehandhaafd, terwijl de tweede en derde zin in dit artikel komen te vervallen. Verder worden aan het einde van de eerste zin toegevoegd de woorden "voor het komende jaar".

bij te voegen:

Artikel 30.A.

De Raad van Gedelegeerden kan evenals de ressortsbesturen onderlinge vergaderingen beleggen, doch zullen zich hebben te houden aan het voorgescreven in artikel 26.

Artikel 30.B.

Ter vergadering van de Raad van Gedelegeerden worden de voorzitter en een secretaris uit haar midden gekozen.

De op de laatst gehouden vergadering gekozen Secretaris zorgt voor de oproep van de gedelegeerden voor de eerst volgende vergadering van de Raad van Gedelegeerden.

Artikel 38.

a. tussen de woorden "ereleden" en "zijn" in te lassen de woorden "buitengewone leden".

bij te voegen:

Artikel 38.A.

De contributies zullen jaarlijks op de Algemene Vergadering worden vastgesteld voor den tijd van het komende jaar.

TOELICHTING op de voorgestelde wijziging in de redactie artikel 4 en artikel 5 - b. der Voorl. STATUTEN zijn gebaseerd op het volgende:

- 1 - de resolutie van de Papoea-bevolking aan H. M. de Koningin, zoals afgedrukt in ons orgaan No. 3 - JULI 1951.
- 2 - de belofte van H. M. de Koningin in Hare Majesteits bekende radiorede, waarbij tevens de regering zich heeft uitgesproken, dat zij de beslissing geheel aan het volk van Nieuw-Guinea overlaat.

Als laatste wordt medegedeeld, dat herhaaldelijk in de organen is geschreven over het grote bevolkings-overschot in Nederland.

De Nederlandse regering stelt alles in het werk om het Nederlandse bevolkings-overschot te spuien naar Australië, Nieuw-Zeeland, Canada, enz. Deze emigranten moeten zich aldaar assimileren met de landsbevolking, wil men voor zich en zijn nakomelingen een bestaan en toekomst verzekeren en grondbezit verkrijgen. Zij zijn dus verplicht een andere nationaliteit aan te nemen ten einde als gelijkgerechtigde in dat land te kunnen leven. Zij kunnen deze omschakeling niet zomaar verkrijgen, doch moeten eerst ten minste twee jaren bewijzen, dat zij met woord en daad geheel in het volk willen opgaan.

Ten aanzien van de Tropen Nederlanders die nog in Indonesië verblijven worden om zo te zeggen dwangmaatregelen toegepast. De Nederlandse regering dwingt hen het "Warga-Negaraschap" aan te nemen. Zij kunnen, wegens gebrek aan financiën hun overtocht niet betalen en kunnen daardoor niet het land uit. De Nederlandse regering steekt hen de hand niet eens toe en zij worden vrijwel geheel aan hun lot overgelaten. Deze mensen worden aldaar uit alle betrekkingen gewipt om eerst het bewijs te leveren, dat zij met woord en daad zich geheel in de Indonesische samenleving willen oplossen. Inmiddels verpauperen en verhongeren deze Tropen-Nederlanders.

De Nederlandsche regering heeft de N.S.B.'ers uit eigen vrije wil gerehabiliteerd en toch moeten deze mensen eerst het bewijs leveren, dat zij zich in de Nederlandsche gemeenschap als trouwe leden weten te gedragen. Zij worden gereclasseerd en mogen nog geen overheidsbetrekkingen aambieren. Zij krijgen echter wel sociale zorg en steun, waardoor zij zich fatsoenlijk door hun reclasseringsstijd kunnen slaan. Dit heeft de Tropen-Nederlander in Indonesië niet.

In Nederland worden de Tropen-Nederlanders als tweede rangs Nederlanders beschouwd en kunnen hier niet aan de slag. In de Eerste KAMER heeft de heer Schipper (Anti Rev.) gepleit voor een spoedige inschakeling van de Indische Nederlanders in het maatschappelijk leven, aangezien zij anders in een statische armoede vervallen.

Dacht U soms, dat dit helpen zal? Dacht U inderdaad, dat het Nederlandse volk zich laat wegdrukken en uit hun betrekking laat verdringen om voor de Tropen Nederlander plaats in te ruimen?

Het landsvolk van Nieuw-Guinea eist straks zijn onafhankelijkheid. Alles wat Nederlander is, zal straks dus weer vreemdeling zijn. en men verkrijgt geen grondbezit. Wat gebeurt er dan met de Tropen Nederlander? Zij worden weer gedwongen Nieuw-Guineër te worden, evenals thans in Indonesië gebeurt met alle gevolgen daaraan verbonden. Zij kunnen weer niet terugvallen op Nederland. Dus vooral voor de Tropen Nederlander is het daarom van het aller grootste belang zich reeds THANS uit te spreken wat zij wensen.

Gij moet vooral voor ogen houden, dat de oude of gemoderniseerde koloniale politiek in de wereld heeft afgedaan.-

Gij moet dus U NU uitspreken en met woord en daad Uw uitspraak gestand

doen.

Spreekt gij U uit voor het Nieuw-Guineërschap, dan zult gij dit ook moeten tonen en met het landsvolk van Nieuw-Guinea op voet van gelijkheid leven, in absolute harmonie en assimilatie (= aanpassing of oplossing).

De Nederlanders moeten dit besluit eveneens nemen, willen zij zich be-geven naar het land hunner toekomst, hun nieuw-vaderland. Ook zij gaan naar Australië, Nieuw-Zeeland, Canada, enz. zonder te weten wat hen daar te wachten staat en moeten aldaar van ~~alle~~ alles aanpakken.

Gij moet zulks dus nu ook doen, opdat straks bij de opmaking van de wetten en reglementen van en voor dat land, daarmede rekening zal kunnen worden gehouden.

Daarom is het van een absoluut belang voor alle Tropen Nederlanders niet meer te wachten, niet meer te twijfelen. Zij moeten een kloek besluit nemen en zich uitspreken "voor" of "tegen".

Spreekt gij U uit "voor", dan zijt gij in onze Stichting op Uw plaats

o
o
o
o
o

O P R O E P aan alle RESSORTSBESTUREN en CORRESPONDENTEN tot de GECOMBI-NEERDE BESTUURS-VERGADERING ten huize van de Heer R.A. Jacobs, aan de Claes de Vrieselaan No. 73a te Rotterdam (van station D. P. te bereiken met tram lijn 15 en van station Rotterdam Maas met lijn 4) op ZONDAG, 2 SEPTEMBER, 1951 te 13 uur. ter behandeling van de ondervolgende agenda-punten:

A G E N D A

- 1 - Opening door de Voorl. Voorzitter van het Stichtings-bestuur;
- 2 - Goedkeuring Voorlopige STATUTEN.
- 3 - Verkiezing van het Stichtings-Bestuur:
 - a - Verkiezing Voorzitter (de huidige Voorl. Voorzitter stelt zich ter beschikking, indien geen andere kandidaten zich beschikbaar stellen); (Artikel 12)
 - b - Overige bestuursleden (Candidaten door het huidige bestuur voorgedragen zijn de heren F.F. Zwartjes, J.A.B. Pechler, D. Rijnenberg (allen uit Rotterdam), N.D. Tessensohn en C.P. Burghardt (uit den Haag), J. Meijer (uit Deventer) en J.H. Wasch (uit Dordrecht). De namen van andere kandidaten die door U zullen worden voorgedragen dienen ten minste drie dagen voor de vergadering bij de Alg. Secretaris - Rochussenstraat 259B te Rotterdam worden ingediend.
Gekozen zullen moeten worden Vice Vorz., Alg. Secr., 2e Secr., Penningm. en ten minste 2 leden (Art. 11 en 12 2e lid).
- 4 - Taak-verdeling Stichtingsbestuur (Werk-programma);
- 5 - Vaststelling contributie en aandeel voor de Stichtingskas en het Or-gaan.
- 6 - Benoeming Redactie-Commissie Orgaan. en Administrateur.
- 7 - Rondvraag.
- 8 - Sluiting.

In verband met de belangrijkheid en de urgentie wordt Uw aller komst (eigen kosten) zeer op prijs gesteld. De overkropping van werkzaamheden gedogen geen uitstel.

In verband met de plaatsruimte wordt verzocht, dat de ressorten zullen komen met ten hoogste 3 gedelegeerden.

Deze vergadering is inderdaad niet statuair, doch de statuten moeten im-nog worden goedgekeurd ?

Het Voorl. Stichtingsbestuur.

Nagekomen voorstellen aanvulling Voorlopige STATUTEN:

Artikel 3.

Bij te voegen tussen haakjes (Een ressort kan worden gevormd bij ten minste 20 leden).

bij te voegen:

Artikel 24.A.

Voor zover een ressort nog geen 50 leden telt, is het toch bevoegd één gedelegeerde aan te wijzen.-

ooooooo

ooo

o

O P R O E P ter ALEGEMENE LEDEN-VERGADERING van RESSORT I - ROTTERDAM te houden op ZATERDAG, 25 AUGUSTUS 1951 te 15u.30 in zaal "U N I C" aan de Nozemansstraat te Rotterdam van station D.P. met lijn 11 uitstappen Hoofdriif en met lijn 4 en 16 uitstappen Vierambachtstraat.-

A G E N D A

- 1 - Opening door de Voorl. Voorzitter Ressort I-Rotterdam;
- 2 - Benoeming Ressorts-Bestuur. Momenteel bestaande: J. J. Koomen, Voorz., H. L. Zwartjes, Secr., HOFF, Penningm., en Heer en Mevr. Maass, commissarissen. Mevrouw Maass stelt zich niet meer beschikbaar.
- 3 - Vaststelling Candidaten voor Gedelegeerden en kandidaten om zitting te nemen in het Stichtings-Bestuur.
- 4 - Voorstel contributie-regeling en afdracht aandeel Stichtings-bestuur
- 5 - Bespreking te geven Muziek- en cabaret-kunstavond tegen entree onder leiding van de heer Fred. H. Belloni, in de maand September 1951.-
- 6 - Rondvraag.
- 7 Sluiting.

Het Bestuur Ressort I.

Geachte Medewerkers,

In de laatste tijd worden wij overstelpt met copy voor ons orgaan, waardoor wij deze niet in één orgaan kunnen verwerken. Wij zullen trachten die in de volgende nummers op te nemen, doch behouden het recht die stukken voorrang te geven, welke voor de Stichting en de leden van groter belang zijn en welke voor publicatie nuttig en nodig geoordeeld worden.

In ieder geval danken wij onze medewerkers voor hun bijdragen, waaruit blijkt, dat zij met onze Stichting niet alleen medeleven, doch actief wenssen deel te nemen.

Het Voorl. Stichtings Bestuur.

Fa. J a c . T O E T
Stationssingel 30 - Rotterdam
Telf. 42007

Komt U eens kijken naar onze uitgebreide sortering ingrediënten voor de rijsttafel.
Ook verkrijgbaar: tahoe, taogee, taotjoo, enz.
Beleefd aanbevelend.

De tijd dringt! Sluit U zich spoedig aan bij: Stichting
"NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND".-

AGENTUREN & COMMISSIEBEDRIJF
"V A R I A"
Claes de Vrieselaan 73a.
ROTTERDAM

Belasten zich gaarne met opdrachten voor en van Nieuw-Guinea. Ook op technisch gebied. Kleine opdrachten, als het inkopen van materialen voor land- en tuinbouw, huishoudens, foto's enz worden door ons eveneens uitgevoerd.-

DE KOLONISATIE TE MANOKWARI.

Van een onzer leden te Manokwari ontvingen wij een schrijven waarvan de inhoud dermate belangrijk is, dat wij gemeend hebben hieraan middels ons orgaan bekendheid te geven, mede omdat de daarin beschreven moeilijkheden van de kolonisten te Manokwari, uiteraard ook ondervonden worden door de klein-landbouwers elders in Nieuw-Guinea. De brief handelt over het Maroni-plan, waarvan welhaast alle in de nabije omgeving van Manokwari gelegen gronden, die voor land- en tuinbouw in aanmerking komen, zijn uitgegeven.

Schrijver acht het zijn plicht te wijzen op de toekomstige moeilijkheden bij de aanvraag van gronden door kolonisten, die zich in de Vogelkop wensen te vestigen, o.a. door hen in een gebied te plaatsen zonder of met onvoldoende verbindingswegen.

Beter zou het zijn deze kolonisten te verwijzen naar andere gebieden als Sarmi, Oransbari, enz., ofschoon ook deze gebieden voor de Kolonisatieleiding vrijwel terra incognita zijn. Men weet nog weinig van de mogelijkheden in die verre streken, welke bekendheid verkregen door enkele korte verkenningen van adspirant-kolonisten.

Waar zulks zou neerkomen op een decentralisatie van kolonisatie bevoegdheden, acht de schrijver dit in de huidige omstandigheden van proefnemingen minder gewenst. Het overheids-apparaat is voor een uitbreiding van de kolonisatie, welke zover uit het centrale gezichtspunt is gelegen, niet berekend. Hij acht het daarom gewenst de kolonist dichter bij huis onder eigen controle te houden, waarvoor echter reeds thans de nodige maatregelen genomen dienen te worden.

Alsdan zouden allereerst de bestaande wegen en bruggen moeten worden hersteld, waardoor Andai met zijn + 800 H.A. grote vlakte over land bereikbaar zou zijn. Voorts zou ook de verbindingsweg Mangooi - Wosi in het belang van de aldaar gevestigde kolonisten in bruikbare staat dienen te worden gebracht, terwijl tenslotte tussen het perceel Kokkelink en de Wosiweg - driesprong nabij het Wosi-huis, waar een zestal rivieren stromen die in de westmoessen niet te doorwaden zijn, met spoed bruggen dienen te worden gebouwd. Is het juist, dat een haven haar opkomst dankt aan de mogelijkheid van snelle lossing en lading van schepen, eveneens is het een axioma dat een land slechts tot bloei kan worden gebracht, wanneer het wordt open gelegd.

Daaraan zijn voorwaarden verbonden en een dier voornaamste is wel de aanwezigheid van transport-mogelijkheden, te water en te land. Dringend nodig zijn de afvoerwegen voor het verkeer en ook voor het transport van producten. De Vogelkop is door het gemis van wegen uitsluitend aangewezen op watertransport en dit is nog heel primitief, omdat het land niet over mechanisch gedreven vaartuigen beschikt. Bovenbedoelde voorwaarden ontbreken te Manokwari en zullen daarom geschapen moeten worden, wil men de kolonisatie doen slagen. De Stichting voor Emigratie in Den Haag deelt in een harer brochures mede, dat men in Noord Amerika en Canada het braakland bereikbaar maakt door Semi-permanente spoorwegen. Als blijkt, dat zelfs hierdoor het land niet rendabel te exploiteren is, worden de rails opgebroken, doch de spoorweg krijgt een permanent karakter als

maar enigszins blijkt dat deze afvoerweg dienstig kan zijn om een streek tot bloei te brengen. In Nieuw-Guinea liggen de meeste gebieden braak en zijn nagenoeg nog onbekend en onbereikbaar. Het is begrijpelijk, dat het Gouvernement er weinig voor voelt veel geld te steken in de huidige kolonisatie-poging, dat nog steeds een experimenteel karakter draagt. Toch is het nodig, dat in het belang van dit land (de laatste parel van de gordel van smaragd. - Red.) alle mogelijkheden tot zijn ontsluiting moeten worden uitgebuit en al is daar niet veel geld voor beschikbaar, het zou van kortzichtigheid getuigen, de kans welke aan Nederland wordt geboden om - zij het voor de naaste toekomst - van de huidige omstandigheden gebruik te maken, te laten voorbijgaan, nu bij een enigszins behoorlijke organisatie, nog voldoende werkkrachten kunnen worden aangetrokken. Het is niet juist om nog te wachten met de votering van gelden voor bruggen en wegen tot de resultaten bekend zijn van al dan niet welslagen van de kolonisatie, zoals die zich ontwikkelde na de aankomst van de Wai-balong.

Onafhankelijk daarvan dient men zich te zinnen op de vraag, of Nieuw-Guinea inderdaad afwijzend kan blijven staan tegenover de drang van Nederlanders om zich hier metterwoon te vestigen, omdat zij in Indonesië of in Nederland geen tehuis (meer) menen te kunnen vinden.

Begrijpelijk mag ook hierbij de realiteitszin niet verloren gaan en zeker rekening moeten worden gehouden met praktische mogelijkheden, doch de vraag rijst of Nederlandse verplichtingen tegenover de eigen landskinderen mogen afstuiten enkel op grond van overwegingen, die - helaas nog steeds - op financiële bezwaren gebaseerd zijn.

In de crisisjaren werden honderden miljoenen besteed aan werkloosheidsbestrijding en de sociale lasten die Nederland te torsen kreeg door premiebetalingen op de werkloosheid, werden door de Staat gewillig gedragen (Thans zien wij, dat voor de Ambonnezen in Nederland voor 1951 een bedrag van + 30 miljoen is uitgetrokken, terwijl voor de sociale voorziening in Nederland een post van 232 miljoen is opgebracht, waarvan alleen voor de ouden van dagen een bedrag van 180 miljoen is bestemd). Het ligt verre van ons dit de betrokkenen te misgunnen, doch wel doet het pijnlijk aan, dat voor de opbouw van dit land slechts een bedrag van 24 miljoen beschikbaar werd gesteld.-

Het is niet de bedoeling terug te grijpen naar gebeurtenissen in het verleden, te spreken over rehabilitatie, maar wel om te proberen het vraagstuk van het to be or not to be van de huidige kolonisatie te Manakwari, zuiver verstandelijk en zakelijk te belichten.

Het alles beheersende van de gehele kolonisatie affaire is het werkvolkvraagstuk. Met geld, doch zonder arbeiders bereikt men zelfs op de meest vruchtbare gronden niets.

Java en Sumatra trokken het kapitaal aan vanwege de goedkope werkkrachten, die tot de snelle ontwikkeling die landen het hunne hebben bijgedragen.

Nieuw-Guinea zal nimmer deze ontwikkeling kunnen tegemoet gaan - getuige Ransiki - zolang dit land niet over voldoende en ervaren werkkrachten beschikt zomede over mechanische werktuigen. Dit is en blijft de drawback van Nieuw-Guinea.

Mechanisatie van de landbouw, van de hout-exploitatie, van de havens enz., teneinde zich daardoor minder afhankelijk te maken van de toch reeds geringe Papoea-werkers, is een hoofdvereiste. Door mechanisatie wordt het gebrek aan mankracht direct gecompenseerd; verkrijgt men snel het bouw materiaal, versnelt men het tempo van de arbeid. Zo ergens, zal de machine hier te lande in geen jaren de mens als werkkraft verdringen. Het gebrek aan arbeiders is oorzaak van de vele misstanden, die in de

huidige kolonie heersen en drijven tot verarming der kolonisten enerzijds, een tijdelijke sociale welstand der autochtone bevolking anderzijds. Hier moet evenwicht worden gebracht tussen vraag naar en aanbod van werkkrachten en dit kan slechts worden bereikt door mechanisatie. De hogere lonen, die nu nog zullen stijgen ter stimulerang van het tekort aan arbeidskrachten, zullen de levensstandaard op een nog hoger niveau brengen. Import van werkkrachten, geeft een tijdelijke verademing, doch biedt geen blijvende verlichting. Met de economische groei, de uitbreiding van arbeidsgelegenheid, zal ook de vraag naar krachten stijgen. Men moege aan de groei van dit land twijfelen, duidelijk blijkt zulks vooral in de laatste maanden door gebrek aan werkvolk.

Is dit een tijdelijk verschijnsel? Het antwoord kan ontkennend luiden, indien de politieke ontwikkeling in Indonesië de drang om te emigreren zou stuiten. Niettemin zal steeds rekening gehouden moeten worden dat in de naaste toekomst Nieuw-Guinea een toevlucht zal worden van vele uitgewekenen (ook van Overzeese Nederlanders, die in Nederland een tijdelijk verblijf hebben gevonden. Red.)

Om al deze mensen te kunnen opvangen, dienen nu reeds op allerlei gebied maatregelen genomen te worden en mag zulks ook niet alleen van geld afhankelijk worden gesteld.

De stelling "eerst bewijzen wat een groep vrije kolonisten, vogels van diverse pluimage, waarvan hier (Manokwari) slechts + 30% werkloze mannen en vrouwen, die zich door kolonisatie-werkzaamheden een nieuw beroep hebben gekozen - vaak onvrijwillig - vermag te presteren is onlogisch en onredelijk.

De huidige samenleving zal gedurende zeker 2 jaren niet self-supporting kunnen zijn en al die tijd als een gesloten huishouding moeten worden beschouwd.

Maatschappelijk bekeken is zij ongezond en niet economisch, want gebaseerd op een zuiver consumptieve gemeenschap. Men leeft van elkander en van de Overheid, zonder vooruitzichten op verbetering, omdat deze gemeenschap niet in staat is in haar samenstelling en slechts beschikkende over geringe middelen, zich ernstig toe te leggen om zich economisch "vrij" te maken.

Slechts export van agrarische producten hout en andere bos- en handelsproducten, kunnen de economie van dit land helpen bevorderen. En daarvoor is het nodig, dat de Nederlandse Regering de helpende hand biedt. Haar houding mag niet altijd negatief en afwachtend zijn.

Kleine bedrijven zouden financieel gesteund kunnen worden, zomogelijk ook met materieel. Met mechanische landbouwwerktuigen zouden de opengekapte gronden bouwrijp en plantklaar gemaakt kunnen worden.

Met een bevolkingszielental van slechts enkele duizenden, die bovendien van de landbouw geen of weinig verstand hebben en slechts met patjol en kapmes moeten werken, is het onmogelijk een agrarisch land op te bouwen. Van de Europese bevolking + 1200 zielen groot, beoefenen slechts + 180 gezinnen de landbouw; zij occuperen + 1100 H.A. grond, waarvan tot nu toe slechts 120 H.A. zijn ontgonnen en ongeveer 40 H.A. beplant. Zij zullen met de beperkte middelen waarover zij beschikken de bijna 1000 H.A. bosgrond uiteraard slechts in langzaam tempo kunnen open leggen, althans niet in de gewenste tijd om daaruit snel een eigen living te verkrijgen. Hierin moet het Land de kolonist tegemoet komen om eventueel tegen betaling mechanische hulp bij de landbouw te verlenen.

Een pool voor mechanische landbouwwerktuigen op commerciële basis, dient te worden opgezet voor het verlenen van bijstand aan de kolonisten bij de openlegging en de bewerking van hun gronden. Wordt deze hulp niet verstrekt, dan zal deze kolonie als agrarisch object geen hoop ge-

koesterd te worden. Er moet een gezonde wisselwerking van belangen zijn tussen landbouwers en stadsbewoners, neringdoenden en dit is slechts mogelijk als beider belangen economisch samen kunnen worden geweven. Immers, gaat het de landbouwer goed, dan profiteert daarvan ook de stadsbewoner. Een bloeiende industrie, die de landbouwproducten kan verwerken en afnemen, bestaat nog niet, zodat de Nieuw-Guinea-landbouwer zich in de eerste tijd zal moeten toeleggen op de verbouw van voedsel-producten ter voorziening in eigen behoeften. Eerst als een landbouw-overschot is of wordt verkregen, geschikt voor de export, wordt de geslotenheid der kolonie doorbroken. Geleidelijk aan zal echter de grond de producten voor de eigen industrie moeten opleveren. Het is daarom van het uiterste belang het Amban- en Maroeni-plan uit te voeren om dusdoende uitvoerproducten te produceren b.v. cassave-meel, gaplek, mais, sojabonen etc.

Een zuivelindustrie, zij het op bescheiden schaal moet worden opgebouwd; hiervoor dient melkvee uit Nederland te worden geïmporteerd. Hiervoor is het nodig, dat enige hollandse boeren meekomen, die dadelijk bij aankomst over weidegronden en stallen moeten kunnen beschikken. Dit alles kost geld, maar ook hier moet de kost voor de baat uitgaan.

Met het bovenstaande wordt niet betoogd, dat het Gouvernement van N.G. het gehele kolonisatieplan financieren moet, maar het kan door steun te verlenen het tempo van vooruitgang versnellen. Zonder de daarvoor geëigende middelen, zal de kolonist niet vooruit kunnen komen en ten slotte verpauperen.

Het Gouvernement moet verder kunnen zien dan de onervaren kolonist en daadwerkelijk leiding en voorlichting geven aan de kolonist. Doet zij dit niet, dan behoeft onder de huidige omstandigheden van de kolonisatie in haar huidige vorm van simpelheid, weinig goeds te worden verwacht. -

ooooo0oooo
ooo0ooo

ABNORMALITETEN

Legio zijn in de laatste tijd de klachten, die wij van de huisvrouwen ontvangen over de totale afwezigheid van de zo hoogst nodige levensmiddelen en huishoudelijke artikelen. Reeds enige weken is b.v. geen waszeep meer aanwezig, geen beleg voor het brood, evenmin margarineboter. Een tijdje terug geen suiker en geen melk. De huisvrouwen, die het toch al niet zo gemakkelijk hebben om de dagelijkse pot klaar te maken, vragen zich af waarom deze artikelen niet geregeld en in voldoende voorraden kunnen worden aangevoerd. Of zou het mogelijk zijn, dat de Chinese tokohouders deze artikelen wegstoppen om ze in het binnenland tegen hogere prijzen te kunnen verkopen, zoals kortgeleden gebeurd is met de boter? Nergens was meer margarineboter te verkrijgen, doch toen een onderzoek werd gelast in de goedangs van de Chinese tokohouders, kwamen kisten vol tevoorschijn.

Wat altijd en in ruime mate wel aanwezig is, zijn kruiken jenever, waarmede onze jonge werkers en Papoea's worden vergiftigd! Het kwaad, dat hierdoor wordt gesticht, begint al bedenkelijke vormen aan te nemen. Meer blikjes; meer huishoudelijke artikelen, meer textiel, ook confectiekleding, schoenen, sokken, waszeep en minder sterke drank, dat is wat wij hier dringend nodig hebben. -

=====

Wegens plaats gebrek kunnen wij niet alle voor ons belangrijke artikelen uit het N.G.V. Orgaan opnemen, doch zullen die in ons volgend orgaan verwerken.
Redactie.-

E I N D E L I J K ???!!!

Onder dit motto schrijf ik weer enkele regels omdat mijn hart thans van enige vreugde vervuld is. Ja, "eindelijk" schijnt een gedeelte van mijn levens-ideaal verwezenlijkt te worden.

In de destijds verschenen bladen "Nederlands Nieuw-Guinea", het orgaan van de "Neving" afd. Rotterdam, heb ik steeds gestreden voor de kleine Indische Nederlanders, zoals ik er ook ~~aan~~ ben.

Ik ben per 1 JUNI 1951 uit de "Neving" getreden in de allereerste plaats omdat deze vereniging de belangen van de Indische Nederlanders in het algemeen, in het bijzonder van de kleine man hier in Nederland en nog meer in het bijzonder, die van hen in Indonesië, niet behartigde, hetgeen ik in mijn verzoek om afschrijving ook heb medegedeeld. Voorts omdat de "Neving" een ander doel nastreeft dan door mij wordt voorgestaan.

Alle uitgegeven organen, ook de thans verschenen nummers van "ONS NIEUW STAMLAND", werden en worden nog steeds aan verschillende voormannen van verenigingen, politieke partijen en aan de pers gezonden.

Gij, lezeressen en lezers, weet wat ik in die organen steeds heb geschreven en gepropageerd. Ook bij de oprichting van de "Nieuw-Guinea Vereniging" te Dordrecht, als onderdeel van de huidige Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" heb ik voor genodigden een lezing gehouden en de noodtoestand van de Indische Nederlanders in Nederland en meer in het bijzonder van hen in Indonesië uit een gezet. Ik heb toen gewezen op de verschillen in behandeling van de Indische Nederlanders en van die der N.S.B.'ers in Nederland, welke laatsten een reclasseringsstijd moeten doormaken. In vijf dagbladen zijn toen goede recenties verschenen, doch het is jammer, dat juist dit deel van mijn lezing niet door de verschillende dagbladen werd opgenomen.

Thans mag ik mij gelukkig achten, dat de Nederlandse regering de kleine Indische Nederlanders in Indonesië eens onder de loupe gaat nemen en ik het gevoel kan hebben hieraan een klein steentje te hebben bijgedragen. Leest U maar wat in het "Rotterdams Nieuwsblad" van Vrijdag, 10 Augustus 1951, pagina 2-eerste blad gedrukt staat.

Wij moeten echter de verwezenlijking daarvan, afwachten!

Wij zijn dan ook nog lang niet aan ons einddoel en moeten nog blijven strijden. Het hangt NU af, van ONZE HOMOGENITEIT, ONZE EENDRACHT.

Aan U staat het thans om eendrachtig in één Verbond met één doelstelling te tonen, dat het ons ernst is en wij alles op alles willen zetten om het einddoel van onze strijd verwezenlijkt te zien. -

Sluit U daarom "en masse" bij onze Stichting aan, opdat wij spoedig met het "NIEUW-GUINEA VERBOND" als één man staan met hoofdzetel in Nieuw-Guinea. Hiervan ben ik overtuigd!

Leest gij nu het boven bedoelde artikel, hetwelk hieronder in zijn geheel is afgedrukt. De onderstrepingen zijn van mijzelf.

R.A. Jacobs.

DE "KLEINE INDO" STAAT VOOR EEN ZWARE BESLISSING.

Het is niet uitgesloten, dat de volksverhuizing van Indonesië naar Nederland het volgend jaar zou worden afgesloten met een massa-evacuatie welke aan de gerepatrieerden en de Ambonnezen, die hier reeds een onbehaaglijk onderkomen vonden, nog een grote groep in de tropen gewortelden zou toevoegen. Met deze mogelijkheid voor ogen zoekt de Nederlandse regering, naar wij uit zeer betrouwbare bron vernemen, reeds geruime tijd naar emigratiemogelijkheden in Noumea (Frans Caledonië) en in Australisch Nieuw-Guinea. Of deze pogingen enig resultaat zullen hebben, kan thans nog niet worden gezegd.

TERMIJN LOOPT AF.

Bij de soevereiniteitsoverdracht hebben de in Indonesië woonachtige Nederlanders een tweejarige optie op het Indonesische staatsburgerschap gekregen. Vóór 27 December van dit jaar zullen zij dus moeten beslissen, of zij het zogenaamde warga negaraschap aanvaarden dan wel Nederlander en dus in Indonesië buitenlander willen zijn. Vooral voor de kleine Indische Nederlander is deze keuze moeilijk. De meesten van deze groep zijn geboren en getogen in Indonesië en het valt zwaar, in het moederland vreemde deling te worden. Maar nog moeilijker doen de meesten afstand van het Nederlandschap in ruil voor een warga negaraschap, dat ten slotte maar een beperkt indonesisch staatsburgerschap is gebleken, want volbloed-Indonesiers worden toch voorgetrokken. (ook in Nederland. Het hemd is nader dan de rok. J.)

Reeds nu staat vast, dat het merendeel van de Nederlanders de optietermijn ongebruikt zullen laten verlopen. Degenen, die tot dusver warga negara werden, vormen een te verwaarlozen minderheid en het Indo Europees Verbond, dat zich voor het warga-negaraschap van zijn leden heeft uitgesproken, heeft het vertrouwen van een groot deel van zijn leden daarmee verspeeld. Naarmate de beslissende datum nadert zal het aantal gegadigden voor de Indonesische nationaliteit wel toenemen, maar de meeste Nederlanders, zowel die van gemengden bloede als de "volbloeds", zullen hun Nederlandschap niet prijsgeven. En dat terwijl men toch werkelijk niet kan zeggen, dat de Nederlandse regering de laatste jaren de trouw in de tropen heeft aangemoedigd. (Neen, heeft medegewerkt, hen inde poel te trekken, duwen) J.)

GARANTIEWET (wat volgt, dik gedr.)

Ambtenaren in vaste dienst en werknemers op Europees contract kunnen de 27ste December straks zonder veel gemoedsbeweging laten verstrijken. Zij kunnen desnoods altijd naar Nederland terug en we-

ten bij voorbaat, op welke condities Onderde gewezen ambtenaren zijn er echter veel, die een zeer lage onderstand of een klein pensioentje ontvangen. (het zijn dan ook de beter gesitueerden, die zich van het lot der kleinen niets aantrekken. J.)

In Indonesië kunnen zij toch hun kost wel bij elkaar krijgen, in Nederland zouden zij armoede gaan lijden.

De Nederlandse regering onderneemt daarom stappen tot wijziging van de garantiewet, zodat ook bij blijvende vestiging in Indonesië de garantie onverminderd van kracht zal blijven (waarom niet tevoren? Men voorkwam immers hierdoor reeds toen alle nagheden en moeilijkheden ook van de Nederlanders zelf? J.) Daarnaast overweegt de regering een wetsvoorstel, waardoor ook op voormalige Nederlandse ambtenaren, die het Indonesische staatsburgerschap hebben aanvaard, de garantiewet van toepassing zal worden verklaard, voor wat onderstand en pensioen betreft. (de reclasseringstijd wordt hierdoor dragelijker. Dit wordt de N. S. B' er toch ook gegeven? J.) Dit voorstel zal aan Djakarta ter goedkeuring worden voorgelegd.

Problematischer is de toekomst van de tijdelijke ambtenaren, de kleine particuliere werkers zonder Europees contract en de werklozen. Tot deze groep behoren in hoofdzaak de "kleine Indo's". Het moet al heel gek lopen, als deze kinderen van het tropenland in Indonesië nijpend gebrek lijden en het staat wel vast, dat zij zich slechts daar op hun gemak voelen en in Nederland maar een zeer triest leven zouden hebben. Maar zover zij geen volwaardig aandeel hebben in het productie-proces, is het zeer de vraag of de Indonesische regering hen in het land wil houden, als zij de Indonesische nationaliteit niet willen aanvaarden.

Ondanks alles zullen verscheidene kleine luiden aan hun Nederlandschap vasthouden. Den Haag wil daarom in de eerste plaats trachten, zovelen als mogelijk is aan een be-

staan in Indonesië te helpen, door het verlenen van geldelijke ondersteuning en door arbeidsbemiddeling, waarbij kerkelijke organisaties en sociale verenigingen worden ingeschakeld. Verder wordt, zoals gezegd is naar uitwijkmogelijkheden gezocht. Emigratie naar Nederlands Nieuw-Guinea of naar de West is slechts voor een klein aantal geselecteerde vakmensen, die bovendien met een karig begin geneegen willen nemen, weggelegd.

EENDRACHT MAAKT MACHT moet nu de leuze zijn. Wacht niet toch morgen.

De mogelijkheid blijft dus bestaan, dat Nederland volgend jaar nog meer kampbewoners krijgt!

(Dit komt dan weer ten laste van de Nederlandse bevolking (hoger belasting en sociale lasten), die het dan nog moeilijker zal krijgen en ons nog meer klem gaat kwalificeren als "indringers", die hen het brood uit de mond nemen. Waar de Ned. Reg. de eigen bevolking tracht te spuien op de goedkoopst mogelijke wijze, zo zal ze ook U trachten te spuien naar Frans Caledonië. Ze is dan van de zorg af, want ge wordt overgeheveld op de Franse regering. Hier komt het op neer. J.)

Hetgeen ik te Dordrecht toen precies gezegd heb, is onder meer het volgende: "..... Wat zouden de Nederlanders zelf zeggen, indien de regering zo maar een groep Nederlanders hier bij de kraag zou pakken, deze op de boot zetten, naar elders doet vervoeren en dan zeggen: "Zie zo. Je bent geen Nederlander meer, maar vreemdeling?" Ten aanzien van de Nederlanders zelf wordt dit echter niet gedaan, doch men maakt een zo aantrekkelijk mogelijke propaganda voor emigratie naar Canada, Australië, enz. Men maakt met regeringen, waar orde, rust, veiligheid en vrede heerst zo voordelig mogelijke overeenkomsten en verder wordt het aan de absolute vrijheid van de Nederlanders zelf overgelaten hun keuze te bepalen. Voor de Tropen Nederlanders wordt een andere weg bewandeld en een andere maatstaf aangenomen. Deze Tropen Nederlanders worden gedwongen in Indonesië te blijven om Indonesiër te worden. Of dacht U, dat de regering tegen hen gaat zeggen: Kom lieve trouwe Nederlanders, kom allen maar naar Nederland; ik betaal jullie reiskosten wel en in zal verder voor jullie zorgen!" Neen hoor, zover is het heus niet. Alleen de in absoluut levensgevaar verkerende Nederlanders worden hiermede geholpen en zij die aanspraak maken om naar Nederland te komen, worden hiermede geholpen. De rest, de zogenaamde kleine man en de particulier moet de reiskosten zelf betalen en van waar halen zij het geld? Verder heeft het Nederlandse volk zelf een uitloop voor vrijwillige emigratie naar Australië, Canada. Zij hebben hun home en hun werk. De Tropen Nederlander heeft geen uitloop vanwege hun huidskleur. Deze kleurlingen worden in het Britsche gemeenbest geweerd. Leve de zo geroemde Democratie!

Daarom dan ook is de grondgedachte, in de eerste plaats te werken voor de transmigratie van ALLE Tropen Nederlanders zowel uit Indonesië als in Nederland. De eerste vanwege hun veiligheid en de absolute noodzaak en de laatsten, omdat deze in Nederland zich niet thuis kunnen gevoelen en aarden. Bovendien moeten zij immers in Nederland verder geholpen worden aan kleding, voeding, huisvesting en werk, terwijl het eigen volk in het eigen land deze noden en behoeften zelf hoogst nodig heeft,....."

Een ander passage uit mijn causerie is:

"..... In Indonesië worden de Tropen Nederlanders het brood uit de mond genomen en zouden daar moeten verpauperen en verhongeren. Zij worden aldaar verplicht het Indonesische staatsburgerschap aan te nemen, zonder enige garantie van een bestaansmogelijkheid. Het is immers ook zeer logisch, wanneer een Nederlander door dwang Indonesiër geworden is, te zijner tijd uit een overheidsdienst wordt gewipt tenslotte plaats te

maken voor een eigen landgenoot. Ze waren immers hun vijanden en door de Nederlanders gedwongen Indonesiër te worden. Dacht U soms, dat de Nederlandse regering zulks ook niet zou doen? Laten wij maar eens in Nederland zelf kijken. Neemt de Nederlandse regering de N.S.B.'ers zo maar in dienst en dat niettegenstaande diezelfde regering uit eigen beweging hen rehabiliteerde? Neen hoor, eerst een reclasseringstijd van een, twee en zelfs vijf jaren en dan pas samen in het volle leven. Dit zal precies hetzelfde zijn met de Nederlanders in Indonesië, die door dwang Indonesiërs zijn geworden. Zij worden uit alle diensten gewipt met als gevolg verpaupering en verhogering, om niet verder te spreken van de beledigingen, terreur, ontvoering enz.

De N.S.B.'ers krijgen tenminste nog een onderdak en sociale steun tijdens hun reclasseringstijd. Wat krijgt de Indonesiër geworden Tropen Nederlander daar? De Tropen Nederlanders in Indonesië wensen echter hun Nederlanderschap geen vaarwel te zeggen en wensen te zijn en te blijven "NEDERLANDER" enz. "-

Als slot uit mijn causerie haal ik aan de volgende passage:
"..... Als uitgangspunt wordt in de eerste plaats genomen, te werken voor de in Indonesië geboren Nederlanders, omdat zij ook thans weer de pioniers zijn en reeds sinds 1926 de eersten waren in de strijd om Nieuw Guinea, wegens het toen reeds voor hen zo urgente belang. Voor hen was het TOEN reeds een levensbelang, hetgeen THANS in grotere en dringender mate het geval is." "-

De Nederlandse regering doet aan een z.g. uitverkoop van haar Volk, Welaan dan regering, voldoe nu eens aan onze harte wens sinds 1926. Ik haal hier aan de noot van de redactie op bladzij 8 Orgaan No. 3-JULI 1951: "Dat de Nederlandse Regering en het Volk en het Vorstenhuis door-
"drongen moeten zijn van het feit, dat juist de Indische Nederlanders
"tijdens de oorlog (slag bij Tarakan, Palembang en zeeslag in Straat Ma-
"kassar) en tijdens de Japanse bezetting goed en bloed hebben geofferd
"voor de Nederlandse zaak. Nederland staat hier voor een ereschuld, die
"alsnog royaal moet worden gehonoreerd. Duizenden Indische Nederlanders
"in Indonesië en Nederland kijken thans uit naar de dag, waarop deze
"ereschuld ten volle zal worden gehonoreerd, in de vorm van algehele o-
"verbrenging van hen naar het Tropisch Stamland Nieuw-Guinea, enz....."

Wij wensen aldaar te zijn NIEUW-GUINEËRS en met het Landsvolk aldaar in harmonie en assimilatie te leven, voor alsnog onder Souvereiniteit van het Koninkrijk der Nederlanden, het Vorstenhuis en de Nederlandse DRIEKLEUR, totdat aan dat Volk onafhankelijkheid gegeven kan worden. Verkoop ons niet uit aan andere landen, zoals Frans Caledonië. De leden van onze Stichting hebben zich bij artikel 4 onzer Statuten uitgesproken NIEUW-GUINEËRS te willen zijn en zullen hiervoor strijden met alle geoorloofde middelen en langs wettige wegen (Art. 5 - a)

Aan U leden staat het thans verder te tonen in een éénheidsfront, in hechte band in één VERBOND, de S.N.G.V.N. en zo mogelijk het N.G.V. te willen strijden en alle geschillen opzij te zetten. De tijd dringt!

Onze strijdkreet is:

"IN HECHTE ÉÉNHEIDSBAND VERENIGD IN ÉÉN-VERBOND, OP NAAR ONS NIEUW STAMLAND, "N I E U W - G U I N E A".-

R.A. Jacobs.-

O N Z E N I E U W - G U I N E A P O S T

Ingezonden (naam en adres van "insider" is ons bekend).
HET NIEUW-GUINEA IJZEREN GORDIJN.

Uit het Afdelingsbestuur van het N.G.V. zijn uitgetreden de heren Mr. W.R. Becker en W. van der Lee. Redenen zijn de corruptie onder de ambtenaren, die voor het zeggen hebben. De Hr. W. van der Lee, die veel heeft kunnen doen voor onze jongere arbeiders, aangeworven met vele mooie beloften uit Java, moest op een "zachte wenk" het land verlaten en vertoeft thans in Nederland. Hij gaat binnenkort naar Belgisch Congo, waar hem een mooie job is aangeboden.

Als ambtenaar voor Socialezaken heeft hij met "veel pijn" een luttel bedrag van de begroting kunnen loskrijgen, teneinde hiermee de noodtoestand onder onze jongere arbeiders te kunnen lenigen. Doch dit bedrag is echter niet voldoende om de a-sociale toestand onder deze arbeiders op te heffen. Deze arbeiders wonen in krotten, waar zij 's nachts, als zij op hun schamele bedstee (?) te ruste leggen, de melkweg kunnen aanschouwen.

Ruim 4 jaren hebben deze jongens hard gewerkt, uitgesloofd en doornhun ijverige handen zijn mooie woningen verrezen op plaatsen, waar vroeger mensen stierven van zwartwaterkoorts. Er zijn ettelijke van die woningen die ruim 2 maanden leeg staan, en voor wie zijn die bestemd? Voor de arbeiders? Wel neen, zij kunnen teruggaan naar hun krotten; maar die woningen zijn bestemd voor uitgezonden krachten uit Nederland.

De Heer Picardt van het Hoofdcommissariaat te Djakarta, die kortgeleden voor dienstzaken naar Hollandia was gegaan werd na aankomst door de besturen N.G.V.-Hollandia Stad - Hollandia Haven en het Hoofdbestuur geïnterviewd. Natuurlijk zullen de lezers vermoeden, dat het interview zal gaan over b.g. geschetste wantoestanden. Mis hoor, de heren bestuursleden vroegen de heer Picardt, wanneer hunne familieleden, die nog op Java vertoeven, naar Hollandia zullen worden overgebracht.

De heren werken precies in de lijn van de Regering, die waar mogelijk is, discriminatie zal toepassen. Wat gij niet wilt, dat U geschiedt, doe dat een ander niet. De Heer Mr. W.R. Becker is thans onderweg naar Nederland. Hij heeft er genoeg van.

Insider.

Noot Redactie. In het N.G.V. Orgaan No. 6 Juni-Juli 1951 staat een deel van de Notulen van de Algemene Vergadering van de Afdeling Hollandia-Haven van het NIEUW-GUINEA VERBOND, gehouden op Zondag 21. Januari 1951. Op deze vergadering, zo lazen wij uit het ons bekend geworden, werd ook over het gerucht gesproken, als zoude een ambtenaar nimmer de functie van Bondsvoorzitter naar behoren kunnen vervullen. Er werd toen eenstemmig ten gunste van de huidige Bondsvoorzitter gestemd.

Wij hopen dan ook, dat het betrokken bestuur ons het een en ander over het bovenstaande wil mededelen.

Voorts kunnen wij mededelen, dat wij de indruk wel hebben gekregen, dat voor de jongens weldegelijk het een en ander wordt gedaan, al is het niet altijd direct naar de zin en de wensen van hen. In Holland zult ge hetzelfde vinden onder de arbeiders.

Omtrent de kwestie der barakken, laten wij hier een artikel uit genoemd organ volgen.

MODELBARAK No. 22.-

Dat de Overheid de noodzakelijkheid heeft ingezien, dat het niet langer verantwoord is, onze werkers in de huidige oude en onhygiensche barak

ken te huisvesten wordt thans aangetoond door het bouwen van nieuwe barakken, waarvan de inrichting geheel voldoet aan alle eisen van een behoorlijke huisvesting.

Onder het voortdurende toezicht van de energieke barakleider, de heer J. de Witt is thans een barak gereedgekomen, waaraan bepaald de qualificatie van "modelbarak" kan worden gegeven. Een aantal van ongeveer 40 werkers, zijn de gelukkige bewoners hiervan en dat zij zich nu "seneng" voelen, behoeft zeker niet meer te worden gezegd. De hoofd-opzichter Meyer is nu bezig aan de 2e Modelbarak. -

In verband met het bovenstaande willen wij ouders en anderen, die brieven van hun kinderen en/of kennissen ontvangen, niet direct eenzijdige concussies te trekken, doch eerst met ons overleg plegen. Waar nodig zullen wij niet schromen hiaraan bekendheid te geven, en ons te wenden tot instanties, die aan het een en ander paal en perk weet te stellen. Wij hopen, dat gij ons in dit opzicht wel het vertrouwen zult willen schenken. -

BRIEVEN uit INDONESIË.

Dajatinegara, 28-6-51

Uw brief in goede orde en in dank ontvangen. Ik zal maar dadelijk met de deur in huis vallen n.l.: ik zit in de put. Mij is te kennen gegeven, dat ik ultimo September a.s. op straat lig. Ik heb nagenoeg alle in- en export Maatschappijen, de K.L.M., K.P.M. afgelopen, maar overal hoorde ik dat er geen plaats is voor een Nederlander, tenzij ik ultimo dit jaar van nationaliteit verander. Daar heb ik geen zin in. Met de H.C. (Mr. de Rijk) heb ik steeds voeling gehouden. Twee weken terug kreeg ik te horen, dat er geen werkers of ambtenaren meer gezonden zullen worden. Hr. P. heeft sedert April een huisvestingsbewijs gekregen, maar hij moet pas in Augustus terugkomen voor zijn P.E. Zo wordt U tegenwoordig gepest.

Door al deze dingen ben ik genoodzaak naar het Hfd. Kntr. H.C. te gaan. Als armlastige Nederlander kan ik een voorschot krijgen voor een reis naar Nederland. Als ik dus geen P.E. voor Nieuw-Guinea dan wel een job kan krijgen moet ik eerst naar Nederland gaan. Pap ontvangt nog steeds geen pensioen en daarbij komt nog, dat mijn moeder bij ons zit. Ik zit me rot te plekeren. Ik moet en zal mijn doel bereiken, ook al moet het via een omweg. Om Rp. 7000,- bijeen te krijgen is geen kleinigheid. Het tiende deel er van heb ik nog niet eens. U moet niet denken, dat ik van gedachten veranderd ben. Dat nooit. enz.....

K.W. v/d H.

Dit is weer een van de vele, die we ontvingen. Het is inderdaad om op-standig te worden. Wat zal de Nederlandse regering doen? Is het geen schande, dat die mensen op deze wijze worden behandeld? Zij worden voor het feit gesteld om te verpauperen in Indonesië of te verarmen in Nederland. In Indonesië verpauperen wil men niet, dan maar naar de geldschieter en naar Nederland. In Nederland moet men weer terecht bij dezelfde geldschieter als men een woning toegewezen krijgt en zo wordt men dan in Nederland tot de bedelstaf gebracht. Geloofst ge ons niet? Vraagt dan aan allen die hier in Nederland zijn gekomen. Zij zitten bijna zonder uitzondering bij de regering DIK IN DE SCHULD. Hoe zullen de meesten hunner straks door de winterdagen heen komen?

Redactie.

ONAFGEDAAN

by 98010 opberging 2 PD 1637
accords

Taan Suurhof PD 12110 wijzen
alvashastomaten met 2 f's
Nieuw kaartmaten Koninkrijk beken.
met de volgende omstandigheden: Voorzand f'gure in het
N.V.V. - Verkeersmaatschappij de T.U.E (N.V.V.) op de Int Conf
van Havenarbeid in de varen de te Rden da. 26 en 30.9.45
res/103274 Socz N.V.V. - Coöperatieve Komitovon Indonesien?

Afd./Sect:

Dat:

Par:

Interne aanwijzingen A C D.

Kaarten x PD 5 aan vullen. Zie stuk
aangeleverd met 98010 in o/s 1637
afdracht van PD 12110
A C D. 46 Dat: 10-5-51 Par: 4

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1) C.A.W } 20/2/51
C.V.N }

2) H.C } H.K } Ik heb de Regering veel ingelicht over
de verhuur van land van dit Comité. Het heeft
ook een vertegenwoordiging van het N.V.V. zitting
in het Comité zodat ook nog worden aange-
nomen dat de Regering veel en de zijn
mogelijk zal worden. C.A.W. vkr

3) Ik vraag mij af of bij de R.I. nog
veel aandacht voor dit plan bestaat en
hoe lang de kern nog op de Tagereyde
subsidie zullen moeten wachten

4) van 12.2.51
Ook b. de herziening

5) ple. H. B.S.D. t. l. ; mi. mids te rapporteren; er is geen enkel
aankomingspunt met onder-afwijking. Prof. Berg is een
vrijgevoerde, progressief maar vullig een communiste.
mi. t. all. v. H. a.c.d. op de kaart van de br.
Suurhof te herzien. In een derg. bekende f'gure

moet de naam behoorlijk bij ons geregeld zijn en mogen
geen vraagstukken op de kaart voorkomen CA. / 2/2

acc van H.R. 8.
veiden was dit gedeelte
dat heeft niet met
extremis om te meten
20/2

KEW. t.k.

doorma sup aan CAW voor admini-
stratieve afdeling. 1/3 horen

Jensen, non CAW KEW g 2-2-51.

~~Acc~~ B t.k.

B VII 13/15
13.3.51

~~Acc~~

Verbinding : 13
 No. 4217 - C - 50. 05.12 01.122.1 8 Februari 1951. 03.21
 Onderwerp : "Comité voor Indonesië"
 (vergadering)
 Betrouwbaarheid berichtgever : betrouwbaar
 Waardering bericht : betrouwbaar.
 Medewerkende instanties : geen.
 Ondernomen acties : geen.

14 FEB 1951
 ACD 1032/4

6.619.3 6.619.3
 01.125 05.32
 GEHEIM.
 OP KAART
 ACD: 4C
 DAT: 18-5-51
 PAR: 6

Naar werd vernomen heeft op Dinsdag 6 Februari 1951 te 19.30 uur een samenkomst plaats gehad van het "Comité voor Indonesië", in een der vergaderlokalen van Krasnapolsky te Amsterdam.

Van dit comité voor Indonesië werd het eerst melding gemaakt bij het dezz. schrijven No. 4217-50 van 25 November 1950 onder de naam "Vrienden van Indonesië", bij welk schrijven programma en doelstelling van dit comité werden uiteengezet.

Ook deze samenkomst stond onder voorzitterschap van J.E. STOKVIS, personalia onbekend, wonende Bezuidenhoutseweg 52 Den Haag.

Voorts waren aanwezig :

- 1. B. COSTER, personalia onbekend, gepensionneerd inspecteur bij het onderwijs in Indonesië, wonende Elsenlaan 42 Hilversum.
- 2. Aart VERMEULEN, voorzitter van het N.V.V. personalia onbekend, wonende Zilvermewstraat 37 Badhoevedorp.
- 3. Prof. C.C. BERG, personalia onbekend, wonende te Leiden.
- 4. Jesaias, Frederik, Hendrik, Albert, DE LA COURT, geboren 11-10-1902 te Leiden, bekend.
- 5. Jacobus, Gerardus, SUURHOF, secretaris van het N.V.V. geboren 23-7-1905 te Amsterdam.
- 6. SPEKMAN, personalia onbekend.
- 7. Dr. TORENAAR, personalia onbekend.

De agenda voor deze vergadering luidde als volgt :

- I. Opening.
- II. Voorlezing notulen vorige vergadering.
- III. Verkiezing definitief bestuur "Comité voor Indonesië".
- IV. Bespreking van de concept-brief aan de Indonesische minister van buitenlandse zaken Mr. Mohamad ROEM.
- V. Toelichting op deze brief.
- VI. Bespreking van de financiering van het comité en de salariëring van de a.s. werkkrachten in Indonesië.
- VII. Oprichting cursussen.
- VIII. Sluiting.

Ad I. Te 19.30 uur opende de voorzitter de vergadering en sprak daarbij zijn teleurstelling uit, dat de heren GOBEE - KUPERS en prof. SCHEERHORN niet aanwezig waren. Spreker had gedacht dat de opkomst groter zou zijn.

Spreker memoreerde de mislukking van de Nieuw Guinea conferentie en de moeilijkheden die deze mislukking voor het comité hadden opgeleverd, Door deze mislukking was de verhouding Nederland-Indonesië op losse schroeven komen te staan. Hierdoor kon aan het programma van het comité geen directe uitvoering worden gegeven. Het was daarom dat deze vergadering eerst nu

GEHEIM

eerst nu plaats vond. On~~s~~ directe doel, vervolgde spreker, is om tot het praktische werk over te gaan, zodra de omstandigheden daarvoor gunstig zijn en wij zeker zijn van de financiën. Toen wij in 1950 bij de Hoge Commissaris van de R.I. Mohamad ROEM een voorlopige begroting indienden van F.50.000 (vijftigduizend gulden) voor de eerste aanloopkosten, werd door ROEM medegedeeld, dat de Indonesische regering genegen was dit geld ter beschikking te stellen. Wij hebben tot dusver echter nog niets ontvangen.

Vervolgens waarschuwde STOKVIS voor mogelijke wrijving tussen dit comité en andere, schijbaar gelijksoortige organisaties.

VERMEULEN merkte hier op, dat dit comité niets te duchten heeft van andere organisaties, daar de Indonesische regering geen andere keuze heeft en de hulp van dit comité zal moeten aanvaarden, daar in de samenstelling van dit comité alle belangrijke groepen in Nederland zijn vertegenwoordigd.

Ad II. Door B. COSTER werden hierop de notulen voorgelezen van de laatste vergadering, gehouden op 21 November 1950 - zie bovenaangehaald schrijven - welke notulen overeenkomen met het vermelde in bedoeld schrijven.

Ad III. Voorzitter STOKVIS deelde de aanwezigen mede, dat hij in verband met zijn leeftijd zich genoodzaakt zag uit het comité te treden. Hij verzocht daarom bij het verkiezen van het definitieve bestuur ook te willen voorzien in een voorzitter. Wel had STOKVIS nog enige suggesties te doen, nl. een algemeen voorzitter te benoemen, die boven het dagelijkse bestuur de taak had het praktische werk te regelen - te leiden en te componeren. Als kandidaat voor algemeen voorzitter stelde STOKVIS, professor C.C. BERG, die naar zijn mening de aangewezen figuur was voor deze functie, daar prof. BERG tot geen der politieke partijen behoorde. Voorts stelde STOKVIS voor om het dagelijks bestuur uit zeven leden te laten bestaan, waarvan tenminste drie uit de erkende vakbewegingen in Nederland.

Na enige discussie - en mede omdat geen der aanwezigen een andere kandidaat kon stellen - werd prof. BERG tot algemeen voorzitter van het comité gekozen.

Hierop volgde de verkiezing van de secretaris van het dagelijks bestuur.

STOKVIS stelde hiervoor de heer B. COSTER kandidaat, die reeds zoveel voor het comité had gedaan. Met algemene stemmen werd COSTER tot secretaris van het dagelijks bestuur gekozen.

Als kandidaat voor de functie van penningmeester stelde STOKVIS voor : Dr. TORENAAR. Hierop werd enige critiek geleverd, daar TORENAAR naar de mening van enkele aanwezigen niet geschoold was voor deze taak. STOKVIS stelde hiertegenover dat dit geen bezwaar was, daar in de praktijk vaak gebleken was, dat buitenstaanders het meest geschikt waren voor

*in de
notulen
van 1950*

*alg.
Vorzitter
prof. Berg*
B. Coster
*Penningmeester
Dr. Torenaar*

Van 8 Februari 1951.

GEHEIM

voor een bepaalde functie. Dr. TORENAAR werd hierop tot penningmeester gekozen.

Als commissarissen werden aangesteld drie leidinggevende figuren uit de vakbeweging nl. Aart VERMEULEN, voorzitter van het N.V.V. ; J.G. SUURHOF, secretaris van het N.V.V. en Spekman (?).

Als vierde commissaris werd aangesteld : J.F.H.A. DE LA COURT.

Tenslotte werd ~~nix~~ voor de functie van voorzitter van het dagelijks bestuur door STOKVIS kandidaat gesteld de heer CRAMER, die echter niet aanwezig was. De vergadering sloot zich hierbij aan, wanneer de heer CRAMER zich beschikbaar stelde. Hier zou nog nader naar worden geïnformeerd.

Verschillende aanwezigen gaven hierop nog blijk van hun waardering voor het werk door de aftredende voorzitter STOKVIS verricht.

Commissarissen
voorzitter
dagelijks
bestuur
Cramer

Ad IV.

STOKVIS besprak de samenwerking met de R.I. Deze was ten tijde van de Hoge Commissaris Moh. ROEM heel goed. Tot nu toe werd echter nog geen nieuwe Hoge Commissaris benoemd en spreker betwijfelde het of men aan de waarnemend Hoge Commissaris Mr. DJUMHANA het volle politieke gewicht moest toekennen.

Darhalve - en mede na de beslissing door de laatste vergadering genomen - was een brief geconcipieerd, gericht aan de huidige minister van buitenlandse zaken van de R.I. Moh. ROEM. Deze brief welke hierop werd voorgelezen had de volgende strekking :

"Excellentie",
In Januari 1950 werd in Nederland op spontane wijze een comité gevormd, dat zich ten doel stelde Nederlandse arbeidskrachten voor Indonesië aan te trekken. Het bleek al spoedig, dat de regering van de R.I. zeer welwillend tegenover dit plan stond, daar bij het contact, dat wij met Uwe Excellentie mochten opnemen en waarbij wij een lijst van onze comité leden hebben overgelegd, Uwe Excellentie te kennen heeft gegeven, dat overleg met de regering van de R.I. zou worden gepleegd. Uit dit overleg werd in principe de steun van de Indonesische regering tot een bedrag van F. 50.000 (vijftig duizend) verkregen, welk bedrag zou dienen ter dekking van de eerste kosten.

Sedertdien hebben de gewijzigde omstandigheden de werkzaamheden van het comité vertraagd. Een vertraging van ernstiger aard vormde echter de afwijzing van de soevereiniteits-overdracht over Nieuw Guinea door de Nederlandse regering.

Thans heeft het comité de werkzaamheden voortgezet ter verkrijging van een apparaat, dat Indonesië kan voorzien van de nodige arbeidskrachten, wanneer de omstandigheden hiervoor gunstig zijn. Hiervoor is echter onvoorwaardelijk de financiële steun van de regering van de R.I. nodig, waarvoor wij de bemiddeling van Uwe Excellentie inroepen.

Ad V.

STOKVIS gaf een toelichting op de inhoud van bedoelde brief nl. dat het niet de bedoeling van het comité was om deze

deze centen direct na ontvangst op te maken, maar dat het comité toch wel definitief moest weten of het dit bedrag kreeg.

TORENAAR deed hierop het voorstel, om in deze brief op te nemen, dat het geld het eigendom van de Indonesische regering blijft en slechts door het comité beheerd zal worden. Dit voorstel werd aangenomen.

Vervolgens vond een discussie plaats over het in te richten kantoor van het comité wanneer het geld zou zijn ontvangen. De aanwezigen waren het niet eens of men stalen of houten meubelen zou aanschaffen. In elk geval werd deze kantoor-inrichting geschat op een bedrag van ca. F.10.000 waarbij dan een stencil machine en andere noodzakelijke kantoormachines waren inbegrepen.

Ad VI.

T.a.v. de financiering werd door SUURHOF opgemerkt, dat hij het principieel onjuist achtte om tot de laatste cent afhankelijk te zijn van de Indonesische regering. Het betrof hier toch niet - aldus SUURHOF - uitsluitend een Indonesisch belang maar ook een Nederlands belang. Waarom zou het comité dan niet proberen om ook in Nederland voor het gestelde doel kapitaal aan te trekken. Het was veel te gevaarlijk alleen te drijven op een subsidie van de R.I.

Spreker stelde voor een conferentie te beleggen met de Raad van Vakcentrales in Nederland, dus op het hoogste niveau. Het leek spreker waarschijnlijk, dat men daar bereid zou zijn tot financiële steun.

De aanwezigen waren met deze suggestie zeer ingenomen.

COSTER merkte nog op, dat toen de lijst van comité leden aan Moh. ROEM werd voorgelegd, laatstgenoemde reeds de wens van de Indonesische regering te kennen gaf om ook vertegenwoordigers van de Nederlandse vakbeweging in dit comité op te nemen.

DE LA COURT stelde voor om in de brief aan Moh. ROEM nog een passage op te nemen waarin de mogelijkheid van financiële steun door de vakbeweging in Nederland wordt aangegeven.

Dit voorstel werd door de aanwezigen verworpen, want wanneer men een dergelijke suggestie in de brief zou opnemen en de Raad van Vakcentrales zou onverhoopt NEEEN zeggen, dan zou men hier veel goed vertrouwen bij de Indonesische regering mee verspelen.

COSTER merkte op, dat het ook moeilijk was reeds nu naar de Raad van Vakcentrales te gaan, daar men nog geen zekerheid had omtrent de Indonesische subsidie. Hij stelde voor eerst de reactie van de Indonesische regering af te wachten en daarna contact met de Raad van Vakcentrales op te nemen.

Aldus werd besloten.

Vervolgens kwam de salariering van de toekomstige werkrachten in Indonesië ter sprake. DE LA COURT maakte bekend dat blijkens een circulaire van de minister van Algemene Zaken de aan te trekken werkrachten, bestemd voor Indonesië, bezoldigd zullen worden volgens de geldende regeling voor Indonesische ambtenaren. Zou blijken dat deze salariering niet toereikend zou zijn, dan kan het B.A.G. salaris worden toegekend.

No. 4217-C-'50.
Van 8 Februari 1951.

GEHEIM

STOKVIS vond dit een punt van groot belang. Wanneer inderdaad de salarissen voor werkkrachten in Indonesië waren vastgesteld, dan was het voor het comité zaak om niet onder de markt te werken. Daartegenover stond, dat door een te lage salariëring desillusie en ontevredenheid werden gekweekt. Besloten werd, dat het dagelijks bestuur zich op dit punt terdege zou laten voorlichten.

Ad VII.

Na een algemene discussie over de praktische inrichting en uitvoering van de in te stellen cursussen voor de toekomstige werkers in Indonesië - zie meeraangehaald schrijven No. 4217-'50 van 25-11-1950 - vroeg de voorzitter, wie van de aanwezigen een schema zou willen opstellen ter oriëntatie. Geen der aanwezigen bleek hiervoor te vinden, waarop de voorzitter de nadruk legde op de idealistische zijde van het streven van dit comité. Besloten werd toen een schema op te stellen in algemene samenwerking. Er zouden vier cursussen worden gegeven t.w. a. in de Indonesische taal; b. land en volkenkunde; c. het economische bestel; d. het sociale bestel. Hiervoor zouden vier docenten worden gezocht. De Indonesische regering moest er namelijk van doordrongen zijn, dat door het comité aan het scholingswerk bijzondere aandacht werd besteed.

De eerste aanloopkosten voor deze cursussen werden door de vergadering ruim begroot op F. 15.000.

Vervolgens werden nog enige algemene beschouwingen gegeven over het te heffen schoolgeld. Dit mocht niet te hoog zijn, daar een ieder in de gelegenheid moest zijn deze cursussen te kunnen volgen. Voorts zou er naar gestreefd worden de toekomstige werkers in Indonesië ervan te doordringen, dat zij niet daarheen gingen met de idee om zo snel mogelijk een voldoende aantal Indonesische werkkrachten onder zich te hebben, maar om het Indonesische volk op te heffen en op te leiden tot zelfstandige werkkrachten.

Ad VIII.

Na de mededeling, dat binnenkort opnieuw bijeengekomen zal worden, waarvan tijdig mededeling zal worden gedaan, sloot de voorzitter de vergadering te 23 uur. Einde.

No. 2947 L - '50.

22 Januari 1951.

bijlagen: twee. (2)

6.173.3

05.12

Onderwerp: GROTER NEDERLAND ACTIE.
(G.N.A.)

6.173.3

05.5-0975

D i e n s t g e h e i m .

Hierbij worden toegezonden, afschriften van een " dringende oproep" aan de leden van de G.N.A. afdeling Amsterdam, voor het bijwonen van een bijzondere vergadering op Woensdag 24 Januari 1951 te 20 00 uur in het Minerva-Paviljoen te Amsterdam, alsmede een motie, zoals deze werd aangenomen op een ddo 15 Januari 1951 te 's Gravenhage gehouden vergadering, betrekking hebbende op de soevereiniteits-overdracht van Nieuw-Guinea.

De hierbedoelde bescheiden werden aan de leden van de afdeling Amsterdam, der G.N.A. per post toegezonden. Einde.

No. 131

O. 3.

23 JAN. 1951
ACD/101593

Schubblad in verband d

G R O T E R N E D E R L A N D A C T I E
A F D E L I N G A M S T E R D A M

DRINGENDE OPROEP!

De Groter Nederland Actie heeft ter gelegenheid van een op 15 Januari j.l. te 's Gravenhage gehouden openbare vergadering bij acclamatie hare goedkeuring gehecht aan een motie strekken de tot een dringend beroep op de Regering om:

Onverkort de Nederlandse souvereiniteit op Nieuw-Guinea te handhaven in dit opzicht geen enkele concessie te doen aan de tegenovergestelde wensen van de R.I.

Het is de bedoeling van de Afdeling Amsterdam der G.N.A. deze actie van het Verenigings Bestuur nog een scherp te onderschrijven in die zin, dat algehele adhaesie wordt betuigd met de inhoud der motie.

Het is gezien het verloop der zaken bij de laatste onderhandelingen inderdaad dringend nodig, dat zodanige geste wordt gemaakt en dat ook vanuit Amsterdam uiting wordt gegeven aan het sterke verlangen tot voldoening van de reeds met zoveel nadruk tot uitdrukking gebrachte wens van het volk van Irian om onder Nederlandse vlag verder voort te schrijden op de weg opwaarts.

Leden van de Afdeling Amsterdam en allen wie deze zaak ter harte gaat, geeft daarom gevolg aan deze dringende oproep om op ~~WOENSDAG~~ 24 JANUARI a.s. tegenwoordig te zijn bij de bijzondere Vergadering die door ons te 8 uur n/m. wordt belegd in het MINERVA-PAVILJOEN, Albert Hahnplantsoen no. 2.4. alhier en alwaar als spreker zal optreden de U allen welbekende figuur van DR.W.K.H. FEUILLETAU DE BRUYN die zal spreken over:

WAAROM MAG DE SOEVEREINITEIT VAN NIEUW-GUINEA NIET
WORDEN OVERGEDRAGEN ?

en die reeds zo vaak in het strijdperk trad ter bereiking van het door ons gestelde doel.

Het Afdelingsbestuur.

M O T I E.

DeG Groter Nederland Actie (G.N.A.) en de Nieuw-Guinea
Nederlandse Vrouwen Bond (N.G.N.V.B.) op 15 Januari 1951 in
vergadering bijeen in de Haagsche Dierentuin:

Gehoord de inleiding van de Bonds-Voorzitter en het daarop
gevolgde debat;

Overwegende :

- a. volgens de Memorie van Antwoord betreffende de Basisregelingen (Stuk 1478 p.68 van de Handelingen van de Tweede Kamer) alle partijen en de Regering van oordeel zijn, dat er maar één criterium is voor de juiste oplossing van het Nieuw-Guinea probleem, namelijk het belang van de Irianse Bevolking;
- b. dat overdracht van de Souvereiniteit in strijd is met het belang van die Bevolking, omdat de Republiek Indonesia niet over de personele-, financiële-, en materiele middelen beschikt om het belang van de Bevolking behoorlijk te behartigen.
- c. dat zulks ook in strijd is met het verlangen dier Bevolking, die op duidelijke en onniskerbare wijze bij monde van de Delegatie van de Centrale Irianse Politieke Vertegenwoordiging in Nederland de noodzakelijkheid heeft bepleit van het handhaven der Nederlandse Souvereiniteit en het volledig uitsluiten van iedere invloed van de Republiek Indonesia, omdat deze voor Land en Volk noodlottig zou worden;
- d. dat deze Delegatie daarom ieder compromis afwijst, in het bijzonder de van Nederlandse zijde gedane voorstellen, waarbij de Nederlandse Souvereiniteit niet onverkort wordt gehandhaafd,
- e. dat het daarom ernstig betreurd moet worden, dat de Regering gemeend heeft toch te moeten marchanderen met de Souvereiniteit over Nieuw-Guinea in de door Haar gedane voorstellen, waarbij Zij Haar met nadruk herhaald standpunt dat Zij die Souvereiniteit nimmer zou prijsgeven, heeft verlaten, zonder dat Zij daarbij de beide Kamers in een Openbare Zitting in pleno heeft geraadpleegd;
- f. dat Zij Hierdoor Haar politiek van zedelijke verplichting ten aanzien van de Bevolking van Irian ernstig heeft verzaakt en daardoor de verklaring van de Delegatie van Irian heeft uitgelokt, dat de door Haar voorgestelde oplossingen de Bevolking van Irian zou noodzaken naar elke andere oplossing te grijpen teneinde het bedreigde Volksbestaan te redden;
- g. dat mede door het prijsgeven van de Souvereiniteit de positie van de Indische Nederlanders, die op Nieuw Guinea een toevlucht hebben gezocht, teneinde geen gevaar te lopen te eniger tijd direct og indirect gedwongen te worden om hun Nederlanderschap prijs te geven, absoluut onzeker dreigt te worden;
- h. dat indien

- h. dat indien de Souvereiniteit over Nieuw-Guinea niet onverkort zou worden gehandhaafd, de hoop van tienduizenden Indische Nederlanders om zich een redelijk bestaan te verschaffen in een tropisch milieu, zou worden vernietigd, waardoor bovendien onhoudbare Sociale-en Arbeidstoestanden voor deze Bevolkingsgroep in Nederland zouden ontstaan.

Verzoekt de Nederlandse Regering en de beide Kamers van de Staten-Generaal met de meeste nadruk, om zich niet aan Hun zedelijke verplichtingen te onttrekken en in het belang van de Irianse Bevolking en de Indische Nederlanders, eenheid van het Koninkrijk in tact te houden, door een onverkorte handhaving van de Souvereiniteit over Nieuw-Guinea.-

's Gravenhage 15 Januari 1951

w.g. Feuilletau de Bruin

Dr. W.K.H. Feuilletau de Bruijn (Voorzitter G.N.A.)

w.g. S. Matthes

Cornelius.

Mevr. S.A.Ph. Matthes-Cornelius (Voorzitster N.G.N.V.B.).

~~LUCHTMACHT NEDERLAND~~

6.619.3
07.21

MINISTERIE VAN OORLOG
LUCHTMACHTSTAF

Sectie L.2.
Bureau Veiligheid
nr.L2.02P/5030/1
Bijl: 1
Onderwerp: Kranten-knipstel

15 JAN. 1951
ACD/ 101309

Schubblad is verwijderd

Scheveningen, 12 Januari 1951.

Bijgaand couranten knipstel meen ik goed te doen onder Uw aandacht te brengen. Datum en drukker van de courant zijn mij onbekend.

het Hoofd Sectie L.2.,
v.d. het Hoofd Bureau
Veiligheid,

B.J.M. Koenen
Majoor-Vlieger-Waarnemer.

Aan: B.V.D.
t.a.v. Hr.A.Fransen.

R' dunn
I.D.No.932.

VERTROUWELIJK.

NIET O.K.
ACD/4
DAT: 12-9
PAR: 24

6.101 261 05.23
1 OCT. 1951
ACD/4 1951

29 SEP

Betreft: "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND"

schutblad is vervuld

18.05
Mede ten verfolge op het dezerzijds schrijven I.D. No.932, d.d.13-9-1951, wordt hierbij toegezonden één exemplaar van het door het hoofdbestuur van de te Rotterdam gevestigde Stichting "Nieuw+Guinea Verbond Nederland", uitgegeven gestencild maandblad No.5 van 25-9-1951.

De naam van het blad, welke tot dusver was "Ons Nieuw Stamland", is, n.a.v. een besluit, genomen op de d.d. 2-9-1951 te Rotterdam gehouden gecombineerde bestuursvergadering, gewijzigd in "De Nieuw Guineër".

Van deze hierbedoelde gecombineerde bestuursvergadering is op de pagina's 4 tot en met 12 een vrij uitvoerig verslag opgenomen.

Bij dit maandblad is gevoegd een bijlage, waarin zijn opgenomen de statuten der stichting, met een z.g. memorie van toelichting daarop.

Ten aanzien van de inhoud van het blad en de bijlage zij, voor zover nodig, in het bijzonder verwezen naar de daarin met rood aangestreepte passage's. (Einde).

Aan B.V.D.

W. H. J.

De Nieuw-Guineër.

OFFICIEEL ORGAAN

Redactie/Administratie:
 Classa de Vriesselaan No. 73 A
 ROTTERDAM

Stichting
 "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND"
 Alg. Secretariaat: ROTTERDAM
 Ruchussenstraat No. 259B.

Postgino No. 302042
 (t.n.v. R.A. Jacobs)

25/9-51

N N o . 5 . - - - - - R E S S O R T I E N - - - - - S E P T E M B E R 1951.

I	- ROTTERDAM	Secretaris: Tienhovenstraat No. 10 B	- OVERSCHIE.
II	- Den HAAG	:- Draaistraat 17	Den HAAG.
III	- DORDRECHT	:- Nassauweg No. 24 C	DORDRECHT.
IV	- DEVENTER	:- van der Keesselstraat 91	DEVENTER
V	- HAARLEM	:- Orionweg No. 71	HAARLEM
VI	- AMSTERDAM	:- Leidsekafe No. 77	AMSTERDAM
VII	- TILBURG	:- Cor. Wortelstraat 3	TILBURG.

CORRESPONDENTEN

- 1 - G.W.S. Jacobs Horsterweg No. 2 BLERICK bij VENLO.
- 2 - G.S. Molewijk St. Antoniusbank 194 (Park Hotel) BEMELLEN bij Maastr.
- 3 - W. Regen Grotestraat No. 66 BEDUM (Groningen)
- 4 - G.L. de Rooy Rooyestraat No. 353 DREUMEL (Gelderland)
- 5 - Th. Marburg Msg. Nollenstraat 61 EYSDEN (Limburg)
- 6 - Th. J. Hoofdstraat No. 64 EYGELSHOVEN (Limburg)
- 7 - B. A. Leenderweg No. 300 EINDHOVEN
- 8 - O. L. Kinckelingestraat No. 6 GOES (Z. Beveland)
- 9 - J. van Breda Gen. de Bonselkazerne GRAVE (bij Nijmegen)
- 10 - A. van Reeuwijk Woonoord "Rijkholt" GRONSVELD (Limburg)
- 11 - J. A. M. Beethovenlaan No. 6 HILVERSUM (N.H.)
- 12 - J. G. van Oorschot Provincialeweg No. B. 71 MAREN bij Oss (N.Br.)
- 13 - A. Pieters St. Jeroensweg No. 3 NOORDWIJK Binnen.
- 14 - P. L. Muller Veldstraat No. 29 ROERMOND.
- 15 - R. R. Lamping Omloop No. 37bis UTRECHT
- 16 - Mevr. F. Brunnolen Johannes Prinsstraat 53 VEENWOUDEN (Friesland)
- 17 - W. H. van Zeyl Nieuweweg 31 (Hotel Monopole) VALKENBURG
- 18 - F. A. L. Poeteray Sergeant 4 - II - K.S.I. WEERT (Limburg)
- 19 - A. E. Guittet Kerkstraat No. 49B ZEELAND (N. Brabant)
- 20 - B. H. H. Marns Dr. Gerkestraat No. 20 (hotel "De Schelp" ZANDVOORT

000000
 00

STICHTINGS-BESTUURS MEDEDELINGEN.

Zoals ge ziet hebben wij ons Orgaan thans genoemd "De NIEUW-GUINEËR", hetgeen is geschied naar de algemene wens der leden op onze Gecombineerde Bestuursvergadering op ZONDAG, 2 September 1951. Beter ware het eigenlijk te noemen "De Stem van de Nieuw-Guineër". Wij, leden van de Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" wensen ons immers in de vervolgende te noemen "NIEUW-GUINEËRS"? Wij strijden toch op Nieuw-Guinea tot ons VADERLAND te bestemmen en wensen met het Volk daar in harmonie en assistentie te leven onder de naam van "Nieuw-Guineërs"? De inhoud van het orgaan is ook de weergave van hetgeen ons het hart en in de mond hebben. Wij willen ons in woord en steun het woord op schrift in ons Orgaan onze stem komt dus te hooren. Indien zij zulks zouden doen, zou dit hoofs een te grote ruimte van de Class innemen. Wij kunnen immers leden en lidinnen beter bezutten. Daarom dan ook zullen wij de woorden "De Stem van" maar weglaten.

les
↓
aanwijst
laant
CMU

Dit nummer staat geheel in het teken van hetgeen in het leven van ^{onze} Stichting is voorgevallen en gedaan na het verschijnen van ons Augustusnummer.

Verder doen wij een dringend beroep op de leden, ons van de adres-veranderingen op de hoogte te stellen. Zulks is immers ook in Uw eigen belang!

PEPERKORRELS te koop gevraagd H. H. VERLOFGANGERS, het speciale adres voor alle soorten specerijen. G. S. SPAAN. - Crooswijkseweg. 176 teld. 27723. ROTTERDAM	Een costuum voor Uzelf of voor Uw kinderen Regenkleding voor Dames en Heren H. H U I S M A N . 1e Middellandstraat 100-Rotterdam Anno. 1885
--	--

MEDEDELINGEN aan OUDERS en HEN, die zich in Nieuw-Guinea bevinden.-

Nog steeds komt het voor, dat ouders in Nederland vele klachten van hun kinderen, vrienden en kennissen in Nieuw-Guinea ontvangen en deze onderling bespreken. Op allen in Nederland doet het Stichtingsbestuur van de S. N. G. V. N. een ernstig beroep, de zaken niet onderling te beslissen. Hiermede bereikt ge niets. Het kan eerder voorkomen, dat de algemene zaak daardoor wordt benadeeld.

Ge hebt een vereniging; ge zijt er lid van; maak een gebruik van Uw lidmaatschap, door U te wenden tot het bestuur en eist van hen de behartiging van de belangen van onze leden, doch ook van ons aller gemeenschappelijk belang. Dit kunt ge doen, door met Uw klachten en grieven en die van Uwe kinderen, vrienden en kennissen bij het Stichtingsbestuur te komen. Hierdoor komt dat bestuur in het bezit van alle gegevens. Wij kunnen dan voor allen werken en eventuele misstanden uit den weg ruimen.

Alleen door volledige aaneen geslotenheid, Stichtings-discipline en volharding zullen wij iets kunnen bereiken. "Eendracht maakt macht".

Laat alle persoonlijke gevoelens U geen parten spelen; hebt slechts het algemeen doel voor ogen en zorgt gij allen, dat ge Uw familieleden, vrienden en kennissen tot één vereniging trekt. Gij moet het thans begrijpen, dat tweespalt slechts tot niet alleen Uw, maar ons aller nadeel werkt.

Voor betrokken instanties is iedere tweespalt een winst. Men zal deze trachten te vergroten, want de "Verdeel en Heers-politiek" speelt in de wereld nog altijd een zeer grote rol.

Hoe meer verdeeldheid, hoe prettiger het is voor de betrokken instanties en hoe minder aandacht aan de zaak behoeft te worden geschonken.

In de notulen van de Gecombineerde Bestuursvergadering van 2 September j.l. welke in dit orgaan afgedrukt staat vind ge wat ge hebben moet.

Ge vindt daarin twee doelstellingen van de Nieuw-Guinea-verenigingen in Nederland. Het is jammer, dat er teveel verenigingen bestaan met de doelstelling, die niet de onze is. Zij moeten zich aaneensluiten in één vereniging.

Wij hebben met onze doelstelling nog geen concurrenten. Maar wat nog niet is, kan komen! Daarom dan ook vragen, neen eisen wij van U waakzaamheid te betrachten en op Uw post, te staan. Zorgt gij mede, dat bij ons geen verdeeldheid komt. Geef zelf het voorbeeld.

Dit kunt ge doen door de eendracht te bewaren en te bestendigen. Laat alle onderlinge geschillen een interne aangelegenheid zijn en blijven en hebt slechts het algemeen belang voor ogen.

Kan een bestuur niet naar Uw zin zijn; hebt ge grieven en klachten

& Uw toekomst in Nieuw-Guinea is	&	& <u>LAK- en VERFINDUSTRIE</u>	&
& verzekerd met:	&	& voorheen P. WERRE & CO	&
& Ijzerwaren, Gereedschappen, Staal-	&	& ---	&
& waren, Huishoudelijke artikelen	&	& 's-GRAVENHAGE.	&
& geïmporteerd bij:	&	& Veenkade 49 - Telf. 331875	&
& J. B. A. LAMET.	&	& ---	&
& 2e Middellandstraat 26a-Tel. 30333	&	& ROTTERDAM	&
& ROTTERDAM	&	& 2e Middellandstraat 13A-Tel. 36024	&
& Aluminium onder garantie,	&	& ALLES OP VERF-GEBIED.	&
& Gigtvrij emaille	&	& ---	&

Over dat bestuur? Welaan ge hebt het heft in handen. Vraag een algemene vergadering aan en tikt dat bestuur op de vingers of goei het er uit en kiest een ander bestuur, waar ge Uw vertrouwen in kunt stellen. Gaat U echter niet mokken en morren en U afzijdig houden. Blijft lid en wecht mede voor ons aller belang en tot het bereiken van ons doel. Alleen hierdoor kunt U de eendracht bewaren en een gezond verenigingsleven scheppen.

Eist dit in Nederland en tracht dit ook door te voeren in Nieuw-Guinea. Eerbiedig de doelstellingen van andere verenigingen. Gij kunt anders denkende niet iets opdringen. Laat U zich niet verleiden door persoonlijkheden jegens anderen te plegen; hen in hun huiselijke en gezinsleven aan te tasten. Dit kenmerkt slechts Uw eigen mentaliteit en Uw zwakheid. Bovendien kunt ge geen bewijzen aanvoeren, want ge hebt het een en ander slechts van "horen zegen". Laten wij ons daar ver boven verheven stellen.

Toont gij allen, dat gij, die met onze doelstelling U verenigen kunt, zelf de eendracht en saamhorigheid weet te bewaren en te bestendigen. Dit voor zover aangaat, hier in Nederland.

Stimuleert U zulks in Nieuw-Guinea. Voor zover ons bekend, bestaat er in Nieuw-Guinea slechts één Verbond, het "Nieuw-Guinea Verbond" dat een overeenkomstige doelstelling heeft als onze Stichting. Hoewel wij door omstandigheden ons nog niet tot een eenheid met dat Verbond hebben kunnen stellen, betrachten wij toch die eenheid te brengen. Velen in Nieuw-Guinea hebben zich tot ons gewend. Zij vroegen ons hoe zij hun contributies aan ons kunnen remiteren. Ons antwoord was steeds: "Sluit U zich aan bij het N.G.V. daar en zorgt mede, dat de banden tussen dat verbond en ons wordt aangetrokken".

Daarom dan ook bevelen wij U aan Uw vrienden, kennissen en familieleden dit voorbeeld te volgen. Juist hun lidmaatschap in dat Verbond kan dat Verbond in de juiste banen brengen. Bovendien kunnen zij zich dan nog altijd wenden tot onze Stichting. Verder moeten wij ook begrijpen, dat het dikwijls niet gelegen is aan het beleid van een bestuur, en zijn leden, maar aan de omstandigheden waarin zij verkeren.

Wij in Nederland kunnen medewerken om aan alle misstanden en tekortkomingen een einde te maken en hulp verlenen ter leniging van de noden en behoeften aldaar, door onze contacten met Overheid, Overheidsinstanties en andere lichamen (partijen, pers, personen, enz.).

Laat ons dit eens goed begrijpen en beseffen en spoor een ieder aan zich alleen bij één vereniging aan te sluiten en alle verdere verdeeldheid te laten varen.

Voor zover de strevens van andere verenigingen met andere doelstellingen, de onze raken zullen wij trachten met hen een samenwerking te verkrijgen.

Verder moet ons eigen devies zijn: "OP NAAR EENHEID, SAAMHORIGHEID met

EEN DOELSTELLING en in EEN STICHTING of EEN VERBOND".-

<p>RADIO TAX is</p> <p>UW ADRES voor: gezellig plaatjes kopen. Prima Radio's, Philips en Blau- punkt, is ook bij: DE RADIOWINKEL</p> <p>met TROPENERVARING Middellandplein 19a - Tel. 37119 ROTTERDAM</p>	<p>Het Stichtingsbestuur. -</p> <p>N O G G E E N L I D ???!!!</p> <p>Twijfelt ge nog of dacht U, dat anderen voor U het werk moeten doen?</p> <p>Weet ge niet dat "EENDRACHT, MACHT is?"</p> <p>Sluit U zich dan NU aan bij: Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" (S.N.G.V.N.).</p>
---	---

N O T U L E N van de Gecombineerde Bestuurs-Vergadering gehouden op ZON-
DAG, 2 September 1951 in de zaal "UNIC" aan de Nozemanstraat te
Rotterdam.

Toen de Voorlopige Voorzitter, de heer R.A. Jacobs de vergadering te 13u30
opende waren in de zaal aanwezig de besturen van de ressorten Rotterdam
en Deventer en de correspondenten van Amsterdam, Tilburg, Zandvoort en Be-
melen. Verder zijn volmachten binnengekomen van het ressort Den HAAG en
de correspondenten Gronsveld, Bedum en Zeeland.

Het Bestuur van Dordrecht heeft zich niet de moeite getroost enig be-
racht van hun verstek te geven. -

Hoewel volmachten in den vervolge niet zullen kunnen worden toegestaan,
wordt deze vergadering door de aanwezigen als geldig verklaard. Gemoti-
veerd wordt, doordat de Statuten nog geen geldigheid hebben en een excu-
sus te vinden was in verband met de hoge kosten aan transporten en even-
tuele logeergelegenheid. -

De Voorlopige Voorzitter heet de aanwezigen welkom en deelde het volgen-
de mede: "Het verheugd mij U allen te kunnen mededelen, dat onze Stichting
"in zo'n korten tijd (per 1 Juni 1951 gestart zonder leden) een zodanige
vlucht heeft genomen, dat wij in onze Stichting leden mochten en mogen
inschrijven, die over bijna geheel Nederland verspreid zijn.

Het meest verheugende van alles is, dat de leden vrijwel stuk voor stuk
zich zeer enthousiast tonen niet alleen, doch zich ook geven om andere
leden tot de Stichting te trekken.

Op verschillende plaatsen in Nederland hebben we correspondenten, die
een grote activiteit aan den dag leggen. Het is echter zeer te betreuren,
dat op verschillende plaatsen geen Ressorten gevestigd kunnen worden. De
redenen hiervan zijn ondermeer, dat de leden niet wagen een bestuursfunc-
tie te ambieren. Zij zijn immers lang niet zeker van de plaats hunner de-
finitieve vestiging.

Wij constateren zulks uit de verschillende adres-wijzigingen. Deze
zijn niet van de ene woning naar een andere, doch van het ene woonoord
naar het andere.

Dit is niet alleen onprettig voor de Stichting, doch brengt zeer funes-
te gevolgen voor de kinderen van die personen. Zij moeten hierdoor her-
haaldelijk van school veranderen.

Als we maar een voorbeeld nemen wat hier in Rotterdam is voorgevallen
dan constateren wij het volgende.

Een gezin met schoolgaande kinderen uit een ander woonoord buiten Rotter-
dam komt eerst in het woonoord aan de Dorpsweg. Van hier naar de Heemraad
singel en krijgt als laatste eindelijk een woning in Overschie aangewe-
zen. De kinderen zijn dus ten minste drie maal van school moeten verande-

Als laatste, doch daarom niet minder te waarden kracht, moet ik ook mijn dank uitspreken aan de heer J. J. KOOMEN, Voorzitter van het Rotterdams Ressortsbestuur. Van den aanvang af, hoewel eerst observerend, heeft hij mij bij het opbouwwerk krachtadig bijgestaan. Hij is een zeer lastig persoon, die altijd het naadje van de kous wil weten. Doch deze zijn dan ook degenen, die in het verenigingsleven thuis hoven. Een week geleden is hij dan ook officieel tot Voorzitter van Ressort I - Rotterdam gekozen. Dit is de beloning voor zijn werken. Hoe gaarne ik hem ook in het Stichtingsbestuur opgenomen zag, moet ik erkennen, dat zijn aanwezigheid als Voorzitter voor het Ressort node gemist kan worden. /worden behandeld.

Nu ben ik gekomen aan het slot van mijn inleiding. Ik spreek hierbij de hoop uit, dat de vergadering een vlot verloop zal mogen hebben en de te behandelen agenda-punten zakelijk en in een goede verstandhouding /

Ik open dan ook hierbij de vergadering en verzoek onze Voorlopige Algemene Secretaris over te gaan tot Voorlezing van de Notulen van de vorige Gecombineerde Bestuursvergadering. (punt 2 - Agenda).-

Alvorens hiertoe over te gaan, zou ik de vergadering willen vragen of zulks nog nodig is. Alle Bestuursleden en correspondenten hebben de notulen ontvangen en reeds door kunnen lezen. In verband met de bekorting van de tijd omreden er nog zoveel te behandelen is, vraag ik U dit niet te doen en zouden alleen eventuele op- en aanmerkingen op die notulen kunnen worden besproken. Heeft de vergadering nog het een of ander op- of aan te merken? Niemand iets hierover in te brengen, verklaar ik de notulen van de vorige gecombineerde vergadering als "goedgekeurd" en "gearresteerd".-

Punt 3 - Agenda. Goedkeuring voorlopige Statuten van de Stichting.-

(De behandeling van dit punt kunt ge vinden op de 12 laatste pagina's van dit orgaan).-

Punt 4 en 5 - Agenda.- Verkiezing Landelijk Voorzitter en daarna van de overige bestuursleden.-Alvorens hiertoe over te gaan is eerst een Stembus-commissie benoemd. Deze commissie heeft geen werk gehad omreden het gehele bestuur bij algemene stemmen werd gekozen, en aan dit bestuur machtiging is verleend het gehele bestuur overeenkomstig het bepaalde bij artikel 11 en 13 der Statuten aan te vullen.

De gekozen bestuursleden zijn:

R. A. Jacobs - Stichtings-(landelijk) Voorzitter
D. Rijnenberg- Vice Voorzitter
F. F. Zwartjes - Algemeen Secretaris.
Vacant - Vice Secretaris
F. Hooff - Thesaurier.
J. Meijer - Lid.
Vacant - Lid.

Punt 6 - Agenda.- Werkprogramma.-

De Voorzitter deelt mede, dat het werkprogramma van de Stichting is voorgeschreven bij artikel 5 en in de doelstelling alsmede de toelichting van deze artikelen bij de behandelingen eerder gebracht.-Deze behoefte echter slechts een uitwerken.

Waar het ons allen nog niet bekend is, ze betoogde de Voorzitter, met welke krachten wij in het Stichtingsbestuur te maken hebben, zou ik U allen willen verzoeken de taakverdeling geheel in handen te willen geven van het Stichtingsbestuur. Wij moeten begrijpen, dat wij een jonge Stichting zijn en de enige zijn in Nederland met een uitgesproken doelstelling als de onze, waardoor wij ons niet kunnen spiegelen aan andere verenigingen.-

Zoals reeds eerder gezegd zijn ontwerpen gemaakt; de fundamenten zijn gelegd en met de bouw van het huis, dat naar wij hopen straks een zeer groot bolwerk zal kunnen worden is een aanvang gemaakt.

Dit wil echter nog niet zeggen, dat het huis derhalve zo maar opgetrokken kan worden. Hier en daar zullen versterkingen of verbeteringen aan de aanbouw nodig blijken te zijn. Men moet nu met verschillende invloeden en weersgesteldheden rekening houden.

Wij moeten, door deze omstandigheden wel alle zeilen bijzetten om zo speedig mogelijk op ons doel af te stevenen, doch wij moeten dit ook doen met grote bedachtzaamheid, voortvarendheid en waakzaamheid.

Er zijn buitengewoon vele klippen op onze weg, die omzeild dienen te worden. Wij moeten ons niet te veel door persoonlijke gevoelens en wensen laten beïnvloeden. Gij moet U beschouwen op een schip te zijn. Gij hebt als opvarenden allen een taak te volbrengen en mede te werken het schip in veilige haven te brengen. Er is één kapitein aan boord; er zijn ook stuurlieden en machinisten.

De kapitein, de 1ste Stuurman en de Hoofd- of 1ste Machinist vormen het dagelijks bestuur en zullen dus voor de dagelijkse gang van zaken hebben zorg te dragen. Zij hebben te zorgen dat alles marcheert. Zij dragen zorg voor de wachten op de brug als in de maniekamer en regelen in onderling overleg de vaart van het schip.

In bijzondere omstandigheden wordt scheepsraad gehouden.

Bij alles behoud de kapitein de absolute leiding.

Indien men in een lijnvaart is, dus reeds meerdere malen dezelfde route heeft bevaren, kan de kapitein meer rust hebben en de leiding mede toe vertrouwen aan anderen.

Wij nu, hebben een vaart, wel is waar met een bepaald doel en kunnen onze koers bepalen aan de hand van de kaarten (onze Statuten), maar verschillende klippen, diepten en weersgesteldheden en invloeden zijn op de kaart en uit de binnengekomen rapporten nog niet duidelijk uitgestippeld en aangegeven. De verantwoordelijkheid van de kapitein wordt hierdoor zwaarder om schip, passagiers en lading naar het doel te varen en veilig daar over te brengen. Deze kapitein en mede opvarenden kunnen en moeten niet alleen aan zich zelven denken. Zij hebben een zeer grote verantwoordelijkheid op zich genomen.

Zo hebben ook wij deze verantwoordelijkheid op ons genomen.

Juist omreden van die nog vage omstandigheden op onze route en de onbekendheid van de zeemanskunst van ieder onzer, omreden wij elkander eerst sedert kort kennen, zou ik de vergadering willen verzoeken, het werkprogramma, in grove lijnen reeds uitgestippeld in de Statuten, aan het beleid van het Stichtingsbestuur over te laten.

Met en voor alles wordt van de ressortsbesturen, correspondenten en leden geëist, dat zij allen zullen medewerken en hun raadgevende en waarschuwende stem zullen willen doen horen. Ook moeten zij niet schromen hun dreigende vinger op te steken, wanneer hun blijkt dat het een en ander niet in orde kan zijn dan wel een andere koers wordt gevolgd. Zij hebben niet alleen nauwlettend op de gedragingen en handelingen van

Hebt ge muziek-instrumenten nodig? Welaan dan naar:

Ja. Geutjes & Hulswit.

1e Middellandstraat 50a

Telefoon No. 34885 -- ROTTERDAM

Wij bieden U de NIEUWSTE STERREN onder de ACCORDEONS met fabrieksgaranties.

Ook hebben wij in voorraad prachtige KWALITEITS Guitaren en andere instrumenten, snaren en verdere benodigdheden.

het Stichtingsbestuur te letten, doch ook in eigen omgeving.

Beraadslaag en overweeg alles wat gij denkt doet en hoort en ziet in eigen kring en brengt dat bij het Stichtingsbestuur voor, zodat daardoor het werk voor hem verlicht wordt.

Houdt verenigings-orde en tucht sterk in de hand en handhaaft deze.

Aldus kunnen wij allen ons schip in veilige haven brengen en ons doel bereiken.

Ter voorkoming van veelzijdigheid in de vorm en uitleg, de in- en voorlichting aan het grote publiek, dient de propaganda in het algemeen dan ook centraal geregeld te worden en in handen te zijn van het Stichtingsbestuur.

Administratieve voorschriften enz. dienen eveneens van het centrale punt uit te gaan.-

Na enige bespreking werden de voorstellen van de Voorzitter als boven door de vergadering onderschreven en goedgekeurd.

punt 7 - Agenda.- Contributies.-

De Voorzitter in deze wederom het woord nemend, deelde het volgende mede.

Dit is in het verenigingsleven een alles-beheersende factor. Zonder geld doet men niets. Alvorens echter tot vaststelling van de contributies over te gaan moeten de verhoudingen tussen het Stichtingsbestuur en de Ressort besturen onder de loupe genomen worden. Dit heeft in andere verenigingen dikwijls grote geschillen teweeg gebracht.

Reeds bij de toelichting van artikel 3 is deze verhouding besproken en vastgelegd. En juist in verband met het bovenstaande wil ik dit nogmaals onder Uw aandacht brengen.

Het Stichtingsbestuur beheert dus van dit standpunt beschouwd de Algemene kas, waar alle inkomsten van de Stichting dienen te worden gestort en van waar uit de uitgaven welke door de Stichting worden gemaakt, dienen te worden bestreden.

Bij artikel 5 wordt dit standpunt reeds bepaald en artikel 38 A geeft de bekrachtiging. Wij moeten de Stichting nu dus vergelijken met een bankinstelling of een handelszaak, die met agentschappen werkt.

De hoofdkas en algemene boekhouding berust op het hoofdkantoor.

Alle gelden van de Agentschappen behoren en dienen gestort te worden in de hoofdkas. Alle inkomsten en uitgaven van die instelling of zaak worden aldaar in de boeken geadministreerd. Alles loopt dus door en via de hoofdboeken.

Indien nu een agentschap zijn kas geheel leeg moet storten, zou het agentschap om en voor alle kleinigheden in correspondentie moeten treden met het hoofdkantoor. Dit brengt te veel beslommeringen met zich en belemmert zeer het werk.

De Agentschappen krijgen van het Hoofdkantoor een kas, welke voor plaatselijke behoeften groot genoeg zal zijn om directe noodzakelijke uitgaven te kunnen bestrijden. Door het Hoofdkantoor wordt dan ook voorgescreven welke deze uitgaven zullen zijn.

Van dit standpunt moeten wij ons verenigingsleven ook bezien. De bepalingen in de Statuten zijn daarom daarop gebaseerd.

De kas van de Stichting wordt gecontroleerd door een te benoemen accountant, terwijl de ressortskassen gecontroleerd zullen worden door een of meer personen uit het Stichtingsbestuur dan wel door een door dat bestuur aan te wijzen instelling of accountant.

De Ressortbesturen zullen dan eens in de drie maanden (kwartaalsgewijze) de financiële stand hunner kas aan het hoofdbestuur hebben te zenden.

Van de Ressortsbesturen wordt gevraagd per 1 October 1951 opgave te doen aan het Stichtingsbestuur (Thesaurier) van de stand hunner kas.-

Dit voorstel wordt eveneens aangenomen.-

Als slot wordt de leden gevraagd om zoveel doenlijk een offer te brengen, hetzij maandelijks hetzij ineens ten bate van het STEUNFONDS.

Dit Steunfonds beoogt te trachten de pioniers in Nieuw-Guinea bij te staan in de aankoop van materialen en andere artikelen, die zij daar dringend nodig hebben.

Op de ressortsbesturen wordt een dringend beroep gedaan bij diverse leveranciers en fabrikanten in hun ressort een beroep te doen ten behoeve van onze pioniers. De Gouverneur van Nieuw-Guinea heeft gezegd, dat er een dringende behoefte bestaat aan lectuur, boeken, sport-artikelen, enz.

Men moet begrijpen en weten, dat onze pioniers het daar niet makkelijk hebben en gaarne wat ontspanning willen hebben. Ook de vrouwen en meisjes hebben daar zoveel nodig. Onze vrouwen weten wat hun sekse behoeft. Toont gij allen Uw belangstelling en medeleven voor en met de noden en behoeften van hen en doet wat ge kunt. Laat dit beroep niet aan dovemans oor zijn gedaan. Gijzelf wenst geholpen te worden; toent ge U ook bereid te helpen.

punt 8 - Agenda.- Orgaan.-

De heer P.C. KOOMEN, afgevaardigde uit Amsterdam en Haarlem kon de gehele vergadering niet verder bijwonen en heeft het een en ander omtrent het orgaan op papier gesteld als voorstel van Amsterdam en Haarlem.

De Voorzitter deelt bij de behandeling van dit onderwerp mede, dat alle voorstellen in zijn toelichting beschreven staan en daaruit het antwoord kan worden geput.

De Voorzitter begon met de mededeling, dat het orgaan voor een Stichting is één van de belangrijkste middelen ten dienste van een vereniging. Dit in verband met de contacten met de leden en als voorlichting aan hen en anderen. Met het orgaan staat of valt een vereniging. ~~Mits een vereniging~~ deze spreekbuis dan moet zij regelmatig bijeenkomsten houden, hetgeen niet doeltreffend werkt. Bovendien wordt daarmee slechts een kleine groep bereikt, waarbij de hoge kosten aan zaalhuren, het reizen en trekken van de propagandist, enz. nog moeten worden gerekend.

De praktijk heeft uitgewezen, dat men voor vergaderingen en/of lezingen alleen, hoegenaamd geen belangstelling heeft.

Men bereikt hiermede dus slechts een kleine kring.

Het orgaan daarentegen bereikt niet alleen alle leden, doch ook de per andere verenigingen en autoriteiten.-

Hierdoor komt een vereniging onder de aandacht van een ieder en worden er contacten gelegd en onderhouden, die voor de vereniging van zeer groot nut zal blijken te zijn. Het orgaan werkt dus efficiënt.

In verband hiermede dan ook is het van het grootste gewicht, dat de inhoud van het orgaan dusdanig wordt geredigeerd, dat zij aan alle eisen zal voldoen. Daarom moet de redactie van zo'n orgaan liggen in handen van hen, die dit doel nastreven.

Ik zeg "dit doel nastreven", omdat wij mogelijk nog niet beschikken kunnen over daarvoor nodige deskundige krachten, die het werk "con a more" op zich willen nemen.-

Wij moeten dus voorlopig roeien met de riemen die we hebben, waarbij gewerkt moet worden op het elkander helpen. Wat bij de ene een gebrek is, moet dit door de andere worden aangevuld.-

Zodoende kan het orgaan in den aanvang toch gedeeltelijk aan haar doel beantwoorden. Van U allen wordt daarom gevraagd op het orgaan steeds op-

bouwende kritiek te leveren en ons met raad en daad bij te staan. Ge moet begrijpen, dat wij hier te maken hebben met krukken, die dit werk op zich hebben genomen en op zich zullen nemen. Ook het verenigingsleven van onze Stichting is immers daarop gebaseerd, niet waar? Wij hebben hier immers niet te maken met Prof's, Mr's, Dr's enz.? Wij hoeven ons heus niet te schamen om onze gebreken en onze tekortkomingen te erkennen!

Waar het in de allereerste plaats wel om gaat, is dat wij alles moeten uitbrengen met gezonde wel overwogen en gemotiveerde strevens en bedoelingen; dat doel en strekking van het geschrevene en het gesprokene daarin duidelijk uitkomen.

Alle nuchtere, weldenkende en beschaafde personen zullen ons heus niet onze fouten en gebreken uitlachen, zij zullen ons juist respecteren, omdat wij de moed en de kracht bezitten onze menigen te uiten. Werden niet vrij wel alle groten, uitvinders enz in den beginne niet zwaar bekritiseerd en uitgelachen? T.z.t. zullen wij wel waardering verkrijgen op ons werk en ik twijfel er niet aan of binnen niet al te langen tijd zullen wij over de daarvoor benodigde krachten kunnen beschikken.

Het pionierswerk is immers daarop gebaseerd? Wie zijn eigenlijk "de pioniers"? Zijn zij niet juist die "KLEINEN", die met hun gebreken en tekortkomingen aan intellect doch met een grote dosis energie, krachtsinspanning en moed aan het werk zijn getogen om baan te breken voor de groten en de kapitalisten?

Werden onze jongens in Nieuw-Guinea in den beginne niet uitgelachen en alles wat mooi en lelijk is in de schoenen geschoven? Nu zij getoond hebben dat er inderdaad in hun werk perspectieven zijn, komen anderen en willen hen verdringen.

Neen heren, wij moeten ons niet laten verdringen. Wij moeten tonen dat wij in ons de echte pioniersgeest hebben en moeten ons verder niet de kaas van het brood laten nemen. Daarom moeten wij ons in groot verband aaneen sluiten en zorgdragen, dat wij het heft zelf in handen blijven houden. Maar wij moeten ook redelijk zijn en eerlijk om gezonde opbouwende kritiek en raadgevingen aannemen. Hiermede zullen wij ons zelf verder kunnen opwerken. En kantoorbediende is immers ook niet direct chef en een arbeider niet direct baas? Deze beiden moeten tonen wat zij waard zijn en zij moeten tonen, dat zij de moed, de kracht en de energie bezitten om zich op te werken.

Zo moet het ook gaan in ons verenigingsleven en zo moet het ook gaan met ons orgaan. Laat blijken wat gijzelf in U hebt. Hiermede dwingt ge eerbied en respect af. Hoe meer moeilijkheden te overwinnen, hoe beter het voor ons is. Wij moeten ons niet door tegenslagen, hoon of anderszins laten ontmoedigen. Trekt lering van hetgeen ge hoort, ziet en ervaart. Hiermede verrijkt ge Uw kennis.

Thans wil ik over het financiële deel van ons Orgaan spreken. Wij hoeven dit niet onder stoelen en banken te stellen. Wij weten, dat de uitgifte van een orgaan, ons geld kost. Velen Uwer hebben zich daarover niet bekommerd. Zij hebben slechts hun aandacht bepaald op het hebben van een orgaan. Hoe het orgaan er gekomen is, daar wordt niet aan gedacht en niet naar gevraagd. Men stelt slechts eisen doch de middelen worden buiten beschouwing gelaten. Zo moet ge ook niet zijn.

Het wel en wee niet alleen van het orgaan, doch ook van onze Stichting hangt af van het beschikbare geld en van Uwe bemoeienis. Er is geld nodig voor de uitgifte van het orgaan. De eerste uitgiften van het orgaan zijn zeer zwaar voor degenen, die dat orgaan verzorgen. Hoe meer leden we tellen, hoe meer geld er in het laadje komt en hoe beter het orgaan er uit

gaat zien. Hierdoor trekken we adverteerders. Ons orgaan zal zich dan uiteindelijk zelf kunnen bedruipen, niet alleen, doch een overschot kunnen boeken. Zover is het echter nog niet. Er is voor de uitgifte van het orgaan nog geld nodig.

Daarom in de eerste plaats, werkt allen hard mede aan de vergroting van onze Stichting door het ledental op te voeren en daardoor aan het orgaan een bestaanszekerheid te bieden.

Eist niet alleen van anderen, doch eist in de allereerste plaats van U-zelf veel. Uw voorbeeld werkt stimulerend op anderen.

De oplaag van ons orgaan moet gericht zijn op een zo groot mogelijke oplaag ter verspreiding onder onze leden en voor de propaganda.-

Wie Uwer heeft klachten over het orgaan? Ik geloof, dat niemand Uwer zulks heeft. Bovendien zijn de bewijzen tegen de klagers. Het orgaan heeft namelijk bewezen, dat het verscheidene leden tot onze Stichting aangetrokken niet alleen. Er zijn tevredenheidsbetuigingen ingekomen en, kijk maar hoe het orgaan er oorspronkelijk heeft uitgezien. Hoe ziet het thans uit? Kunnen de klagers met het orgaan spreken over het tot de Stichting brengen van nieuwe leden. Schaamt ge U daar niet voortik doel hier niet op U, want ik weet het dat gij die hier aanwezig zijt Uw best hebt gedaan en voor de belangen van onze Stichting steeds zijt opgekomen. Deze woorden richt ik ook speciaal tot hen wie zulks aangaat).

Thans stel ik U aanwezigen de vraag, of ge mogelijk kandidaten hebt voor de verzorging van het orgaan en de redactie en administratie van mij over te nemen. Gij weet, dat ik teveel omhanden heb om de mij als Voorzitter opgedragen taak naar behoren te verrichten. Van mij kan niet gevergd worden, dat ik alles op mij zou nemen.

Omreden er geen kandidaten zich beschikbaar stellen wordt besloten voorlopig de redactie en administratie in dezelfde hand te blijven stellen, totdat functionarissen hiervoor zullen zijn gevonden.

Aangaande het financiële deel van het orgaan wordt door de Voorzitter voorgesteld, voor het orgaan geen speciaal bedrag van de contributies uit te trekken, doch de kosten te bestrijden uit de Algemene kas. Wel zou er bij de inschrijving van leden aangedrongen kunnen worden, bij degenen die het doen kunnen om een bijdrage te verzoeken. De bestrijding der kosten uit de Algemene kas is te motiveren, omdat de uitgifte van het orgaan moet aangemerkt worden, als gemaakt ten behoeve van de propaganda.

De aanwezigen gaan met dit voorstel accoord.

Over de naam van het orgaan is wel het een en ander naar voren gebracht. Men wil "ONS NIEUW STAMLAND" liever gewijzigd zien in "DE NIEUW-GUINEER". Deze titel is beter op haar plaats in verband met het doel en streven van de leden. Op de voorpagina is het een en ander hierover reeds geschreven.- De naam "DE NIEUW-GUINEER" wordt met algemene stemmen aangenomen.

Niets meer aan de orde zijnde sloot de Voorzitter de vergadering te 19 ure. Hij dankte de aanwezigen voor de vlotte behandeling der agenda-punten en de aangename sfeer die er op de vergadering heeft geheerst.

De Voorzitter dankte de vergadering voor het vertrouwen, dat alle in hem hebben gesteld en beloofde alles te zullen doen om dit vertrouwen niet te beschamen. Als voorwaarde stelde hij echter, dat iedereen het nodige zal verrichten om hem in zijn zware en moeilijke taak behulpzaam te zijn.-----

MEDEDELINGEN UIT RESSORT I-ROTTERDAM

Op Zaterdag, 25 Augustus 1951 heeft Ressorst I-Rotterdam een Algemene Leden Vergadering gehouden in de zaal UNIC aan de Nozemanstraat te Rotterdam.

Teen de Voorl. Voorzitter van dat ressort de vergadering te 15u30 opende sprak hij misnoegen uit over de slechte opkomst der leden. Het Ressorstbestuur was voltallig. De heer J. J. KOOMEN, dankte de komst van de Stichtings Voorzitter en Alg. Secretaris den heren R. A. Jacobs en F. F. Zwartjes. Na een kort inleidend woord verzocht hij de Voorl. Stichtings Voorzitter een uiteenzetting te geven van het verenigingsleven en de gemaakte vooruitgang, hetgeen gedaan werd.

De heer Jacobs gaf in het kort een uiteenzetting over de Stichting en deelde mede, het niet verwacht te hebben, dat de Stichting in zo'n korte tijd na haar oprichting deze grote vlucht heeft gekregen. De Stichting telt namelijk haar leden verspreidt over bijna geheel Nederland. Het Ressorst I-Rotterdam mag de grote toeloop aan leden zeker danken aan de grote activiteit van de huidige bestuursleden. Hij spreekt de hoop uit, dat het huidige bestuur, dat hij zeker op zijn plaats acht, straks herkozen zal worden.

Punt 2 - Agenda. Verkiezing Ressorstbestuur.

In het Voorlopig bestuur hebben zitting: J. J. Koomen - Voorzitter, H. L. Zwartjes - Secretaris, F. Hooff - Penningmeester en de heer en mevrouw Maass - commissarissen.

Mevrouw Maas stelt zich niet meer herkiesbaar, doch zal actief lid blijven.

De overige bestuursleden werden met algemene stemmen voor de door hen reeds geambieerde functies gekozen, terwijl bovendien als commissarissen zijn gekozen de heren B. A. Olijmulder en W. R. E. Wolff.

Punt 3 - Agenda. Vaststelling kandidaten als gedelegeerden en kandidaten om zitting te nemen als lid voor het Stichtingsbestuur.

Als gedelegeerden voor de Gecombineerde Bestuursvergadering op Zondag, 2 September 1951 werden aangewezen de heren J. J. Koomen, H. L. Zwartjes en B. A. Olijmulder. De heer F. Hooff zal als kandidaat voor het Penningmeesterschap in het Stichtingsbestuur worden voorgedragen.

Punt 4 - Agenda. Voorstel contributie-regeling en afdracht aandeel aan Stichtingsbestuur.

Bij de bespreking over dit onderwerp is tegelijk besproken de Jongerenorganisatie. Deze organisatie vormt een onderdeel van het Ressorst. Een der ressortbestuursleden zal de leiding over de jongeren op zich hebben te nemen. Hiervoor is gekozen de heer R. G. Maass, die geassisteerd zal worden door zijn echtgenote. De beiden hebben zich reeds in dit verband zeer verdienstelijk gemaakt.

Aangaande de contributies van leden en jongeren zijn verschillende voorstellen besproken. Aangenomen werd het voorstel bij het Stichtingsbestuur ter bespreking te geven de contributie op f 1,- te laten voor de leden en voor de Jongeren op f 0,25 per maand. Aan de Gedelegeerden wordt een blance mandaat gegeven om naar bevind van zaken namens het ressort te handelen ter Gecombineerde Bestuurs Vergadering, zulks omreden van verschillende aard.

Punt 5 - Agenda. Bespreking te geven Muziek-, Cabaret- en kunst-avond.

Er zullen met de heer Fred. H. Belloni besprekingen worden gevoerd over een te geven avond te Rotterdam onder auspicien van het Rotterdams ressortbestuur, waarbij nummers te geven door de Jongeren, ingelast zullen worden. Verder is besloten in de a.s. Wintermaanden meerdere avonden met muziek en cabaret te organiseren.

Zoveel doenlijk zullen de avonden worden gegeven tegen entree. Mevrouw Maass vroeg hierop, wat er dan eventueel met de opbrengsten van die avonden zal worden gedaan. De heer Jacobs antwoordde hierop, dat de gelden zullen moeten worden gestort in de Stichtings-kas ten bate van het Steunfonds. De vergadering ging hiermede accoord.-
Punt 6 - Agenda. Rondvraag.

De vraag is gesteld om een commissie te doen benoemen voor de controle op de ressorts- en Stichtingskassen. Deze laatste om niet direct in grote uitgaven te komen door deze controle in handen te stellen van een accountant of een instelling. Deze vraag werd aangenomen en zal ter Gecombineerde Bestuurs-vergadering worden voorgelegd.-

Niets meer aan de orde zijnde, dankte de Voorzitter de vergadering voor de prettige sfeer waarin de besprekingen hebben plaats gehad. en de vlotte behandeling van de agenda-punten. Hij sloot de vergadering om 19u.

=====
Het Ressort Rotterdam heeft op Zaterdag, 15 en Zondag, 16 September j.l. op twee plaatsen een contact-avond georganiseerd onder de leden en genodigden met lichtbeelden, cabaret, muziek en dans. De ene werd gegeven te OVERSCHIE en de andere aan de Dorpsweg te Rotterdam in het kamp voor gerepatrieerde "Tropen Nederlanders". De beide avonden kunnen als zeer geslaagd worden genoemd.

In verband met de plaatsruimte kunnen wij deze avonden in dit orgaan niet verslaan.

Wat wij met de in dit orgaan nog beschikbare plaatsruimte willen doen is, U enkele

B E L A N G R I J K E M E D E D E L I N G E N

te doen, die wij nog even vóór het ter perse gaan hebben gelezen en gehoord.

De eerste: Uit de TROONREDE van H.M. de Koningin JULIANA bij de opening van de Staten-Generaal op Dinsdag, 18 September 1951 halen wij de volgende passage aan, n.l.:

".....Uit hoofde van zijn verantwoordelijkheid voor Nieuw-Guinea zal Nederland zijn plichten nakomen ten aanzien van de geestelijke en materiële verheffing en de politieke ontwikkeling der bevolking."

De tweede: Uit de mededeling van de Gouverneur van Nieuw-Guinea, de heer S.L.J. van Waardenburg aan de pers (uit "TROUW" 19/9-51) onder het hoofd "TEKORT N.-GUINEA IN 1951 f 10 miljoen"

"Ik heb van mijn collega in Australisch Nieuw-Guinea, de heer Murray, een uitnodiging ontvangen om met mijn echtgenote en een aantal diensthoofden, eind October of begin November een bezoek te brengen aan zijn gebied, welke uitnodiging ik heb aanvaard", aldus zeide gouverneur van Ned. Nieuw-Guinea, de heer S.L.J. van Waardenburg in een onderhoud, dat hij had met een verslaggever van A.N.P. aan de vooravond van zijn vertrek naar Nieuw-Guinea. Hij voegde eraan toe, dat het hier een beleefdheidsbezoek betreft, maar, zo vervolgde hij, "het spreekt vanzelf, dat gedurende ons bezoek ook gemeenschappelijke belangen ter sprake zullen komen". Hij deelde verder mede, dat het tekort op de gewone dienst van Nederlands Nieuw-Guinea in 1951 rond f 10 miljoen heeft bedragen, welk bedrag door Nederland is bijgepast. Aan kapitaalsuitgaven werd rond f 25 miljoen besteed. Voor het jaar 1952 zijn deze bedragen in de orde van grootte van 10 à 12 miljoen gulden.

"De gouverneur deelde nog mede, dat thans een contract is getekend voor de bouw van 200 huizen en andere gebouwen, welk werk is gegund aan een firma te Gouda".

Wat moeten wij uit het door H.M. gesprokene opmaken? Zal onze doelstelling nu inderdaad passen bij die rede en zal onze verwachting, waarop onze doelstelling gebaseerd is, bewaarheid worden? Zullen de gedelegeerden van Nieuw-Guinea, onder wie de heren JOUWE en ARIKS inderdaad ook hun zin krijgen? Zal ook deze belofte, neen pertinente toezegging evenals de vorige van NUL en GENER WAARDE blijken te zijn?

Uit de mededeling van de Gouverneur aan de pers zijn de voor ons belangrijke zinnen door ons onderstreept. Naar aanleiding hiervan stellen wij de volgende vragen.

Is het nog nodig, dat de Gouverneur besprekingen voert over de gemeenschappelijke belangen van Nederlands en Australisch Nieuw-Guinea, wanneer ook nu nog geen zekerheid bestaat over de Status van Nieuw-Guinea?

Over de bouw van de Gouvernements gebouwen en woningen in Nieuw-Guinea heeft het een en ander gestaan in "TROUW" van Zaterdag, 25 November 1950. Daarin werd gezegd, dat IJsselstein's Aannemings- en Bouwbedrijf N.V. te Gouda opdracht heeft gekregen tot het ontwerpen en de gedeeltelijke uitvoering van bouwplannen voor een op Nieuw-Guinea te stichten gouvernementsstad. Dit bouwplan zou zijn voor de bouw van 500 woningen, waarvan een deel voor het gouvernement bestemd is en het andere deel aan partilier initiatief zal worden gegund.

Het is nu bijna een jaar geleden. Waarom was men toen niet reeds begonnen; was men toen nog in twijfel over de status van N-Guinea en heeft men daarom nog geen aanvang gemaakt? Is die Status nu eindelijk positief, dat men nu een begin gaat maken en ervoor gelden beschikbaar gaat stellen?

Dit alles zal toch wederom geen CAMOUFLAGE zijn ???!!!

De beantwoording dezer vragen zullen wij hebben af te wachten en te zien wat de toekomst ons brengen zal.

Dit wil echter niet zeggen, dat wij met de handen in de schoot moeten blijven zitten wachten! Wij moeten NU medewerken aan de tot standkoming van een voor ons allen bevredigend antoord! Wij moeten juist NU nog meer de tanden op elkaar zetten en met alle macht, kracht en energie werken ter verwezenlijking van onze doelstelling. Het gaat er NU juist om, wat GIJ WILT en DOET. Verder niet meer twijfelen en vragen en geen woorden maar daeden laten zien.

Wij moeten trachten te helpen voorkomen, dat deskundigen uit Indonesië en Nederland naar elders dan naar Nieuw-Guinea vertrekken.

Wij lazen in "TROUW" van Donderdag, 13 September 1951 het volgende bericht onder het hoofd: "GEREPATRIEERDE NEDERLANDSE PLANTERS NAAR ALGIERS?"

"Naar het Franse Persbureau AFP meldt, hebben de Nederlandse autoriteiten "zich tot de directie van de landbouw aan Nederlandse planters die van "Indonesië naar Nederland zijn gerepatrieerd, toestemming te verlenen, "zich te vestigen in Algerië; onder deze planters bevinden zich landbouwkundige ingenieurs, die zich hebben gespecialiseerd in de tabaks-cultuur "de suikercultuur, in het kweken van tropische planten, in de veefokkerij "en in de zuivelindustrie". Hoe vind ge dit ???!!!

De Gouverneur van Nieuw-Guinea heeft geklaagd over gebrek aan belangstelling van de zijde der Nederlanders.

In "TROUW" van 20 September 1951 lezen wij, wat Minister JOEKES in zijn nota moet hebben gezegd. De regering zal al het mogelijke doen om de emigratie van Nederlanders te bevorderen. Dit is de kern van de uitvoerige nota, die de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid bij de voorzitter van de Tweede Kamer heeft ingediend.

Omtrent de omvang van de emigratie heeft de regering zich geen bepaald doeleinde gesteld. Zij zal slechts haar medewerking weigeren aan aspirant-emigranten van wie vaststaat, dat zij Nederlands goede naam in het buitenland zullen schaden dan wel dat hun terugkeer op rijkskosten moet

worden verwacht.

Haar medewerking aan de emigratie stelt de regering zich voor te verlenen door de uitvoer van montage-woningen, credietverlening in het ontvangende land en de huisvesting te bevorderen, door deze zo mogelijk te vergemakkelijken, door overleg te plegen met de regering van ontvangende en andere bij de emigratie belanghebbende landen, door steunverlening aan de tot standkoming van een internationale organisatie ten behoeve van de emigratie in kolonieverband naar landen, wier regeringen eveneens tot steunverlening bereid zijn. De voorlichting en financiële hulp zullen op het huidige peil worden gehandhaafd. De mogelijkheden van emigratie van op de tropen georiënteerde Nederlanders maken een onderwerp van bijzonder studie uit. (onderstreeping van ons. Red. "De N.G.'er)

Waarom ~~er~~ geen propaganda gemaakt voor transmigratie naar Nw-Guinea? Nederlandse regering, geeft gij geen miljoenen meer renteloos uit aan allerlei emigraties en andere uitgaven, zoals boven geschreven.

Indien de Nederlandse regering dit voor Nieuw-Guinea stimuleerde, zou de Nederlandse Staats-budget er onzes inziens wel bij varen, Al dat geld gaat dan niet verloren. De Nederlandse Staat plukt rente van dat uitgezette kapitaal, bevordert daardoor de investering van het groot kapitaal in N.G. Wat van nog groter belang is, is dat de Nederlanders zelf geen afstand hoeven te doen van hun Nederlanderschap en Nieuw-Guinea een bolwerk voor de Nederlandse belangen kan worden. -

Zend alle gepensioneerde Tropen Nederlanders, die daartoe de wens te kennen hebben gegeven derwaarts. Gij zult dan ontlast kunnen worden van Sociale steun aan hen. Meer dan de helft van het aantal gepensioneerden moeten in Nederland gesteund worden en bovendien nog zeer vele, die in het geheel niets bezitten. Zij verkleumen hier in de Winterdagen. Honderdduizenden guldens per maand worden aan hen weggesmeten voor kleding, woning- en huisraad. Zij moeten in Nederland ten koste van het eigen Nederlandse volk aan werk geholpen worden. Al dit geld en deze moeite zal uiteindelijk vergeefs uitgegeven en gedaan zijn. De Tropen Nederlanders kunnen zich in Nederland niet aarden. Zij krijgen heimwee naar een Tropenland. Zij kunnen daar ook makkelijker zich van een bestaan verzekeren. Zelfs de ouderen zullen zich dan beter aan de omstandigheden kunnen passen.

De aan hen betaalde pensioenen, die hier in Nederland toch ook betaald moeten worden, komen daar beter tot hun recht en stimuleren mede de welvaart van Nieuw-Guinea.

Deze Tropen Nederlanders kunnen zich makkelijker stellen op een harmonis leven met de Pa-poeabevolking. Is het niet door alle jaren heen, dat de Tropen Nederlanders de schakel vormden tussen blank en bruin?

Bovendien hebben de Tropen Nederlanders reeds sinds 1925 hun aandacht op Nieuw-Guinea gevestigd. Reeds langer dan een kwart eeuw hebben zij uitgekeken naar het land hunner toekomst. Dit verlangen wordt door de omstandigheden van het heden zeer sterk geprikkeld en aangewakkerd. -

Als slot richten wij ons weer tot de Tropen Nederlanders.

Er is in Nederland maar één Stichting die rekening houdt met de wensen van de Papoeabevolking en verband kan houden met de Troonrede van H.M. de Koningin. Er is maar één Stichting hier, waarvan de leden de absolute heid hebben, Nieuw-Guinea als Vaderland te bestemmen en met de Papoeabevolking in absolute harmonie en assimilatie willen leven.

Daarom pakt gij allen aan
en sluit U zich bij ons aan
Wij vechten in een hechte band
om te gaan naar het Nieuwe Vaderland.

Wordt NU lid van de Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND"; vergroot deze éénheidsband en versterkt deze. EENDRACHT MAAKT MACHT.

S T A T U T E N

Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" (S.N.G.V.N.)

Opgericht te ROTTERDAM op Zaterdag, 7 JULI 1951.

Oorspronkelijk opgericht op Maandag, 3 JUNI 1951 onder de naam "NIEUW-GUINEA VERBOND" (N.G.V.) afdeling Nederland door de initiatiefnemers: R.A. JACOBS en N.D. TESSEN SOHN.

NAAM en ZETEL

Artikel 1.

De Stichting draagt de naam van "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND", bij afkorting S.N.G.V.N.

Artikel 2.

De Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" kiest haar domicilie te Rotterdam.

Zij kan haar bestuur in andere plaatsen in Nederland dan te Rotterdam hebben, indien naar het oordeel van de Algemene Vergadering (A.V.) in het belang van de Stichting daarvoor overwegende redenen bestaan.

Artikel 3.

- a - De Stichting kan zich onderverdelen in ressorten. Alsdan vormt de Stichting een Stichtingsbestuur (S.B.) of Landelijkbestuur (L.B.) met Ressortsbesturen (R.B.).
- b - Een ressort kan worden gevormd bij ten minste 20 leden.
- c - De grenzen van een ressort zullen door het Stichtingsbestuur worden vastgesteld.

D O E L

Artikel 4.

Het doel van de Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" is:

- 1 - Nieuw-Guinea te houden onder soevereiniteit van het Koninkrijk der Nederlanden totdat aan het volk onafhankelijkheid gegeven kan worden en het cultiveren van dat land door en met Nederlanders;
- 2 - Nieuw-Guinea mede als VADERLAND te bestemmen voor Nederlanders, die zich daar blijvend wensen te vestigen in absolute harmonie en assimilatie (aanpassing of oplossing) met de eigen bevolking van dat land onder de eenheidsnaam van NIEUW-GUINEËRS.

MIDDELEN.

Artikel 5.

De Stichting tracht haar doel te bereiken door:

- a - te werken langs wettige wegen met alle geoorloofde middelen;
- b - een eenheid te brengen onder de Tropen Nederlanders en die Nederlanders, die Nieuw-Guinea als hun Vaderland wensen te beschouwen. (Onder Tropen Nederlanders wordt verstaan, zij die geboren en getogen zijn in Indonesië en Nieuw-Guinea en afkomstig zijn van Nederlandse of Europese vaders);
- c - een eenheidsband te scheppen met alle Nieuw-Guinea verenigingen en meer speciaal, met die in Nieuw-Guinea, welke een overeenkomstige doelstelling nastreven als de Stichting bij artikel 4 beoogt. Dit ter bereiking en stimulering van een eenheid en samensmelting, waarbij gestreefd moet worden naar een hoofdzetel van het bestuur, in Nieuw-Guinea;
- d - samenwerking met andere organisaties, welke de Stichting geheel of ten dele behulpzaam willen zijn bij haar streven;
- e - contacten te leggen en te onderhouden met de Nederlandse regering

- en/of regerings-instanties en andere lichamen in het belang van haar leden en ter bevordering van de welvaart van Nieuw-Guinea en haar bevolking;
- f - voorlichting aan het Nederlandse volk in Nederland, door middel van het verstrekken van mededelingen en uiteenzettingen in de vorm van brochures, korte exposé's aan personen, organisaties, bladen, enz.;
 - g - het uitgeven van een eigen orgaan;
 - h - het organiseren van bijeenkomsten al, dan niet met film-voorstelling en muziek ter versteviging van de onderlinge banden onder de leden en tot het aantrekken van en/of versterken van de samenwerking met andere sympathiserende organisaties en personen.

LEDEN en BEGUNSTIGERS.

Artikel 6.

De Stichting kent leden, ereleden, buitengewone leden en begunstigers. LEDEN zijn Nederlanders en Nederlandse onderdanen, die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, alsmede rechtspersonen, wier zetel binnen het Rijk der Nederlanden gevestigd zijn, die aan het bereiken van het doel der Stichting willen medewerken of daarmede instemmen en die hun wens om als lid toe te treden, schriftelijk hebben kenbaar gemaakt en als zodanig zijn aangenomen;

ERELEDEN zijn zij, die uit hoofde van bijzondere verdiensten door het Stichtingsbestuur hiertoe zijn benoemd.

BUITENGEWONE LEDEN zijn Nederlanders en zij afkomstig uit Nederlandse of Europese vaders, die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt en zuiver Nederlands en Nieuw-Guinees georiënteerde rechtspersonen, die nog woonachtig zijn in Indonesië die hun wens hiertoe schriftelijk hebben kenbaar gemaakt en als zodanig zijn aangenomen.

BEGUNSTIGERS of DONATEURS zijn natuurlijke en rechtspersonen, die de stichting met een vaste maandelijkse of jaarlijkse bijdrage steunen.

Artikel 7.

Aanmelding voor het lidmaatschap dient te geschieden bij het Stichtings- of Ressortsbestuur, al naar gelang van woonplaats van de kandidaten.

Artikel 8.

Men houdt op lid, erelid, buitengewoon lid of begunstiger te zijn:

- a. door overlijden;
- b. door schriftelijke opzegging; door opzegging in de loop van enig boekjaar blijft de contributie over het lopende jaar ten volle verschuldigd;
- c. na roeyement door het Stichtingsbestuur;

Het Stichtingsbestuur kan een lid roeyeren, indien dit, ondanks herhaaldelijke schriftelijke aanmaning zijn contributie niet betaalt of indien het betreffende lid de standing der vereniging zou schaden of om andere redenen, welke het Afdelingsbestuur voldoende zwaarwichtig voorkomen. Het Stichtingsbestuur geeft onder opgave van redenen van het roeyement onverwijld kennis aan het betreffende lid. De geroyeerde heeft gedurende drie maanden nadat hem (haar) schriftelijk kennis is gegeven van het roeyement, recht op beroep op de eerstvolgende algemene ledenvergadering. Deze vergadering beslist of zij het roeyement al dan niet wenst te bestendigen. Mocht dit laatste het geval zijn, dan wordt geacht, dat het lidmaatschap nimmer verloren is gegaan.

Artikel 9.

Met schriftelijke goedkeuring van het Stichtingsbestuur kunnen leden onderling plaatselijk ressorten vormen, welke geleid worden door een

plaatselijk bestuur, genaamd Ressortsbestuur (R.B.).

Artikel 10.

Deze Ressortsbesturen zullen zich hebben te gedragen naar de Statuten, reglementen en voorschriften van het Stichtingsbestuur.

Door het Stichtingsbestuur zullen voor de ressorten Huishoudelijke Reglementen worden opgemaakt, ter bevordering van gelijkkluidendheid. Deze zijn bindend voor elk ressort. Zij kunnen ook reglementen en voorschriften, welke betrekking hebben op de inwendige regelingen onder de leden van dat ressort in het leven roepen, doch deze mogen niet in strijd zijn met de Statuten, reglementen en voorschriften van het Stichtingsbestuur.

STICHTINGS- en RESSORTS-BESTUREN.

Artikel 11.

De Stichting wordt geleid door een Stichtingsbestuur, hetwelk bestaat uit een Voorzitter, Algemeen Secretaris, Vice Secretaris, Thesaurier en ten minste twee leden.

Artikel 12.

Het Stichtingsbestuur wordt voor de tijd van 5 jaren gekozen door de Raad van Gedelegeerden, welke bestaat uit vertegenwoordigers der Ressorten.

De Voorzitter wordt door de Raad van Gedelegeerden gekozen.

De functies van de door de Raad van Gedelegeerden gekozen leden van het Stichtingsbestuur worden onderling verdeeld.

Artikel 13.

Het Stichtingsbestuur heeft het recht tot vergroting en/of aanvulling van haar leden, al naar gelang de omstandigheden zulks vereisen.

Artikel 14.

Het Stichtingsbestuur wordt door de Raad van Gedelegeerden uit de ressorten gekozen. Een gekozen Ressortsbestuurslid mag alsdan geen zitting meer nemen in een Ressortsbestuur.

Artikel 15.

Van het Stichtingsbestuur treden elke twee jaar, drie leden af volgens rooster, welke door dat bestuur wordt geregeld. Zij zijn terstond herkiesbaar.

Artikel 16.

Het Stichtingsbestuur wordt vertegenwoordigd door een Degelijksbestuur, welke bestaat uit de Voorzitter, Algemeen Secretaris en Thesaurier. Zij kunnen elk voor zich en als college in bepaalde gevallen hun bevoegdheden delegeren aan één der andere functionarissen van het Stichtingsbestuur.

Artikel 17.

Elk der leden van het Dagelijks Bestuur (D.B.) of de door dit college aangewezen gedelegeerde functionaris is ten allen tijde verantwoording verschuldigd aan het Stichtingsbestuur.

Artikel 18.

Het Stichtingsbestuur wordt voegezeten door de Voorzitter. Bij ontstentenis van deze door de Vice Voorzitter.

De Voorzitter heeft de algemene leiding van de Stichting en zorgt voor de handhaving der orde op de vergaderingen.-

Algemeen

Artikel 19.

De Secretaris is belast met het bijhouden der notulen van Bestuurs- en andere vergaderingen en voert met medeweten van de Voorzitter alle correspondentie.

De Vice Secretaris is verplicht de Algemeen Secretaris in de admini-

stratie behulpzaam te zijn.

Artikel 20.

De Thesaurier belast zich met alle geldzaken, over welks beheer hij elke 3 maanden rekening en verantwoording doet aan het Bestuur.

Ook levert hij bij het sluiten van het boekjaar een rekening en verantwoording in. Verder zorgt hij voor het innen der contributies.

Het Bestuur bepaalt de wijze waarop.

Artikel 21.

De leden in het bestuur (commissarissen) zullen de werkzaamheden van het Dagelijks Bestuur zoveel mogelijk hebben te steunen.

Artikel 22.

Hetgeen bepaald is voor de bestuursleden in het Stichtingsbestuur, geldt tevens voor de Ressortsbestuursleden.

Artikel 23.

Het Ressortsbestuur wordt op een algemene vergadering gekozen door de leden en uit de leden van dat ressort.

Artikel 24.

Elk ressort kan op iedere 50 leden van haar ressort één gedelegeerde aanwijzen om zitting te nemen in de "Raad van Gedelegeerden".

Als voorwaarde op het aantal leden wordt gesteld, dat deze ten minste 2 maanden als lid van dat ressort staan ingeschreven en aan hun financiële verplichtingen hebben voldaan.

Artikel 25.

Voor zover een ressort nog geen 50 leden telt, is het toch bevoegd één gedelegeerde aan te wijzen.

Artikel 26.

Ieder Ressort dient kwartaalsgewijze aan het Stichtingsbestuur toe te zenden een volledig bijgewerkte ledenlijst over het afgelopen kwartaal.

De laatst ingediende ledenlijst is maatgevend voor de benoeming van gedelegeerden in de Raad van Gedelegeerden.

Artikel 27.

Elk ressort is gehouden het Stichtingsbestuur van een voorgenomen vergadering of bijeenkomst vroeg-tijdig op de hoogte te stellen en notulen of verslag daarvan zo spoedig mogelijk aan hem toe te zenden.

Het Stichtingsbestuur heeft ten allen tijde toegang tot deze vergaderingen en/of bijeenkomsten; het kan zich door één of meerdere personen doen vertegenwoordigen.

BESTUURS-VERGADERINGEN.

Artikel 28.

Het Stichtingsbestuur vergadert zo dikwijls de Voorzitter of minstens drie zijner leden zulks wenselijk achten, doch minstens éénmaal per maand.

Artikel 29.

De oproeping van de vergadering geschiedt schriftelijk door de Alg. Secretaris op een termijn van minstens acht dagen, de dag der oproeping en die van de vergadering niet medegerekend.

In spoedeisende gevallen, ter beoordeling van de Voorzitter, kan van deze termijn worden afgeweken.

Artikel 30.

Het Stichtingsbestuur vergadert minstens eens per jaar met de Raad van Gedelegeerden.

Deze vergaderingen worden genoemd "Gecombineerde Bestuurs-vergaderingen".

Bovendien kan de Raad van Gedelegeerden of vijf ressortsbesturen hiertoe onder opgave van redenen hun wens te kennen geven. De oproeping

geschiedt op de wijze als voorgeschreven bij artikel 29.

Artikel 31.

Op de jaarlijks te houden Algemene Vergadering brengen de gedelegeerden en het Stichtingsbestuur verslag uit over de werkzaamheden van het afgelopen jaar en worden richtlijnen gegeven voor het komende jaar.

Artikel 32.

De Raad van Gedelegeerden kan evenals de Ressortsbesturen onderling vergaderingen beleggen, doch zullen zich hebben te houden aan het voorgeschrevene in artikel 27.

Artikel 33.

Ter vergadering van de Raad van Gedelegeerden worden de Voorzitter en Secretaris uit haar midden gekozen.

De op de laatst gehouden vergadering gekozen Secretaris zorgt voor de oproep van de gedelegeerden voor de eerstvolgende vergadering van deze Raad.

OVERIGE VERGADERINGEN.

Artikel 34.

Jaarlijks, uiterlijk in de maand JUNI wordt een Algemene Vergadering gehouden.

Bijzondere Algemene Vergaderingen worden gehouden zo dikwijls het Stichtingsbestuur of minstens drie ressortsbesturen zulks gewenst achten.

Artikel 35.

De Algemene Vergaderingen worden door de Alg. Secretaris bijeengeroepen door middel van het Officieel Orgaan van de Stichting dan wel op andere wijze als door het Stichtingsbestuur nodig wordt geoordeeld, te plaatsen minstens veertien dagen voor het houden daarvan (de dag der oproeping en der vergadering niet medegerekend).

De Voorzitter van het Stichtingsbestuur leidt de in dit artikel genoemde vergaderingen.

STEMRECHT.

Artikel 36.

Leden en erleden hebben stemrecht, welk recht ter vergadering persoonlijk kan worden uitgeoefend. Stemmen bij volmacht is derhalve niet toegestaan.

Artikel 37.

Besluiten worden - voor zover in deze Statuten niet anders is bepaald - genomen met volstreekte meerderheid van stemmen.

Artikel 38.

Over personen wordt schriftelijk, over zaken mondeling gestemd. Blanco en ongeldige stemmen tellen niet mede.

Artikel 39.

Bij staken van stemmen over zaken beslist de stem van de Voorzitter.

Artikel 40.

Staken de stemmen over personen, dan vindt herstemming plaats. Staken de stemmen opnieuw, dan beslist het lot.

FINANCIËN.

Artikel 41.

De financiën van de Stichting bestaan uit:

- a. Contributies der leden en begunstigers (ereleden en buitengewone leden zijn vrijgesteld van het betalen van contributies).

- b. Giften, legaten en erfstellingen.
 c. Al hetgeen verder op wettige wijze wordt verkregen.

Artikel 42.

De Contributies zullen jaarlijks op de Algemene Vergadering worden vastgesteld.

Artikel 43.

De Thesaurier beheert de financiën van de Stichting en is daarvoor verantwoordelijk schuldig aan het Stichtingsbestuur (zie ook artikel 20 van deze Statuten)

De thesaurier wordt gecontroleerd door een door het Stichtingsbestuur aan te wijzen accountant.

De Ressorts-penningmeesters worden gecontroleerd door het Stichtingsbestuur of door dit bestuur aan te wijzen persoon of personen.-

HUISHOUDELIJK-REGLEMENT.

Artikel 44.

In het Huishoudelijk Reglement kan nader worden bepaald wat naar het oordeel van het Stichtingsbestuur nadere regeling behoeft.

Het Huishoudelijk Reglement mag geen bepalingen bevatten in strijd met deze Statuten.

SLOT, WIJZIGINGEN en ONTBINDING.

Artikel 45.

Wijzigingen der Statuten en tot ontbinding der Stichting kan slechts worden besloten in een algemene ledenvergadering, waarin tenminste drie/vierde van het aantal leden van de Stichting aanwezig is en waarin minstens twee/derde der geldig uitgebrachte stemmen voor het betreffende besluit verklaart.

Wanneer in de bovenbedoelde vergadering minder dan drie/vierde van het aantal leden aanwezig is, wordt binnen twee maanden een nieuwe vergadering gehouden, welke bevoegd is met twee/derde der uitgebrachte stemmen een geldig besluit te nemen.

Artikel 46.

Van het bepaalde bij artikel 41 wordt afgeweken, wanneer samensmelting plaats heeft met een Nieuw-Guinea vereniging met hoofdzetel der vereniging in dat land, als bedoeld bij artikel 5 sub.c.

Alsdan vervallen deze Statuten en wordt de Stichting in haar geheel overgenomen als onderdeel van die vereniging.

De Statuten, Reglementen en voorschriften van die vereniging treden dan automatisch in de plaats van deze Statuten.

Artikel 47.

In gevallen waarin de Statuten der Stichting niet voorzien beslist het Stichtingsbestuur, eventueel in overleg met de Raad van Gedelegeerden.

Artikel 48.

Bij de oproeping tot de bij artikel 45 bedoelde vergaderingen moet het voorstel tot Statutenwijziging of de ontbinding als agendapunt worden gemeld.

LIQUIDATIE.

Artikel 49.

Na een besluit tot ontbinding van de Stichting treedt het Stichtingsbestuur als vereffenaar op, tenzij de vergadering anders beslist.

Artikel 50.

Een eventueel batig saldo wordt onverminderd het bepaalde bij artikel 1702 van het Burgerlijk Wetboek uitgekeerd aan het Nederlandse Rode Kruis ten behoeve van Nieuw-Guinea.-

===== Goedgekeurd ter Gecombineerde
 ===== Bestuursvergadering 2 Sept. 1951.

TOELICHTING (Memorie van Toelichting) op de STATUTEN van de Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" (S.N.G.V.N.), tevens leidraad bij de opmaking van het HUISHOUDELIJK-REGLEMENT, alsmede richtsnoer voor het werkprogramma, gegeven door de Voorlopige Voorzitter, de heer R.A. JACOBS, als promotor en oprichter van de Stichting ~~kerbij~~ Gelegenheid van de Gecombineerde Bestuurs-vergadering, welke is gehouden in de zaal "UNIC" aan de Nozemanstraat te Rotterdam op ZONDAG, 2 September 1951.-

Punt 3. Agenda. Goedkeuring voorlopige Statuten van de Stichting.-

De Voorlopige Voorzitter deelt mede, dat tot op het ogenblik van slechts enkele personen voorstellen zijn binnengekomen tot wijziging en/of aanvulling van de Voorlopige Statuten, zoals die vermeld staan in het orgaan No. 3-Juli 1951.-

Deze wijzigingen en aanvullingen zijn verwerkt en opgenomen in Orgaan No. No. 4-Augustus 1951.

Een woord van dank is hier op zijn plaats aan de heer C.P. Burghardt, die in connectie staat met de heer N. JOLWE, waardoor het ons mogelijk is geweest, met de wensen van de Papoea-voormannen rekening te kunnen houden en ons standpunt dienovereenkomstig te bepalen.

In verband met het feit, dat slechts van enkelen het een en ander over de Statuten is vernomen, kunnen we mededelen, dat deze door de leden gunstig zijn ontvangen en zij er geen op- of aanmerkingen verder op hebben.

Alvorens echter de vergadering tot een uitspraak te laten komen, wil ik ter voorkoming van misverstanden de meest belangrijke artikelen puntsgewijze behandelen.

Dit zou dan een toelichting (z.g. memorie van toelichting) daarop betekenen en zeer dienstig kunnen zijn voor de toekomst, waardoor andere lezingen vrijwel onmogelijk zullen zijn.

Artikel 1.

Over de naam van de Stichting valt m.i. niets op- of af te merken.

De z.g. noot daaronder is echter wel becritiseerd. Enkelen zouden deze noot willen doen vervallen. Men wil n.l. niet de indruk hebben, bij het NIEUW-GUINEA VERBOND te hebben gebeden en gesmeekt om toch "als het U belooft" aansluiting en opname.

Als zodanig moet men deze noot niet gaan beschouwen. Men moet zich in deze op een zakelijk standpunt stellen en wel degelijk het persoonlijke van het zakelijke onderscheiden. Wat nu is het geval?

Men heeft in Nieuw-Guinea zich gekeerd tegen de persoon van Jacobs en wel op zeer losse en vooral niet te vergeten zeer eenzijdige gegevens, n.l. die gegevens van een vereniging, die mij beschouwt als haar vijand No. 1. Zij kunnen mij niets ten laste leggen, doch weten dat ik voor hen een gevaar oplever. Verder is dit mogelijk geweest door familierelaties welke m.i. de hoofdrol hebben gespeeld. Ik hoef hier de namen van hen zowel hier als in Nieuw-Guinea niet te noemen.

Verder weet men zowel in Holland als in Nieuw-Guinea wel, dat ik een zeer buitengewone dwarskijker ben. Familie-regering en vriendsystemen zijn bij mij en ik geloof ook bij U - althans ik verwacht zulks van U - uit den boze.

Ons verenigingsleven heeft en moet hebben een veel hoger doel. Het mag hier niet gaan om bepaalde belangen van enkelingen. Het gaat hier om de belangen van een zeer grote groep Tropen Nederlanders. Wij weten, dat bij de N.G.V. in Nieuw-Guinea, slechts ambtenaren in het Bestuur van het Verbond zitting hebben. Die ambtenaren zullen elkander daar niet bijten en hunne gedragingen, en handelingen zullen meer speciaal op het persoonlijke gebaseerd zijn.

Dit is gedeeltelijk reeds tot uiting gekomen en besproken in hun Alge

mene Vergaderingen van 21 Januari 1951, waarvan een deel der notulen te vinden is in hun aan mij gezonden orgaan No. 6 over Juni-Juli 1951.

Daar is gesproken over geruchten, die de ronde deden, dat een Ambtenaar nimmer de functie van Bondsvoorzitter naar behoren kan vervullen, omdat een zodanig functionaris vaak een blad voor zijn mond moet nemen, tot schade van het Verbond.

Wij behoeven hier niet veel over te zeggen en de praktijk hier het woord geven. Kijk in Holland eens om U heen en lees de kranten maar. Hier wordt het vrije woord en de vrije pers geeerbiedigd. Wij hebben gelezen en gehoord hoe men die twee aan banden heeft willen leggen. Verder zal het U ook niet onbekend zijn, dat de ambtenaren ook hier slechts hebben te dansen naar de pijpen van degenen die aan de touwtjes trekken. De partij-politiek speelt een zeer grote rol.

Onze ervaringen destijds in Indonesië getuigen, dat aldaar het vrije woord en de pers-vrijheid niet bestonden en vooral de ambtenaren zwaar gemuilkrofd werden. Ook ik ben hier een der slachtoffers van.

Zo zal het ook gaan in Nieuw-Guinea. Zij zijn daar in zeverre vrij in woord en daad, indien zulks nog naar de zin der superieuren gaat.

Wat wel zeer moeilijk is, is het feit als men als ambtenaar veel in de melk te brokelen heeft, bovendien een zeer vooraanstaande functie in het verenigingsleven heeft. Dit is zowel in Nederland als overal elders.

De vereniging kan dan gemaakt worden tot een werktuig in handen van die ambtenaren, waardoor de belangen van de leden en die der gemeenschap zouden kunnen worden geschaad. Wat is al niet in Nieuw-Guinea gebeurd? Hoe was het mogelijk, dat een groot import-zaak monopoolheudster is geweest? Ik noem hier slechts een enkel groot geval.

Deze uiteenzetting heeft ten doel U te tonen, dat wij ons in de eerste plaats hebben te stellen op het zakelijke, namelijk het verenigingsleven, de doelstelling.- Personen komen eerst daarna aan de beurt.

Hoewel wij van het N.G.V. nog niet in het bezit zijn gekomen van de Statuten, vermeen ik uit de organen te mogen opmaken en constateren, dat de doelstellingen van het N.G.V. vrijwel parallel lopen aan de onze. Er zijn mogelijk nog wel kantjes af te slijpen. Deze kunnen door onderling overleg worden afgehaald of bijgevoegd.

Ik heb mij op het standpunt gesteld te willen strijden voor een eenheidsfront met één doelstelling in één Verbond, zowel hier in Nederland als in Nieuw-Guinea. Dit is ook steeds mijn streven en ideaal.

Nu zult U in dit verband mij de vraag kunnen stellen, waarom wij dan niet een samenbundeling kunnen hebben met andere Nieuw-Guinea-verenigingen. Inderdaad is dit in mijn lijn, doch ge moet U niet vergissen in het woord "samenwerken".

"Samenbundelen" kan men alleen doen met dingen en verenigingen, die eenzelfde doelstelling hebben.

"Samenwerken" kunnen zelfs contrasten, wanneer zij toevallig op één of meerdere punten parallel-lopende belangen hebben.

De P.v.d.A. kan samenwerken met de A.R. partij maar niet samengebundeld worden. De P.v.d.A. heeft een nauwe samenwerking met de K.V.P. en dit n niettegenstaande de grote verschillen in doelstelling.

Zo moeten we dit ook in onze gevallen bezien. De andere in Nederland bestaande Nieuw-Guinea-verenigingen hebben in hun doelstelling opgenomen drie punten, n.l.:

1 - Nieuw-Guinea als DEEL van het Koninkrijk te betrekken;

2 - de Nederlandse cultuur en welvaart daar te scheppen;

3 - door Nederlandse Volksplantingen.

1 en 3 zijn dus uitgesproken doelstellingen tot het bereiken van een gemoderniseerde koloniale politiek.

Dit is tegen de wens van de Nieuw-Guinea bevolking zelf, zoals dit is uitgedrukt in de resolutie van deze bevolking van Hare Majesteit de Koningin Juliana ddo. Hollandia, 21 Juni 1950, waarin onder meer het volgende staat: "..... dringend te verzoeken er bij de Nederlandse Regering op aan te dringen, om de taak van het Nederlandse Volk in Nieuw-Guinea verder ten uitvoer te brengen, totdat het Volk van Nieuw-Guinea zelfstandig kan staan (onafhankelijkheid gegeven kan worden)".

Het andere punt is de belofte van H.M. de Koningin in Hare Majesteits bekende radiorede, waarbij tevens de regering zich heeft uitgesproken, dat Zij de beslissing geheel aan het volk van Nieuw-Guinea overlaat.-

De Nederlanders staan dus straks weer als vreemdelingen in Nieuw-Guinea, zonder grondbezit. En wat gebeurt er dan weer met de Tropen Nederlanders????

- Onze doelstelling - en nu bespreek ik tevens ons artikel 4 der Statuten - is eveneens in drieën te onderverdelen, n.l.:
- 1 - Nieuw-Guinea te behouden onder souvereiniteit van het Koninkrijk der Nederlanden totdat aan het Volk onafhankelijkheid gegeven kan worden;
 - 2 - het cultiveren van dat land door en met Nederlanders;
 - 3 - het land mede te bestemmen als VADERLAND voor Nederlanders, die zich daar blijvend wensen te vestigen in absolute harmonie en assimilatie (=aanpassing of oplossing) met de eigen bevolking van dat land onder de eenheidsnaam van NIEUW-GUINEËRS.

Onze punten 1 en 3 zijn dus de grote contrasten, welke een samenbundeling met de andere in Nederland bestaande verenigingen niet mogelijk maken, in ieder geval in de weg staan. Punt 2 zou dan eventueel een mogelijkheid bieden tot samenwerking met die andere verenigingen. Voorts zou samenwerking mogelijk zijn in verband met het streven van behoud van Nieuw-Guinea onder Nederlandse vlag, alware het dan ook voor een bepaalde tijd.-

Er kunnen dus in Nederland twee partijen bestaan. De ene, met een uitgesproken wens om in Nieuw-Guinea een gemoderniseerde koloniale politiek te voeren, dus met de wens om Nederlander te blijven en straks weer als vreemdeling; en De andere met een uitgesproken wens om het volk van Nieuw-Guinea de vrijheid te geven zich t.z.t. uit te spreken voor een zelfstandigheid (onafhankelijkheid) waarbij wij, die ons als Nieuw-Guineërs hebben uitgesproken een medezeggenschap zouden kunnen hebben.- De algemene wereldpolitiek is op deze laatste gebaseerd. Ook wij hebben deze doelstelling in onze stichting. Onze groep Tropen Nederlanders hebben in het achter ons liggend tijdperk, leergeld betaald en zullen van het genoten onderwijs, lering trekken. Wij wensen niet andermaal eenzelfde behandeling als heden te ondergaan. Ook NU nog worden wij zelf in Nederland als tweede rangs Nederlanders beschouwd. Men gebruikt ons als een speelbal. In Indonesië staan wij als vreemdelingen en in Nederland worden wij ook niet opgenomen in de Nederlandse gemeenschap, zodat wij uiteindelijk in een statische amoede zullen geraken. Wij hebben geen grond, waarop wij ons schrap kunnen zetten. Sinds 1926 heeft onze bevolkingsgroep gestreden om grondrechten, opdat wij ons een Vaderland kunnen scheppen. Sinds dien is de Nieuw-Guinea gedachte in ons opgekomen. en nu wordt ons dit aangeboden. De twee Papoea-gedelegeerden, de heren Johan ARIKS en Nicolaas JOUWE, die

destijds naar Nederland waren gekomen, gaven ons het voorbeeld van Nieuw-Zeeland, waar BLANKEN en MAORI's één volk vormen van Nieuw-Zeeland en thans bekend staan als "NIEUW-ZEELANDERS".

Hiermede nodigen zij ons uit met hen samen te gaan als gelijkwaardige en gelijkgerechtigde partners, in absolute harmonie en assimilatie. Van deze uitnodiging willen wij gebruikmaken en ons in het samensmeltingsproces werpen onder de eenheidsnaam van NIEUW-GUINEËRS.

Gij moet niet denken, dat dit samensmeltingsproces zó gemakkelijk zal zijn te volbrengen. Er zullen van U grote en zware offeren worden gevraagd. Vooral van de ouderen onder ons.

Alle superioriteits-waarn zullen wij hebben af te leggen en ons hebben in te schakelen op voet van gelijkheid en gelijkgerechtigheid met op dit ogenblik nog zeer achterlijke bevolking. Deze bevolking is intellectueel niet op een hoog peil en vraagt dus van ons de beschaving.

Zij zijn echter politiek RIJP en WETEN in dit opzicht precies wat het wenst. Aan U ligt het, door Uw handel en wandel te bewijzen of dat Volk U zal kunnen vertrouwen en met U wenst te leven in harmonie en assimilatie.

Allen, die zich in onze Stichting opgenomen wensen te zien, moeten dit zich absoluut voor ogen houden en hebben zich geheel hierop te werpen.

Uw lidmaatschap moet dus niet alleen bij het woord blijven, doch moet tot uitdrukking komen bij Uw daden. Dit hebben de Spaanse Indo-Europeanen op de Philippijnen ook gedaan. De Philippijnse leiders bewijzen ons dit.

Dat ik mij op het standpunt heb gesteld er naar te streven de hoofdzetel in Nieuw-Guinea te vestigen houdt met het bovenstaande een zeer nauw verband. Wij in Nederland moeten ons instellen om in Nederland slechts contacten te leggen met de Regering, regerings-instanties en andere lichamen in het belang van dat land, van de Nieuw-Guinea bevolking in het algemeen en meer in het bijzonder van de eigen bevolking. Wij hebben het Nederlandse volk voorlichting te geven met alle geoorloofde middelen die daartoe dienstig zijn.

Wij moeten trachten het groot kapitaal voor dat land aan te trekken.

Daar werden de wetten, verordeningen enz. opgemaakt in overeenstemming met de wensen van de bevolking.

Omreden Nieuw-Guinea tot voor zolang ligt en zal liggen onder Nederlandse souvereiniteit, is het nodig dat het land in Nederland vertegenwoordigers heeft.

Hiermede heb ik de eventuele politieke status van onze Stichting naar voren gebracht.

Onze Stichting bemoeit zich in Nederland niet met de Algemene Politiek doch zoekt met politieke partijen een samenwerking voor zover aangaat de Nieuw-Guinea politiek en voor zover deze in het kader van onze doelstelling past en in het belang is van onze leden in Nederland. Wij leggen in geen geval contacten met communistische partijen.

Ook hebben wij in de Kamers voorlopig geen eigen vertegenwoordigers nodig. Indien het van belang is, dat wij de politiek moeten raken, zullen wij ons wel wenden tot die bestaande partijen, die ons kunnen en willen steunen.

Door deze uiteenzetting meen ik U ingelicht te hebben en voldoende besproken te hebben de z.g. noot bij artikel 1. Verder heb ik tevens de artikelen 4 en 5 onzer Statuten besproken.

Tegen het vervallen verklaren van de noot bij artikel 1 als bovenbedoeld zal mijnerzijds geen bezwaar bestaan, indien artikel 5 sub. c. wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 5. sub. c.

een eendrachtband te scheppen met alle Nieuw-Guinea verenigingen en meer speciaal met die in Nieuw-Guinea, welke een overeenkomstige doelstelling nastreven als de Stichting bij artikel 4 beoogt. Dit ter bereiking en stimulering van een eenheid en samensmelting, waarbij gestreefd moet worden naar een hoofdzetel van het bestuur, in Nieuw-Guinea.-

Indien tot deze wijziging zal worden overgegaan zal artikel 42 (art. 46 nieuw) ook dienovereenkomstig gewijzigd dienen te worden, n.l.:

Artikel 42 (46)

Van het bepaalde bij artikel 41 wordt afgeweken wanneer samensmelting plaats heeft met een Nieuw-Guinea vereniging met hoofdzetel der vereniging in dat land, als bedoeld bij artikel 5 sub c.

Alsdan vervallen deze Statuten en wordt de Stichting in haar geheel overgenomen als onderdeel van die vereniging.

De Statuten, reglementen en voorschriften van die vereniging treden dan automatisch in de plaats van deze Statuten.-

Ananiem werd door de vergadering besloten de noot uit artikel 1 weg te laten en de wijzigingen van artikel 5 sub c en artikel 42 (46) aan te nemen. Voorgesteld werd tevens het tweede woord van art. 42 te wijziging en te lezen in plaats van "eendrachtband", "eenheidsband", -

Dit werd met algemene stemmen aangenomen. Ook de artikelen 4 en 5 zijn mede van kracht verklaard.

De Voorlopige Voorzitter, het woord hernemend, zei: "Thans wordt het woord gegeven aan het Nieuw-Guinea Verbond in Nieuw-Guinea. Het zal zich thans hebben uit te spreken "vóór" of "togen" onze Stichting te zijn.

Dit wil natuurlijk nog niet zeggen, dat wij dit zullen doen zonder inzage en bestudering van de Statuten en reglementen van dat Verbond. Het Verbond is reeds in het bezit van onze voorlopige Statuten met wijzigingen en weet dus welke richting wij op willen, terwijl wij van hem nog niets hebben. Dat Verbond kan ons niet met de vingers aanwijzen, dat wij de tweedracht hebben gewild.

Artikel 2. behoeft geen bespreking en is dan ook direct aangenomen.

Artikel 3. zou ik gaarne als volgt gewijzigd willen zien, n.l.:

- a - De Stichting kan zich onderverdelen in ressorten;
Alsdan vormt de Stichting, een Stichtings-Bestuur met Ressorts-besturen als haar vertegenwoordigers;
- b - Een ressort kan worden gevormd bij ten minste 20 leden;
- c - De grenzen van een ressort zullen door het Stichtings-bestuur worden vastgesteld.-

Sub b en c behoeven m.i. geen nadere uitleg. De tweede zin van sub. a. is nodig omdat uit mijn verenigings-praktijk in Nederland het een en ander is voorgevallen.

Het Stichtings-Bestuur is vertegenwoordigster van alle leden en wordt door hen benoemd overeenkomstig artikel 14 dezer Statuten.

Het dient het vertrouwen te hebben van de leden en moet zich dien overeenkomstig gedragen. Verder is het Stichtings-Bestuur geboden aan de voorschriften, welke bij Statuten en Huishoudelijk Reglement alsmede andere besluiten welke ter Algemene of Gecombineerde Bestuursvergaderingen zijn genomen. Door het Stichtingsbestuur worden de plannen bewerkt en uitgewerkt. Het vormt het centraal punt, waarop alles draait, zodat van hen uit alles wordt geregeld, behandeld en verwerkt.

Alle plannen, wenssen enz. der leden dienen derhalve bij dat centraal punt terecht te komen. Dit centraal punt zal dan alles hebben uit te werken en te verwerken.

Ge begrijpt natuurlijk wel, dat dit centraal punt aan vele moeilijkheden zal komen, wanneer men telkens bij betrekkenen op informaties uit moet gaan. Daarom is dan ook de juist te volgen weg, dat de leden niet rechtstreeks tot dat punt komen, doch zich in verbinding stellen met het Ressortsbestuur en/of correspondent.

Zij hebben in eerste instantie alles te behandelen en te verwerken. Hierna zenden zij de stukken vergezeld van hun advies en/of aantekeningen door aan het Stichtingsbestuur.

Zo moet men het gehele verenigingsleven dan ook bezien en men moet zich daarop instellen.-

Artikel 3. Wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Artikel 10.- Voorgesteld wordt dit artikel als volgt te lezen:

Deze Ressortsbesturen zullen zich hebben te gedragen naar de Statuten, reglementen en voorschriften van de Stichting en het Stichtingsbestuur.

Door het Stichtingsbestuur zullen voor de ressorten Huishoudelijke Reglementen worden opgemaakt ten behoeve van gelijkkluidendheid en als grondslag.

De ressortsbesturen kunnen ook reglementen en voorschriften in het loven roepen. Deze hebben dan betrekking op de inwendige regelingen ten behoeve van de leden van dat ressort, doch mogen niet in strijd zijn met de Statuten, reglementen en voorschriften van het Stichtingsbestuur.

Ook dit voorstel wordt aangenomen.

De overige artikelen der Statuten zijn verder zonder op e/ of aanmerkingen aangenomen. De heer OlyMulder maakte de opmerking, dat hij een artikel mist, n.l. waarin bepaald hoe ingevallen, waarin de Statuten niet is voorzien gehandeld dient te worden.

Inderdaad bleek dit het geval te zijn.

Voorgesteld wordt in te lassen artikel 42 A (nu art. 48) luidende:

"Ingevallen waarin de Statuten der Stichting niet voorzien, beslist het Stichtingsbestuur, eventueel in overleg met de Raad van gedelegeerden."

Dit voorstel wordt eveneens aangenomen.

Niets meer aan de orde zijn ^{de} voor de behandeling der Statuten, wordt dit punt van de agenda als afgehandeld beschouwd en de Statuten in haar geheel als goedgekeurd verklaard en beschouwd in werking te zijn getreden.

Het Stichtingsbestuur van de
Stichting "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND"

I.D. No. 932

Vertrouwelijk

g'dan

NIET O.K.
ACD/12
DAT: 12-51
PAR: 129

6.61
25.23
12 NOV 1951
ACD/122717

Betr.: Nieuw-Guinea Verbond Nederland.

Schutblad is vernietigd

10 NOV. 1951 *no 118165*

119419

Mede ten verfolge op dezerzijds schrijven I.D. No. 932, d.d. 29-9-1951, wordt hierbij toegezonden één exemplaar van het door het hoofdbestuur van de te Rotterdam gevestigde Stichting "Nieuw-Guinea Verbond Nederland", uitgegeven gestencild maandblad "De Nieuw Guineër, no.6 van October 1951.

Ten aanzien van de inhoud van dit blad wordt, voor zover nodig, verwezen naar de daarin met rood aangestreepte passage's.

In het bijzonder zij daarbij de aandacht gevestigd op de in dit nummer opgenomen "jaarrede" van de voorzitter van het "Nieuw-Guinea Verbond", uitgesproken op de algemene jaarvergadering, welke ter gelegenheid van het één-jarig bestaan van dit verbond, op 4 September 1951 te Hollandia - Nieuw-Guinea - werd gehouden.

Vermoedelijk naar aanleiding van deze "jaarrede", is in de "Brief uit Indonesië" van D.M.G.Kock te Bandoeng, opgenomen in het weekblad "De Vlam" no. 42 van 3 November 1951, onder meer het volgende vermeld:

"En intussen laat het bestuur over Nederlands Nieuw-Guinea nogal veel te wensen over. Het wordt dictatoriaal bestuurd, van vrije meningsuiting is geen sprake; een vrije pers bestaat er niet.

"De voorzitter van het Nieuw-Guinea-Verbond, die zich onlangs in een vergadering te Hollandia kritisch uitliet, kreeg een ernstige berisping en de directeur van Justitie liep rond met het plan, aan alle ambtenaren te doen verbieden lid van een politieke partij te zijn....." Einde-----

Aan B.V.D..

[Handwritten signature]

De Biennio-Guineër.

No. 6.

OCTOBER
1951
25/10-51.

S. N. g. v. N.
Orgaan.

Algemeen Secretariaat:
Rochussenstraat 259 B - ROTTERDAM
Redactie/Administratie:
Claes de Vrieselaan No. 73 A.
ROTTERDAM
Postgiro No. 562042-R.A. Jacobs

MEDEDELINGEN
van het
STICHTINGSBESTUUR.

Sedert het verschijnen van ons orgaan No.5-September 1951 is er in ons verenigingsleven zeer veel gebeurd. Deze gebeurtenissen zijn welis waar niet steeds verblijdend. Er zijn natuurlijk wel dingen voorgevallen, die niet altijd prettig zijn, doch deze onprettigheden zijn voor ons juist een stimulance om onze tanden nóg meer op elkaar te stellen en met nóg meer energie ons te geven voor en aan het verenigingsleven. Wij weten, dat ons hard werken en onze strijd niet tevergeefs zal zijn en wij weten ook dat zonder strijd, geen overwinning verkregen wordt.

Tegenslagen zijn er nu eenmaal om overwonnen te worden. Indien we ons nu hierdoor niet laten ontmoedigen en juist van ieder tegenslag en/of gemaakte fout lering trekken, zouden wij ons daardoor met kennis en kracht verrijken. Men moet nu eenmaal al deze ups and downs medemaken om gestaald en gesterkt uit het strijdperk te komen.

De tegenslagen zijn er dus om ons te stalen en de beproevingen, alsmede de moeilijkheden zijn er om ons te testen of het ons in ons streven en werken inderdaad ernst is. Men wil van ons zien of wij stevig in onze schoenen staan en of wij al dan niet kreukbaar zijn.

Tegenstanders en afgunstelingen gaan dikwijls zó ver, dat zij zelf persoonlijk worden. Zeer laag bij de grond staande personen zoeken zelfs hun toevlucht om hun tegenstanders in zijn huiselijk geluk te treffen en ontzien daarbij niets.

Anderen zullen misbruik maken van door hen geschapen toestanden en ons leugenaars ~~ke~~ noemen en nog erger. Weer anderen hebben scheldpartijen georganiseerd en als wij dan nog voet bij stuk houden en tonen dat wij ons voor en door niets laten terugdringen, slingert men ons naar het hoofd: "Je hebt een dikke of harde huid".

Inderdaad moeten we als eerlijke en doorzettende werkers ons dikwijls buitengewoon veel laten welgevallen. We zullen dikwijls in stilte thuis manige traan laten rollen en in ons zelf twijfel uitspreken, of recht en rechtvaardigheid nog wel zullen kunnen zegevieren; of ons eerlijk en doorzettend vechten, ons opkomen voor onze idealen geen gelijkenis heeft met een vechten tegen de bierkaaien!

Hoe dikwijls zal het de pionier niet gegeven zijn, de vruchten van zijn pionierswerk te mogen plukken? Ja, pionierswerk gaat nu eenmaal gepaard met transpiratie, tranen, bloed en..... heel dikwijls, de dood.-
Juist in dezen tijd zult gij dit dagelijks ervaren. Wij lezen dit maar al te vaak in de kranten en horen zulks ook door de radio verkondigen. Wij worden daarvan op de hoogte gehouden in de politieke colstelligies; wij horen en lezen dit zelfs over de eenvoudige mens, de componist, de schrijver, de schilder, enz., enz.-
Wie in de wereld, die de eerste stap in het leven doet wordt niet bekri-

giseerd door zelfs ouders, familieleden of kennissen? Hoe gaat het ook, wanneer men niettegenstaande alles, successen boekt? Wordt er dan niet dikwijls gezegd: "Ja maar dit of Ja, maar dat?" Een eerlijk bekennen of erkennen is er bijna niet bij. Leden, begunstigers en gij allen, die dit orgaan lezen, laten wij deze sleur niet volgen. Laten wij ons tonen van beter gehalte te zijn! Wij dwingen niemand ons te volgen; wij trachten ook niet aánhang te verkrijgen door de mensen over te halen en hen met allerlei beloften tot ons te trekken. Het is onze uitdrukkelijke wens slechts overtuigde leden in ons midden te hebben. Men moet voor zich zelf weten, welke stap men doet of neemt. Gij begeeft U niet in een club voor het maken van plezier-tjes of anderszins. Gij moet hier een stap doen voor Uw toekomst. Wij geven slechts aan welke weg door ons bewandeld wordt; wij geven in- en voorlichting en strijden voor hen, die zich bij ons hebben aangesloten. Wij vragen van U slechts of gij VOOR of TEGEN onze doelstelling zijt! Wij vragen van U VOOR of TEGEN het "NIEUW-GUINEESCHAP".

Indien gij U voor onze Stichting hebt verklaart toont zulks dan door Uw daden, Uw handel en wandel. Vraagt gij van ons niet om balzalen. Wij hebben geen leden nodig die wij gestrikt hebben op de dansvloer. Deze mensen moeten dan liever hun heil zoeken bij amusements- of andere clubs. Gelukkig tellen wij onder onze leden vele ernstig menenden. Hun werke is het dan ook geweest, dat wij binnen zes maanden werken een zo groot aantal leden tellen, verspreid over geheel Nederland.

Is het niet verheugend U te kunnen mededelen, dat wij wederom leden hebben mogen inschrijven van plaatsen, die wij nog niet geregistreerd hebben. Wij hebben ook nieuwe correspondentschappen mogen stichten. De bijgekomen plaatsen waar onze leden zich bevinden zijn, ALMELD (Overijssel), BOLSWARD (Friesland), HOENSBROEK (Limburg), HARLINGEN (Friesland), HEERDE (Groningen), OS (N. Brabant), STEIN (Limburg), ULRUM (Groningen) en VAALS (Limburg). Een ander actief lid is Mevr. Von Harras uit Valkenburg. Met ons orgaan in de hand is ze eropuit getogen en heeft haar vrienden en kennis tot onze Stichting gebracht. Dit was voor haar nog niet voldoende. Ook naar kennissen buiten Valkenburg heeft zij in kennis gebracht met onze Stichting. Zelf bleef zij in Valkenburg hard werken en zij heeft het inderdaad voor elkaar gekregen in Valkenburg een RESSORT voor onze Stichting in leven te roepen. Het Voorlopig bestuur van het Ressort Valkenburg bestaat uit de heer E. G. LANS - Voorzitter

Handwritten initials

Handwritten initials

mevr. J. R. von HARRAS-Brugghe-Secr./penningm.
heer J. H. FENSELING - Commissaris.

Dit Voorlopig Bestuur is op 16 October j.l. op een vergadering gehouden in Hctel Amsterdam aldar, door onze Landelijk Voorzitter geïnstalleerd. Binnenkort zal worden overgegaan tot het verkiezen van een definitief Ressortsbestuur. Welke plaats volgt dit goede voorbeeld? Mevrouw F. Brummelen uit Veenwouden (Fries land) heeft ons ook beloofd het voorbeeld van haar Sexse-genote te zullen volgen, althans zij zal ~~zijk~~ zulks trachten.

Een ander zeer verheugend feit is, dat wij van het NIEUW-GUINEA VERBOND in Nieuw-Guinea de toezegging hebben verkregen, de jaar-rede van de Bonds Voorzitter van het N.G.V. in ons orgaan op te nemen.

Ook de rede van de heer Nic JOUWE, welke is uitgesproken na de rede van genoemde Bonds Voorzitter. Deze beide zijn uitgesproken ter Algemene Vergadering van het N.G.V. te Hollandia op 4 en 5 September j.l. waarbij op de openbare vergadering (le dag=4/9-51) aanwezig waren nagenoeg alle autoriteiten en ook de heren Jchan ARIKS en M. KASIEPO.-

Wij geven de rede van de Voorzitter en de heer Nic. JOUWE hier in haar geheel weer. Ge kunt dan daaruit zien, dat de doelstelling van onze Stich-

Wist U ? Dat ock op het gebied van
SNAAR-Instrumenten bij:

F. GEUTJES & HULSWIT.

De Grootste Sortering aanwezig is

1e MIDDELLANDSTRAAT No. 50.

TELEFOON 34885.

Desgewenst gemakkelijke Betaling

ting parallel loopt aan die van het N.G.V. Ook de rede van de heer JOUWE kunt ge teetsen aan al hetgeen door ons, zowel bij monde als door middel van het orgaan is verkondigd.

Verder is ons medegedeeld, dat op de 2e avond van dat congres, het voorstel van het N.G.V. Bestuur in behandeling is gebracht over de aansluiting van onze Stichting bij het N.G.V.

De meerderheid besloot omtrent onze Stichting inlichtingen in te winnen, zulks omdat men zekerheid wilde hebben over de faits et gestes van de leiders en hunne bedoelingen.

Hieruit blijkt ons voldoende, dat wij reeds vóór de deur staan en wij slechts het woord "binnen" hebben te horen, nadat wij ons voldoende gelegitimeerd hebben. Wij hebben geen vrees ook deze laatste test te doorstaan. Wij hebben niets op onze kerfstek of ons geweten. Wij hebben van den aanvang af in het openbaar gewerkt. Ons devies was en is nog steeds "KRACHT DOOR OPENBAARHEID". Een ieder, die zulks wenst kan zich met en van het een en ander vergewissen.

Onze organen worden regelmatig gezonden aan Overheid en Pers, aan Politie en Justitie en aan de voormannen van Politieke Partijen en andere openbare instellingen.-

Niettegenstaande er buitengemeen grote stofwolken het luchtruim zijn ingeblazen over onze Landelijk Voorzitter, staat hij nog fier in ons midden en legt hij overal nog contacten. Nergens nog is hij geweerd geworden. Geen deur is voor hem gesloten en onze Stichting komt hoe langer hoe meer onder de belangstelling.

Daarom zijdt wij ook overtuigd, dat de roep "binnen" spoedig verwacht kan worden.

Het N.G.V. in Nieuw-Guinea willen wij echter wel waarschuwen. In Nederland komen weer verschillende Nederlandse prominenten in het geweer om over de ruggen van de Indische Nederlanders heen zich een positie in de Kamer te verschaffen. De verkiezingen staan immers weer voor de deur!

Nu er verschillende perspectieven op Nieuw-Guinea geopend zijn, worden de diverse partijen en personen wakker. Overal krijgen wij te horen van, dat men zich gaat roeren. Men trekt zich nu het lot van de Indische Nederlander erg aan. De Indische Nederlanders moeten weer de brug zijn. Door de radio van heden (17/10-'51) wordt gehoord, dat de voormannen van "WIT AMBON" zo gaarne de Ambonnees en de Indische Nederlander wil helpen naar Nieuw-Guinea te gaan. Dit is weer een van die geluiden. We hebben hier de Stichtingen "Door de Eeuwen Trouw", "Helpt Ambon in Nood", "Rood Ambon" en "Wit Ambon". Welke Stichting komt nu weer?

Ook zijn er vele Nieuw-Guinea verenigingen en Stichtingen met doelstelling "Nieuw-Guinea" als DEEL van het Koninkrijk te behouden en allen zoeken zij hun aanhang bij de Indische Nederlanders. Deze mensen zijn

++++
 +++ ALVO + ALCOR +++
 + Verlichting +
 + ALTIJD VOORDELIJGER op elk gebied ALTIJD CONCURENDER +
 + le Middellandstraat 115 Nieuwe Binnerweg No.322+
 +++ + ROTTERDAM +++
 +++++

voor hen een willig object; zij moeten dienen als aas. Als zij dan weer hun taak als brug volbracht hebben, worden zij weer in een hoek gesmeten als vood. Er zijn vele Indische Nederlanders die gedupeerd zijn en klagen. Er zijn er velen, die ons vragen: "Mijnheer, ik heb zoveel honderd gulden gestoken in het Ned. Nw. Guinea Verbond en hoor niets meer van dat Verbond. "Op mijn brieven geen asem. Kunt U Ons helpen?"

Anderen vragen of zij niet bedrogen zijn met de aankoop van een lot van de Stichting "Nationaal Nieuw-Guinea Comité". Zo'n lot kost hun f 25,- De trekking zou plaats hebben voor 1 September 1951. Het is nu al October en we horen en lezen er niets over. Men schrijft er over en krijgt na langen tijd bericht, dat men zich tot de Minister van Justitie heeft gewend om tot trekking te mogen overgaan. Daarop zou nog geen antwoord zijn gekomen. Men vraagt nu hoe het er eigenlijk mede staat en of wij daarmee soms iets te maken hebben. Wij weten alleen, dat dit comité bona fide is. Weer anderen vragen, hoe het er mede staat, met de 1½ miljoen, die door de G.N.A. naar Nieuw-Guinea is gebracht en aldaar op het Residentiekantoor ligt te rotten. Dat geld kan men natuurlijk wel reeds als verloren beschouwen.

Laat U zich niet gebruiken voor politieke wagentjes van Jan, Piet of Klaas, z.g. voorvechter van de Indische Nederlanders. Er zijn bestaande politieke partijen, die jarenlang in de Kamer voor U hebben gevochten en gestreden. Zij doen zulks ook nu nog. Dat zij niet veel bereikt hebben, ligt aan de omstandigheid, dat zij te weinig zetels hebben. Geef straks Uw stem slechts aan hen en verspil Uw stem niet aan allerlei bijgekomen partijtjes. Naar wij gelezen hebben is er een Vaderlandse Kring opgericht met het doel om ook zetels in de Kamer te verkrijgen.

Laten wij nu eens eindelijk zorgen homogeen te zijn. Wij moeten nu tonen wat onze wensen zijn. Wij moeten nu zorgen dat we eendrachtig zijn en deze weten te bewaren en te bestendigen. Laat ons tonen saamkrigheidsgevoel te bezitten. Ge hebt een keuze tussen twee groepen. Ge hebt Uw keuze te bepalen tussen het "VOOR" of "TEGEN" het "NIEUW-GUINEËRSCHAP". Gij weet en kent onze doelstelling; ge kent de wereld-politiek en het politiek standpunt van vrije volkeren; ge hebt door de radio gehoord en in de pers gelezen de troonrede van H.M. Koningin JULIANA; ge leest hieronder de doelstelling van het N.G.V. en wat de voornaamste Papoea-gedelegeerde in zijn rede heeft gezegd. Bepaal thans Uw standpunt en sluit U zich aan bij dié Nieuw-Guinea Vereniging of Stichting waar U zich ABSOLUUT thuis kunt voelen. Het is thans geen tijd meer voor twijfelaars en wankelmoedigen. Het gaat om de toekomst van U en Uw gezin; van Uw kinderen en klein-kinderen. Zijt gij vóór ons, wacht dan niet langer, vul bijgaande inschrijvingsbiljet in en stuur het ons op.

Wij strijden niet voor een aanhang van leden. Wij hebben liever 100 ernstig menende en voelende leden in ons midden dan duizenden halfslachtigen. We hebben geen aanhang nodig voor een stembusstrijd. Dit laten wij over aan de politieke partijen, die naar onze mening onze steun dienen te heb-

nen. Verder gaan wij voorlopig niet.

Het is voor ons momenteel van het aller grootste belang te weten, hoeveel leden wij op een bepaald ogenblik hebben; zijn wij sterk en krachtig genoeg op een bepaald ogenblik onze stem te laten horen?

Dit zijn twee vragen, die door U beantwoord dienen te worden. Twijfel daar om niet langer en neem NU een kloek besluit. Laat U zich NU als lid inschrijven en met ons vormen een front van eendracht en saamhorigheid, in één VERBOND met één LEUZE, namelijk:

NIEUW-GUINEA onder soevereiniteit van het Oranje Huis;
NIEUW-GUINEA te bestemmen als VADERLAND voor Nederlanders, die zich daar blijvend wensen te vestigen in absolute harmonie en assimilatie met de eigen bevolking van dat land onder de eenheidsnaam "N I E U W - G U I N E Ë R"

+++++	UW ADRES voor:	+++++	Naar Nieuw-Guinea gaan, allen ge-
+	gezellig plaatjes	+	rust en voldaan met:
+	RADIOTAX kopen.	+	IJzerwaren, Gereedschappen, Staal-
+	Prima Radio(s).	+	waren, Huishoudelijke artikelen
+	Philips en Blaupunkt zijn ook bij	+	gekocht bij:
+	DE RADIOWINKEL	+	
+	met TRÖPENERVARING	+	J. B. A. LAMET:
+	Middellandplein 19a - Tel. 37119	+	
+	ROTTERDAM	+	+2e Middellandstraat 26a-Tel. 30333+
+++++		+	ROTTERDAM
=====		+	Aluminium onder garantie,
=====	LEDEN brengt LEDEN	+	Giftvrij emaille
=====		+++++	

J A A R R E D E van de Bondsvoorzitter van het NIEUW-GUINEA VERBOND uitgesproken ter Algemene Vergadering te Hollandia op 4 September 1951.-

Dames en Heren, mede namens mijn medebestuurders neem ik U allen een hartelijk welkom toe, in het bijzonder de waarnemend Gouverneur, genodigden en hunne dames.

Zoals U allen uit de U toegezonden uitnodigingsbrieven heeft kunnen lezen, is deze vergadering uitsluitend uitgeschreven om het feit te herdenken van het éénjarig bestaan van het NIEUW-GUINEA VERBOND. Het was op 27 Augustus 1950, dat een groep van tien mannen van Hollandiahaven en Hollandiastad in het Sakkershuis bijeenkwamen met het doel een vereniging op te richten die in de eerste plaats er naar zou streven om in samenwerking met de Overheid mis- en ontoestanden uit de weg te ruimen, verbeteringen te verkrijgen voor wat betreft de sociale zorg van onze jonge werkers en door het wegnemen van de controverse tussen de in Indonesië en in Nederland geboren Nederlanders, een eenheid onder de Nederlanders te bewerkstelligen, zonder welke het niet mogelijk zou zijn om dit land op gezonde en democratische wijze op te bouwen. Aanvankelijk telde ons Verbond slechts twee afdelingen, n.l. Hollandiastad en Hollandiahaven, doch konden naderhand ook te SARMI - BIAK en MANOKWARI afdelingen worden gesticht.

Voorts kan neg worden medegedeeld, dat in Nederland de Stichting Nieuw Guinea Verbond is opgericht met ressorten in Dordrecht, Rotterdam, Den Haag, Maastricht, Haarlem, Deventer, zmede correspondentieschappen te Amsterdam, Zandvoort, Tilburg, Noordwijkbinnen en Bemelen, bij de oprichting waar van in artikel 1 van de voorlopige statuten is vermeld, dat het bedoeld

+++++	+++++
+ PEPERKORRELS te koop gevraagd	+ ++EEN costume voor Uzelf ++
+ H.H. VERLOFGANGERS,	+ ++ of voor Uw kinderen++
+ het speciale adres voor alle	+ ++Regenkleding voor Dames en Heren++
+soorten specerijen.	+ + H. HUISMAN. Anne. +
+ Crooswijkseweg, 176	+ + 1885. +
+ G.S. SPAN. telf. 27723.	+ +
+ ROTTERDAM.	+ + 1e Middellandstraat 100-ROTTERDAM++
+++++	+++++

is vooraansnog als zelfstandig Verbond in Nederland op te treden, totdat het N.G.V. met zetel in Hollandiastad, deze Stichting bij haar statuten zal hebben erkend als te zijn een Afdeling Nederland van dat Verbond.

Het ledental van ons Verbond groeide gestadig en bedraagt thans in Nieuw-Guinea ruim 1500, waarvan de Stad en Haven alleen er 1100 tellen.

Het valt vel te betreuren, dat het voronigingsleven in Manokwari geen kans heeft zich te ontplooiën door helaas nog steeds aanwezige verdeeldheid onder de inwoners. Dat deze verdeeldheid veel afbreuk doet aan de opbouw van het land in het algemeen en voor de plaats in het bijzonder, wordt door een ieder beaamd. Enkele van onze hoofdbestuursleden, die af en toe voor dienstzaken in Manokwari moesten zijn, hebben reeds pogingen gedaan om de partijen tot elkaar te brengen, doch zijn er tot dusver helaas niet in geslaagd succes te boeken, hetgeen hoofdzakelijk kan worden geweten aan de korte tijd van hun verblijf aldaar. Dat de inwoners van Manokwari zelf inzien, dat deze ongezonde toestand ze speedig mogelijk uit de weg moet worden geruimd, blijkt wel uit de binnengekomen verzoeken om de Bondsvoorzitter voor enkele dagen daarheen te sturen teneinde door besprekingen een oplossing te vinden. Deze heeft ovenwel neg geen gelegenheid gehad om aan deze oproep gevolg te geven, doch zal ze dit maar onigszins mogelijk is gemaakt, zich speedig naar Manokwari begeven en dan trachten de zo nodige eenheid te verkrijgen.

Dat hem een moeilijke taak wacht, staat vast.

Overgaande tot hetgeen door het Nieuw-Guinea Verbond in zijn eenjarig bestaan heeft weten te bereiken, dient in de eerste plaats gewag gemaakt, van het feit, dat in al zijn acties, het Verbond steeds begrip en waardering bij de Overheid ontmoette. Helaas is er nog veel, dat niet is verwezenlijkt, o.m. het in orde maken van de barakken in de Motorpool als in het Kloofkamp, waar het leven van de bewoners ons doet terugdenken aan het leven in de Japanse kampen en het nog steeds uitblijven van de oproep van de tientallen werksters uit Indonesië, waarep ik straks terugker

Dames en Heren,

Nog vaak wordt ons de vraag gesteld, wat het Nieuw-Guinea Verbond feitelijk voorstelt, m.a.w. wat wenst het Nieuw-Guinea Verbond. Ons antwoord hierop kan heel kort zijn, n.l. dat het Nieuw-Guinea Verbond in feite de spreekbuis is, en moet zijn van de burgers in het algemeen en dan de leden in het bijzonder. Het spreekt immers vanzelf, dat de voormannen van het Nieuw-Guinea Verbond, die door de leden als zodanig werden verkozen en waarin zij uiteraard vertrouwen kunnen en moeten stellen, van alles te horen krijgen, wat op het hart ligt van de leden. En daar zijn vaak dingen bij, die de Overheid moet weten en in die gevallen wordt door het Nieuw-Guinea Verbond gezorgd, dat de Overheid daarvan hoort. Het Nieuw-Guinea Verbond doet dit uitsluitend in het belang van de gemeenschap, in het belang van de handhaving van rust en orde, zomede ter bevordering van de welvaart en volkswelzijn.

Hiervoor kan het Nieuw-Guinea Verbond als schakel dienen tussen go-

meenschap en Overheid, doch omgekeerd ++++++
 mogen wij dan ook van de Overheid + LAK- en VERFINDUSTRIE +
 verwachten, dat zij bij het nemen van + veerhoen P. WERRE & CO +
 maatregelen, deze gemeenschap betref- * == +
 fende, het Nieuw-Guinea Verbond, dat + Voenkade 49 - Telf. 331875 +
 immers een belangrijk deel van de + 's-GRAVENHAGE. +
 burgerij vertegenwoordigt, zoveel als + == +
 dat met haar eigen verantwoordelijk- + 20 Middellandstraat 13A-Tel. 36024+
 heid te rijmen valt, inschakelt. + ROTTERDAM +

Er zijn reeds verscheidene leden, +
 die bedankt hebben, omdat zij de mo- + ALLES op VERF-GEBIED. +
 ning zijn toegedaan, dat de Overheid. ++++++
 toch niets of weinig geeft om het Nieuw-Guinea Verbond. Deze ex-leden lo-
 pen nu zonder leiding rond, kankeren overal en zaaien daardoor wrekgrove-
 lens tegen de Overheid. Laten wij deze loslopende kankeraars niet onder-
 schatten, want dan geven wij blijk hun mentaliteit niet te kennen. En in
 het bijzonder om deze reden, achten wij het noodzakelijk, dat deze groep on-
 tevreden zich niet uitbreidt en dat is mogelijk wanneer de leden de o-
 vertuiging krijgen, dat de Overheid rekening houdt met de door hun voer-
 mannen voorgebrachte wensen. De Overheid kan er van verzekerd zijn, dat
 door het Nieuw-Guinea Verbond geen wensen zullen worden voorgelegd, waar-
 van de gronden onredelijk zijn.

Zijn die dat wel, dan worden de betrokken leden door de bestuursleden
 voorgelicht, om welke redenen de Overheid daarmee niet lastig gevallen
 kan worden.

Dit is dan wat het Nieuw-Guinea Verbond wenst.

Verentrust door de berichten, welke ons uit Nederland bereikten t. a. v.
 de status van dit land en waarbij in het bijzonder de voormannen van som-
 ige Partijen in Nederland zowel in geschrift als in mondeling gedane
 verklaringen ongemwonden te kennen gaven, dat dit land maar aan Indonesië
 moest worden afgestaan, besloot ons Verbond van haar ingenomen standpunt
om geen politiek te voeren, af te stappen. Immers er stond zoveel op het
spel. Duitzenden Nederlanders, waarvan de meesten uit Indonesië, hebben zich
deerd dat zij niet het minste vertrouwen hadden in de garantieverklarin-
gen van de Indonesische Regering - naar Nieuw-Guinea begeven en er als Ne-
derlandse te kunnen blijven voortleven. In samenwerking met de autochtone
bevolking, die evengens niets voelde voor een inlijving bij de R.I. werd
op 20 JANUARI 1951 op het plein voor het Postkantoor van Hollandiastad
een grootse betoging gehouden, waarbij zowel door enige vooraanstaande Pa-
poea-leiders als door de Voorzitter van ons Verbond, felle critiek werd
uitgevoerd op de wankelmoedige houding van de Nederlandse Regering en
op de door de voormannen van de P. v. d. A. gedane uitlatingen.

Van dat moment betrad ons Verbond het politieke terrein en werd door
 de voormannen besloten om - gelet op de ernstige situatie t. a. v. de onze-
kerre status van dit land - het stroven van ons Verbond mede door middel
van de politiek te richten op de doelstellingen, welke tot de oprichting
van het N.G.V. hadden geleid. Sedert de daarnet genoemde betoging, zijn
 bijna acht maanden verlopen en moeten wij helaas nog constateren, dat de
 houding van de Nederlandse Regering t. a. v. de status van dit land ons nog
 steeds zorgen baart.

Want als de nieuw opgetreden Minister voor Uniezaken en Overzeese
 Rijksdelen verklaart, dat de claim van Indonesië op Nieuw-Guinea door hem
 wordt erkend en verder toegeeft, dat de Papoea's nog geen zelfbeschikkings
 recht hebben; alsmede wanneer door de Minister-President Drees wordt ver-
 klaard, dat Z.E. nog geen oplossing heeft kunnen vinden v.w.b. de status

+ van dit land, dan zal iedereen het
 + Voor HERENMODES en REGENKLEDING + wel met mij eens zijn, dat wij nog
 + Middellandplein No. 30 + geen stapje vorder in de goede rich-
 + **B R Y S** ROTTERDAM + ting zijn gekomen. En dat de voor-
 + t/o Shell benzinstation + mannen van de P.v.d.A. - ondanks de
 + Verkopers van Staalmeesters + chaotische toestanden in Indonesië,
 + FALCON KERKO + welke slechts mogelijk kunnen zijn
 + TABLO e.a. bekende merken + door de machteloosheid tot ingrij-
 + ++++++ ++++++ ++++++ ++++++ ++++++ ++++++ ++++++ ++++++ ++++++ ++++++

ziende blind en horende doof blijken voor de rechteloze toestand in In-
 donesië, blijkt wel uit de verklaring van de gewezen onderwijzer, thans
 Eerste Kamerlid DE DREU, dat naar zijn mening, men begrip moest tonen voor
 de jonge Indonesische staat. Inderdaad, zoiets kan alleen maar iemand ver-
 kaaren, die veilig en wel in Nederland zit en niet o meemaakt, wat onze
 mensen dagelijks in Indonesië moeten ondervinden.

De heer De DREU vraagt begrip voor de dagelijkse in Indonesië plaats-
 hebbende moorden, berovingen, ontvoeringen, brandstichtingen en voor de
 door de Nederlanders te verduren vernederingen, voor de onzekerheid van
 de Nederlands levens en belangen, enz.

Met President SOEKARNO en vele andere Indonesische gezags-autorit-
 ten, verwachtten de eerder bedoelde Partijmannen in Nederland dat alles
 anders zal worden, wanneer maar Nieuw-Guinea aan de R.I. wordt toegevoegd.
 Wat een naïviteit, om te kunnen verwachten, dat de duizenden kwaadwillige
 elementen, waarvan zeer velen zeer goed bewapend zijn, en die liever dan
 te werken, hun living zoeken in het plegen van moord en roof, zich daarbij
 niet storend aan wet of gezag iets om het bezit van Nieuw-Guinea geven?
 Is het dan nog niet in die Nederlandse kringen duidelijk, dat het slechts
 een kleine groep betreft, die Nieuw-Guinea goude que goude aan de Repu-
 bliek toegevoegd wenst te zien, doch dat de massa in feite hierom niets
 geeft? En het is deze zelfde kleine groep, die op allerlei wijze het In-
 donesische volk blijft opzweepen, blijft wijsmaken, dat zonder Nieuw-Guinea
 de 100% Merdeka nog niet is verworven en dat dit en dit alleen de oor-
 zaak is van alle misère in Indonesië. Weg ook met het Uniestatuut, dat
 Indonesië nog min of meer aan dat gehate Nederland bindt. En het is mede
 aan deze kleine groep te wijten, dat een voor ons nog onbevredigende toe-
 stand blijft voortduren en dat men in Nederland nog steeds naar middelen
 blijft zoeken om hen zoveel mogelijk tegemoet te komen, ja, tegemoet te
 komen ten koste van land en volk, in het bijzonder ten koste van de in
 Indonesië geboren en getogen Nederlanders, waarvan het grootste deel ge-
 noodzaakt is in dat land te blijven en die daar alleen nog maar geduld
 worden, als zij het Nederlanderschap prijs geven in ruil voor het Indone-
 sische staatsburgerschap (Warga-Negara). Deze armzalige mensen werden ge-
 geboren als Nederlanders, moesten - toen Nederland in oorlog kwam - als NE-
 DERLANDERS meevechten moesten - toen de Nederlandse belangen na de Ja-
 panse capitulatie in gevaar kwamen - meestrijden tegen de Indonesische
 nationalist en nu, nu worden zij gedwongen de nationaliteit te aanvaar-
 den van van degenen, waartegen zij in opdracht van de Neder-
 landse Regering hebben moeten ageren. Is het dan niet begrijpelijk, dat de
 Indonesiers deze groep Nederlanders als vijanden blijft beschouwen en
 hun het leven zoveel mogelijk ondragelijk maakt? Deze grote groep Neder-
 ders, die het door opvoeding en traditie niets anders dan Nederlander
 wensen te blijven, wordt - omdat zij toch maar Nederlander in engere zin
 zijn - achtergelaten in een land, dat hun geen waarborgen voor veiligheid
 toekomt en behoud van eigen cultuur kan bieden. Thans, nu Nederland niet
 meer over hun leven en capaciteiten kan beschikken, zijn het plots Neder-
 landers in engere zin geworden, terwijl zij voordien bij de handhaving van

Fa. Jac. TOET.

Stationssingel 30 - Rotterdam
Telf. 42007

Heeft de meest uitgebreide sortering ingrediënten voor de rijsttafel
Geen wonder, dat ook U zich derwaarts begeeft!

het Nederlandse gezag als Nederlanders zonder meer worden aangemerkt. Is deze grote groep Nederlanders dus aan zijn lot overgelaten, ditzelfde lot zou waarschijnlijk ook een andere groep, bestaande uit enkele duizenden Nederlanders, die zich thans in Nieuw-Guinea hebben gevestigd kunnen wachten, indien dit gebied hetgeen, de voorzienigheid behoeft - aan de R.I. zou worden overgedragen. Deze groep heeft het

geluk gehad naar dit land te kunnen uitwijken in de hoop hier als Nederlander te kunnen blijven voortleven en met de vaste wil om in samenwerking met de Papoea's van dit land een eigen stamland te maken. Velen van hen hebben reeds hun eigen gronden, hun eigen huisjes, hun kleine bedrijven, terwijl de ambtenaren onder hen - althans zij die niet op Nederland kunnen of willen terugvallen - reeds zijn begonnen de maatregelen te treffen voor een blijvende vestiging in dit land. Als men verder bedenkt, dat zeer velen onder deze Nederlanders door de Nederlandse autoriteiten zelf, naar dit land werden gezonden omdat zij op de "blacklist" in Indonesië staan voor daden, die zij in opdracht van hun superieuren moesten uitvoeren, dan rijst de vraag, wat er met deze mensen zal gebeuren, wanneer ook dit land in handen komt van de R.I. Met uitzondering van degenen, die door geboorte en positie op Nederland kunnen terugvallen (deze laatste zijn in de meeste gevallen juist de tweedrachtzaaiers. Red) staan overige in dit land aanwezige Nederlanders met de rug tegen de muur. Immers, er zal voor hen geen andere uitweg meer zijn. Bedenkt dat deze Nederlanders, door uit Indonesië te vertrekken, de Indonesiërs duidelijk hebben gemaakt, dat zij zich niet wilden onderwerpen aan het gezag van de Republiek, omdat zij daarin niet het minste vertrouwen hadden en wanneer dit goed tot ons is doorgedrongen, dan zullen wij het erover eens zijn, dat bij een overdracht van dit land aan de R.I., het lot van deze Nederlanders nog erger zal worden dan dat van hun landgenoten, die in Indonesië zijn gebleven. Wordt dit in het moederland en speciaal bij de voormannen van de politieke partijen dan nog niet beseft? Waar blijft dan toch de inlossing van de ereschuld, wat in DECEMBER 1942 is toegezegd door niemand minder dan door onze toenmalige Koningin Wilhelmina? Willen zij dan van deze door hun Vorstin gedane toezegging, een holle phrase maken?

Het wapenschild van Nederland geeft aan de leeuw met zijn scherpe klauwen gereed om zich te verdedigen, wanneer men hem te na komt en aan te vallen, wanneer dat nodig is. Goddank is het een leeuw en geen ezel, die zich dikwijls voor de 2e maal aan dezelfde steen kan stoten. Zouden de Nederlanders het dulden, dat hun leeuw het voorbeeld volgt van de ezel? Want dit zou het zijn, als Nieuw-Guinea ook nog werd prijsgegeven. Wij moeten zeker niet in de laatste plaats denken aan de circa 1½ miljoen Papoea's, die tot een geheel ander ras dan het Indonesische behoren. Christenen zijn voor een groot gedeelte en waarvan reeds het belangrijkste deel verklaard heeft binnen het verband van het Koninkrijk te willen blijven. Dames en Heren, vaak hebben wij horen verkondigen dat een betoog als dit (geschreeuw en gezwaam noemt men dit ook wel) toch niets baat. Inderdaad kunnen wij ons niet aan de indruk onttrekken, dat de plannen tot overdracht van dit land met zijn bevolking en de reeds aanwezige duizenden

+++++
 + N O G G E E N L I D ???!!! +
 + Twijfelt ge nog of dacht U, dat +
 + anderen voor U het werk moeten +
 + doen? Neen hoor, Gij MOET NU tot +
 + ACTIE komen en wakker worden. Er +
 + staat TEVEEL op het spel. Het gaat +
 + ook om UW TOEKOMST en die van UW +
 + nakomelingen. Het gaat om de toe- +
 + komst van het gehele Nederlandse +
 + volk. Er zal over NIEUW-GUINEA +
 + met Prof. Soepomo natuurlijk ook +
 + gesproken worden. Dit zal zijn +
 + niet op hoog niveau maar met +
 + naar onzes inziens zwakkelingen ++
 + als de heer Laming en Mr. Blom, +
 + Wij moeten dit trachten te voor- +
 + komen. Dit zullen wij alleen kun- +
 + nen, wanneer wij de handen aaneen +
 + slaan : "EENDRACHT MAAKT MACHT" +
 + Wordt daarom NU LID van de +
 + Stichting +
 + "NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND" +
 +
 + Zonder ook UW steun doen wij niet +
 + veel +
 +++++

Nederlanders, niet zullen wor-
 den opgegeven, zolang de Neder-
 landse belangen in Indonesië
 nog op het spel staan. Deson-
 danks moeten wij voormannen
 van de Nederlanders, die zich
blijvend in dit land willen
vestigen, ondanks dit argument juist
of niet juist, niet zwijgen! Neen,
honderdmaal Neen! Aan hen niet al-
leen, doch ook voor onze kinderen en
klein-kinderen zullen wij onze stem
steeds maar weer laten horen, die
stem die straks met kracht inlos-
sing van de ereschuld eist.
Met de autochtonen zullen wij
één front vormen en eendrachtig
blijven streven naar de verwezenlij-
king van ons gemeenschappelijk doel,
nl. dit land te behouden voor Nederl-
and om het te bestemmen als Stam-
land van die Nederlanders, die het
tropisch klimaat preferen boven dat
van het koude NOORDEN.

Verenigde Naties wereldkundig werd gemaakt, behelzende de mededeling dat 5 miljoen inwoners van Europa in de komende vijf jaar zullen moeten emigreren om de overbevolking te kunnen opheffen, zulks naar aanleiding van onderzoekingen in West-Duitsland, Nederland, Italië en Oostenrijk en verder dat in Internationaal verband veel meer aandacht moest worden besteed aan de emigratie.

Het is een algemeen bekend feit, dat Nederland reeds enige jaren overbevolkt is en dat deze overbevolking door de stroom van duizenden Nederlanders en Ambonnezen uit Indonesië in de laatste maanden is toegestaan. Duizenden en duizenden Nederlanders, die in hun land geen toekomstmogelijkheden meer zagen, emigreerden reeds naar andere landen als Canada, Nieuw-Zeeland, Australië, enz., waarvoor zelfs regeringssteun werd verleend. Er zijn reeds aanwijzingen, dat deze landen massale emigratie zullen beperken. Australië is er reeds mee begonnen. Wij kunnen dus verwachten, dat in de komende 5-jaren ook nog vele duizenden Nederlanders zullen moeten emigreren en het spreekt vanzelf, dat hiertoe in de eerste plaats de overzeese Nederlanders in aanmerking zullen worden gebracht. (Reeds meerdere malen is hierover geschreven in ons orgaan. De eigen Nederlandse bevolking zal zich de kaas niet van het brood laten eten door de In Indië geborenen. Zij zulks hun bedje heus niet vouwen en verplaatsen om hen daarvoor in de plaats te krijgen. Er zullen binnen kort wel botsingen in Nederland komen, indien deze toestand bestendig blijft. Redl.)

Denkt niet, dat de zo juist genoemde landen deze Nederlanders in hun land zullen toelaten, want zij zijn immers kleurlingen, niet waar?? Welnu dan is er nog altijd een ander Nederlands gebiedsdeel, waarheen zij wel kunnen gaan en dat is Nieuw-Guinea, waar zelfs nog plaats in overvloed is voor duizenden andere Nederlanders. Mede in dit verband kan en mag Nederland dit land niet prijsgeven, wanneer dit als ruilobject moet dienen voor de eventuele nog in Indonesië aanwezige kapitalen.

aan
Alvorens dit gedeelte van mijn betoog een einde te maken, wil ik wijzen op de dwingende noodzaak om in streven een drachtig achter ons Verbond te staan. Het is immers duidelijk, dat dit land voor een ieder van ons - let wel, voor een ieder van ons, hetzij de eenvoudige visser, de Dotsa werker, de particulier en de ambtenaar van hoog tot laag - de living kan bieden, welke wij hier hebben gezocht. (Ook de leden van het S.N.G.V.N. roepen wij toe de bondracht te bewaren en vertrouwen te stellen in de door U gekozen voormannen. Weest gij zelf slechts overtuigde leden en tracht geen leden te winnen door allerlei mooie voorspiegelingen en door de balzalen. Wij hebben nodig ernstig willenden; zij die zich geheel willen geven voor de strijd om het NIEUW-GUINEËRSCHAP, die bereid zijn met de autochtone bevolking van Nieuw-Guinea in absolute harmonie te leven en te strijden voor het behoud van Nieuw-Guinea onder Nederlandse (Souvereiniteit) Redactie). -

Is het dan niet vanzelfsprekend, dat wij dan ook allen voor het behoud van dit land schouder aan schouder behoren te staan?

Nog wordt vaak verondersteld, dat ons Verbond slechts toegankelijk is voor de in Indonesië geboren Nederlanders. Dit is absoluut bezijden de waarheid. Sinds de oprichting van ons Verbond hebben wij steeds verklaard dat alle Nederlanders, ongeacht het land van geboorte, lid kunnen worden van het N.G.V. (ook S.N.G.V.N. (zie art. 6 Statuten) Red.) Het N.G.V. kent in onze nationaliteit geen onderscheid en zal niet dulden, wanneer anderen - ongeacht persoon of instantie - dit wel doen. -

Thans ga ik over naar een andere belangrijke kwestie, nl. "De samenwerking van het N.G.V. met de Autochtone bevolking". Vanaf het begin van de oprichting van ons Verbond, heeft het Hoofdbestuur aan de leden steeds voorgoedhouden, dat het noodzakelijk is om met de Papoea's samen te werken. De Stiefmoederlijke bedeling van Nieuw-Guinea door Nederland, welke oorzaak is geworden, dat de Papoea's in de voorliggende tientallen jaren geen Westerse voorlichting ontvingen en daardoor in ontwikkeling ten achter zijn geraakt bij de autochtone bevolking van andere staten, moet voor ons te meer aanleiding zijn om de Papoea's in de kortst mogelijke tijd uit hun primitieve omstandigheden te trekken.

Hiervoor hebben zij onderwijs en voorlichting nodig. Het is de taak van het Gouvernement om dit te doen (en de Ned. Regering heeft hier haar steun aan te verlenen. Red.), doch voor ons ligt eer een schone taak om hiaraan mede te werken. Zowel bij ons werk, als bij ons thuis is er genoeg gelegenheid om de Papoea's de nodige voorlichting te geven.

Laat het goed tot U doordringen, dat wij ons in hun land hebben gevestigd; dat zij onze gastheren zijn; dat - dank zij hun gastvrijheid - wij hier rustig en vredig kunnen leven. Het is waar, dat wij ons hier nog veel moeten ontzeggen, omdat dit land in vele opzichten, o.m. voor wat betreft de voornaamste levensbehoeften, afhankelijk is van het buitenland, doch ondanks dit alles - valt het leven hier ontgeenzeggelijk te preferen boven dat in het chaotische Indonesië.

Met dit voor ogen, heeft het N.G.V. van het begin af besloten, alle mogelijke medewerking te verlenen aan alles, wat zou kunnen leiden tot de opvoeding van de Papoea's volgens westerse begrippen. Mede zullen wij streven naar één staatsburgerschap en één taal. Reeds hebben wij hieromtrent overeenstemming bereikt met de voornaamste Papoea-voormannen, met wie wij geregeld contact onderhouden. Dank zij het geregelde contact, is een wederzijds begrip ontstaan voor elkanders noden en behoeften en zal het vertrouwen, dat hieruit is voortgesproken tussen de beide groepen, in de naaste toekomst vruchten afwerpen. Samen zullen wij o.m. eisen naar een medezeggenschap van het besturen van dit land, waartoe artikel 72 van de "Be-windsregeling" de mogelijkheid schiept, i.c. de instelling van de Nieuw-Gui-

+++++
+ DAMES- en HEREN-RIJWIELEN + DE TOEKOMST VAN U EN UW NAKOMELIN-
+ Spert uitvoering + GEN LIGT VRIJWEL GEHEEL IN UW EI-
+ Diverse kleuren. + GEN HAND. UW ACTIVITEIT, UW EEN-
+ R O E S . + DRACHT EN HET TOT UITING BRENGEN
+ Lodewijk Tripstraat 8) AMSTERDAM. + VAN UW ERNSTIGE WENS VOOR UW TOE-
+ 20 Nassaustraat No.30) + KOMST EN DIE VAN UW NAKOMELINGEN
+++++ KUNNEN TOT EEN BIJDRAGE ZIJN, WAN-
NEER U DEZE GEEFT AAN EEN VERENIGING, GIJ KENT ONZE DOELSTELLING; GIJ
WEET WAARVOOR WIJ STRIJDEN/ KIEST NU EN WACHT NIET LANGER. NOVEMBER
1951 STAAT VOOR DE DEUR, DECEMBER 1951 ZAL DE DEUR GESLOTEN ZIJN. DENKT
WAT ER IN DEZE MAANDEN STAAT TE GEBEUREN. DUS NU UW BESLISSING!!!

na Raad (in ons ergaan No.2-JULI 1951 vind ge het een an ander daarever
geschreven. Red.) Reeds thans zouden wij gaarne willen zien, dat in alle
aangelegenheden van bestuursbeleid, die het algemeen belang raken, o.m. die,
welke normaliter op het terrein liggen van regionale en locale raden, een
commissie wordt benoemd, waarin ook vertegenwoordigers van het N.G.V. en
van de Garakan Persatoean Nieuw-Guinea, zitting hebben. Immers, raken der-
gelijke zaken de burgerij en is het niet meer dan redelijk, dat ook de
vertegenwoordigers van de burgers medezeggenschap krijgen bij het nemen
van de besluiten. Het voordeel hiervan is ook, dat daardoor de taak van de
toch reeds zwaar overbelaste overhouds-kantoren wordt verlicht.

Dames en heren, het feit dat in het beleid van het N.G.V. het zwaarte-
punt is gelegd geworden in de politieke problemen, wil niet zeggen, dat ons
Verbond zich verder onverschillig houdt, t.a.v. sociaal economische kwesties
vooral niet wanneer het de gemeenschap betreft. En het is in dit verband,
dat ik thans terugkom op hetgeen bij het begin van dit betoeg in heel
summiere zin is gezegd over de werkerbarakken en de meisjes werksters.
Terzake van de werkers-barakken, moeten wij tot onze teleurstelling con-
stateren, dat de zo noodzakelijke herstellingen van deze barakken niet
met de nodige voortvarendheid worden uitgevoerd. Hollandiahaven, waar kort-
geleden enkele nieuwe barakken gereed zijn gekomen, maakt hierop een gun-
stige uitzondering. In Hollandiastad daarentegen kan het nog maar niet
vlotten. Waaraan dit moet worden toegeschreven, ligt niet aan ons om te
beoordelen.

Gisteren stond een klein artikeltje in: "En hier is het Nieuws". Het
luidde:

"Van officiële zijde wordt het volgende gemeld:

"Er is thans een huishuren-regeling in voorbereiding voor geheel Hollan-
"dia. De Commissie is bezig met het taxeren der verschillende woningen
"en het in categorien onderbrengen daarvan. De inwoners van Hollandia
"moeten er op rekenen, dat, ingaande 1 SEPTEMBER jl. huur zal moeten worden
"betaald voor alle huizen. Het publiek doet er verstandig aan, ook al is
"er nog geen aanslagbiljet ontvangen hier een bedrag voor te reserveren!"

Dit is niet mis te verstaan. Vanaf 1 September moet huur worden be-
taald en het loongenot van vóór deze datum, voor zover daarvan niet reeds
huur is betaald, blijft onbelast. Men kan dit redelijk vinden, zo men van
het standpunt uitgaat, dat het niet elegant is met terugwerkende kracht
huur te vorderen, maar is het dan wel elegant de huur van de barakbewoners
grotendeels DETA-werkers een maand eerder te doen ingaan dan de huur van
velen dergenen, die geacht moeten worden de huur gemakkelijker te kunnen
betalen?

Overtuigt U zich zelf van de toestand van die barakken en beantwoordt
U dan voor Uzelf de vraag, of het wel te verantwoorden is, dat de bewoners

daarvan maandelijks een huur moeten betalen van f 200,- per maand. Meer wil ik hierover niet zeggen.

Wat het N.G.V. ook zeer ter harte gaat, is de kwestie van meisjes-werksters. De maatschappij of te wel de samenleving kan eerst normaal en gezond worden genoemd, wanneer het aantal mannen en vrouwen evenredig is. Afgescheiden hiervan, moet de aanwezigheid van de meisjes noodzakelijk worden geacht voor de vervulling van de vele vacatures in de lagere rangen, vooral die van typiste. Het Gouvernementsgebouw, dat door de topzware bezetting bedenkelijke vormen begint aan te nemen, dient van een stevige onderlaag te worden voorzien en hiertoe is o.m. de aanwezigheid van tientallen werksters urgent. Het is hierom, dat ons Verbond ruim acht maanden geleden deze kwestie aanhangig heeft gemaakt bij Zijne Excellentie de Gouverneur van Nieuw-Guinea, die zich in principe kon verenigen met de oproeping der meisjes uit Indonesië. Daarna heeft de Directeur, Hoofd van de Dienst van Binnehl. Best. en Justitie in spoedvergaderingen in Hollandia van en Stad, waarbij honderden DETA-werkers aanwezig waren, de voorwaarden van deze oproeping uiteengezet en lijsten doen samenstellen van de in aanmerking komende meisjes.

Voor onze leden acht ik het nodig, hierbij mede te delen, dat het Verbond intussen niet heeft stil gestaan. Behalve in ons orgaan hebben wij ook in enkele brieven aan de Directeur B.B.J., zomede in mendelinge gesprekken met de betrokken instanties, er op aangedrongen de maatregelen te treffen tot het mogelijk maken van een spoedige oproep der meisjes. Waar met de aanwezigheid van de meisjes, slechts het algemeen belang wordt gediend, zal het N.G.V. er naar blijven streven om deze werksters hierheen te doen komen. Volledigheidshalve kan hieraan worden toegevoegd, dat enkele dagen geleden, de Direc. Hoofd van de Dienst van B.B.J. aan het N.G.V. heeft geschreven, dat de SAMBA-barak voor de meisjes zal worden bestemd, doch deze eerst nodig behoort te worden gerestaureerd. Het N.G.V. hoopt en vertrouwt, dat met de herstellingen zo spoedig mogelijk een begin kan worden gemaakt.

Naast de zo juist besproken kwesties, vanst het N.G.V. ook nog enkele andere kwesties onder de aandacht te brengen van de betrokken overheidsinstanties en wel over de hospitaal toestanden in Hollandiastad en Haven, de drinkwaterkwaliteit en de voorlichting aan de workers.

V.w.b. de hospitaaltoestanden, achten wij - gelet op de aard van deze avond - het wel gewenst, deze toestanden hier niet nader te belichten en zullen slechts volstaan met de betrokken overheidsinstantie te verwijzen naar het hoofdartikel, getiteld "critiek" voorkomende in de Nieuwe Courant" ddo. 26 Juli 1951, overgenomen uit het in Nederland verschijnend "Algemeen Handelsblad" ddo. 20 Juli 1951. Als rechtgeaarde inwoners van stad en haven hopen wij slechts, dat toestanden als daarin beschreven, spoedig tot het verleden zullen behoren en dat scribenten geen kans meer zullen krijgen om dergelijke trouwige toestanden wereldkundig te maken. Daar ook de burgerij zich bijzonder interesseert voor de toestanden en hospitalen, zou het N.G.V. het zeer op prijs stellen, wanneer bij de behandeling van dit onderwerp door de betrokken dienst, ook enkele N.G.V.-voormannen de gelegenheid krijgen de wensen van de burgers naar voren te brengen.

T.a.v. de plaatsgehad hebbende ontslagen onder de z.g. contractant-werkers en voerwerkers, zou het N.G.V. gaarne willen zien, dat hieromtrent meerdere voorlichting aan de betrokkenen wordt gegeven. Maar al te vaak worden de N.G.V.-bestuursleden door deze werkers de vraag gesteld om welke reden deze ontslagen werden verleend. Ook de mededeling op de ontslagbriefjes, dat de ontslagenen hun barakken moeten ontruimen, heeft veel onrust veroorzaakt. Bij een behoorlijke voorlichting zou de onrust kunnen worden voorkomen, onrust ook bij alle andere workers, omdat deze niet meer

weten, waar zij aan toe zijn.

Het ligt verre van ons critiek uit te oefenen op interne dienstzaken, doch wel achten wij het urgent dat deze jonge z.g. contract-werkers - waar nodig - worden voorgelicht, omdat dit ook in het belang is van de handhaving van rust en orde in onze stad. Met de superieuren van deze werkers zijn wij het eens, dat voor niet-werkwilligen geen plaats is in een land van opbouw, doch voor de anderen, die wel van goede wille zijn, doch niet voor de volle 100% kunnen worden benut, omdat hun werk niet ligt in de lijn van hun opleiding en opgedane ervaring, vragen wij slechts begrip. Deze mogen niet worden ontslagen, doch daar te worden ingezet, waar zij oeventueel na herscholing wel op hun plaats zijn.

Bedenkt allen, dat de mensen, vooral zij die zich hier blijvend willen vestigen, Nieuw-Guinea als laatste stroohalm beschouwen en dat zij behoren tot de groep, die nergens anders terecht kan. Zij moeten geholpen worden, omdat zij Nederlandse staatsburgers zijn. Wenst men dat niet te doen, dan is het beter geen Nederlandse staatsburgers meer toe te laten in een gebied, dat alleen met miljoenen guldens ontgonnen en productief gemaakt kan worden. Op deze wijze worden de levenskansen verspild van mensen, die hier hun laatste spaarpenningen aan spenderen en achter zich alles hebben verbrand.

Dames en Heren, uit hetgeen ik tot nu toe naar voren heb gebracht, valt - ik moet het toegeven - weinig opwekkends te putten. Echter moeten wij niet direct de conclusie trekken, dat er geen punten zouden zijn, die ons hoopvol moeten stemmen. Ik denk in dit verband b.v. aan het proces, dat zich voltrokken heeft onder de duizend jonge Nederlandse arbeiders, die in het afgelopen jaar onder bepaald moeilijke omstandigheden, een door velen bijvoorbaat tot mislukking gedoemde proef, tot een goed einde hebben gebracht. Immers hebben deze jongens zonder enige voorafgaande vakopleiding, onder zeer moeilijke omstandigheden en onder zeer onvoldoende leiding en toezicht en met gebrekkige hulpmiddelen, zich weten te ontwikkelen tot bruikbare en thans onmisbare werkkrachten en daarmee in aanmerkelijk korte tijd getoond hebben een aanpassingsvermogen te bezitten, die vele pessimisten tevoren voor onmogelijk hielden.

Het past ons deze DETA-werkers daarvoor van deze plaats hulde te brengen! (Ja Pioniers in Nieuw-Guinea ook de wij voorlopig nog S.N.G.V.N'ers sluiten ons bij deze hulde aan en wij beloven U alles in het werk te zullen stellen om U allen in Uw zware pionierswerk te steunen. Gij immers zijt de bouwers van een toekomst voor Uw ouders broeders, zusters, familieleden en voor ons allen. Gij verdient onze volledige steun. Best. S.N.G.V.N.)

T.a.v. de moeilijkheden in plaatsen buiten Hollandia, mag niet onvermeld blijven, dat thans een kentering ten goede valt waar te nemen, o.m. in Manokwari, zowel wat betreft de geestelijke instelling van de bewoners zelf, als wel een meer daadwerkelijke belangstelling van overheidszijde.

Niettemin moet er op dit terrein nog ontzaggelijk veel bereikt worden en het spreekt vanzelf, dat voor deze punten een belangrijke plaats moet worden ingeruimd in het urgentie programma van het N.G.V. En tenslotte stemt het tot voldoening, dat van de zijde van het buitenland, met name Australië, de eerste blijken van economische belangstelling niet alleen zijn getoond, maar zelfs in sommige gevallen reeds in concrete vorm tot uiting komt.

Dames en Heren, laten wij daarom alles op alles zetten om hier niet te falen. Wij zullen slagen, wanneer Nederland met al zijn middelen achter ons staat, (de S.N.G.V.N. staat achter U. De pioniers van deze Stichting hebben U dit getoond. Gij weet onder welke omstandigheden ons Stichting heeft moeten werken en wat is thans het resultaat?), wanneer wij allen

van hoog tot laag, ongeacht ras en stand, met elkaar samenwerken en niet langs elkaar heen en wanneer alles, wat gedaan moet worden, zelfs het kleinste werk, gecoördineerd wordt verricht, zulks om te voorkomen, dat het kostbare geld nodeloos wordt verspild.

En hiermede besluit ik deze jaarrede, met de bede tot de Allerhoogste om onze arbeid ook in het komende jaar te zegenen en verklaar ik onze eerste jaarlijkse bijeenkomst met de afgevaardigden van de buitenafdelingen voor geopend!

Ik dank U.

Hierna volgde de rede van de heer Nicolaas JOUWE.-

Goachte Voorzitter, Bestuursleden van het Nieuw-Guinea Verbond en Dames en Heren,

Als spreekbuis van het Volk en zijn Vertegenwoordigers, zeg ik U dank voor Uw uitnodiging en breng U hulde met het eenjarig bestaan van het Nieuw-Guinea Verbond in ons land.

Moge het N.G. Verbond deze hulde en het feit, dat zij al één jaar bestaat niet denken, dat zij er al is en zich niet eud en afgemat voelen, doch als een flink kind, dat de eerste schreden zonder bangheid begint te doen. Vele plichten liggen ons te wachten, geen lichte maar zware, die afhankelijk zijn van ups en downs.

Wij oorspronkelijke bewoners, waarderen het N.G. Verbond en achten haar bestaan belangrijk, omdat wij het afgelopen jaar reeds hebben ondervonden dat het N.G. Verbond en haar bestuursleden zeer actief waren met het nemen van snelle beslissingen en ons altijd bij stonden in de duistere politieke problemen, die ons land omhullen. Midden in onze politiek, staat het N.G. Verbond ons bij, waardoor onze zware last, welke wij anders niet in staat zijn om alleen te dragen, door het N.G. Verbond werd verlicht.

Hierdoor voelen wij, dat het Nieuw-Guinea Verbond met ons hetzelfde lot wil delen en ook met alle anderen, die voor dit land voelen.

Mensen die graag in troebel water vissen en in het land vlug rijk willen worden, zijn jaloeers op het werk van het N.G. Verbond. Zij denken en hopen, dat het N.G. Verbond hier niets kan doen en ook niets te zeggen zal hebben. Deze gedachtengang kan inderdaad juist zijn, wanneer wij bevreesd zijn voor onze vijand of de strijd tegen het imperialisme niet aandurven, omdat wij alleen maar aan onszelf denken om zo vlug mogelijk rijkdom en weelde te verkrijgen, maar wanneer wij ons vast houden aan het recht en aan de menselijkheid, dan hebben wij ook niets te vrezen.

Behalve dat, hoort men ook hier en daar, dat het N.G. Verbond een vereniging is, die door de Indiache Nederlanders wordt gebruikt om hun eigen belangen te behartigen. Wij kunnen zeggen, dat dit onzin is, omdat wij tot op heden nog niets hebben ondervonden, dat daarop duidt.

Voor de Indiache Nederlanders is het nu een moeilijke tijd, omdat zij op een tweesprong staan van een open en doodlopende weg.

Wanneer wij het probleem van de Indiache Nederlanders beschouwen met onze oosterse gevoelens, welke in deze tijden sterk nationalistisch zijn en doorspekt met sentimentele politiek, dan moeten wij hun wantrouwen. Maar wanneer wij dit bekijken met zuiver menselijke gevoelens, dan rijst

Wij ons de vraag, of het wel nodig is om hun te wantrouwen en wat voor nut zou dat ook hebben. Voor ons ingezetenen, die ook Christenen zijn, achten wij het een plicht om hun te ontvangen en hun een welkom toe te roepen in dit land.

Soms haten wij wel de mensen, die hier zijn gekomen en die door hun optreden en gevoelens van egoïsme hun eigen greep willen bevoordelen ten koste van de Papoea's.

Dames en Heron, zulk een optreden is gevaarlijk en het doet ons leed dat er Indische Nederlanders zijn die zo geaard zijn; want de gevolgen van deze daden is de vrucht van de politiek. In de praktijk is bewezen, dat vele onschuldigen moeten lijden door de fout van één persoon. Dit is een belangrijk probleem, dat wij goed moeten beseffen en waarvoor wij moeten waken. Een ontmoeting tussen een Papoea en een Indische Nederlander is vreemd en het is te vergelijken met een vis in een pan, waar ass wordt toegevoegd. Maar wanneer het gekookt wordt vormen beiden een gerecht, dat nuttig is voor de mens.

Daarom moeten wij van beide kanten ons verenigen voor de vorming van een volmaakte maatschappij, die nuttig is voor de wereld.

Wij kunnen niet ontkennen, dat er af en toe nog kleine wrijvingen zijn tussen de beide groepen, doch dit is begrijpelijk, omdat, zoals ik reeds heb gezegd, de beide groepen zich pas kort geleden hebben verenigd. Vaak vragen wij ons af, of het mogelijk is dat beide partijen één worden. Voor de gemakzuchtigen is het antwoord "onmogelijk", doch voor ons die het goede willen, kunnen beide partijen wel één worden.

Dat kan, doch wacht niet langer en begin van af heden Uw goede wil te tonen. Ik ben er van overtuigd, dat de ogen van de wereld scherp op ons gericht zijn om te zien of de beide partijen één zullen worden of gescheiden blijven, waardoor in het laatste geval een van beiden moet verdwijnen.

Laten wij beide partijen, zowel autochtone als Indische Nederlanders aan de wereld onze daden laten zien, dat wij geen vijanden van elkaar zijn, maar wapenbroeders en straks kinderen van een vaderland. Wij zullen delen hetzelfde lot, dat nu nog in handen ligt van Jan en piet met hun politieke partijen in het lage land aan de Noordzee.

Uit politiek oogpunt bezien, is onze strijd nog niet ten einde en daarom moeten wij bewust en standvastig samen strijden om N. Guinea te behouden. Zo nodig, geven wij alles, zelfs onze ziel voor het behoud van ons vaderland.

Wij zullen dus eerst strijden voor het behoud van N. Guinea en wanneer dat deel bereikt is, zullen wij met blijdschap onze wegen banen voor ons nageslacht. Dit zal het land leiden tot een algemene bloei en streven naar een waardige plaats in de internationale samenleving.

Ik dank U.

Leden, lezeressen en lezers,

Gij hebt het bovenstaande gelezen; gij hebt onze organen natuurlijk ook altijd goed doorgelezen. Hebt ge verschillen daarin gelezen? Hebben wij het bovenstaand U niet steeds onder de ogen gebracht? Het staat thans aan U! Gij die met onze doelstelling sympathiseert en lid van onze

Stichting wenst te worden, of ons wenst, te steunen met een bijdrage, doet gij zulks dan NU. Neemt actief deel aan onze acties om het gehele Nederlandse volk te verkondigen wat zij in Nieuw-Guinea kunnen vinden en wat zij daar bereiken kunnen.

Het zal hen daar evenals in Australië, Canada en elders zwaar werken zijn. Wat echter het grote verschil uitmaakt, is het behoud van Nieuw-Guinea betekent, dat:

- 1 - Nederland voor een ondergang wordt behoud;
- 2 - het Nederlandse volk ook toch wordt gespuut;
- 3 - het Nederlandse volk Nederlander blijven kan;
- 4 - Nederland een vaste grond, en vaste basis heeft voor de afzet van Nederlandse producten en industrie;
- 5 - Nederland toont eer en geweten te hebben en weet gestand te doen de belofte van hun Vorstin uitgedrukt in de Troonrede bij de opening van de Staten-Generaal op Dinsdag, 18 September 1951, welke luidde:
"..... Uit hoofde van zijn verantwoordelijkheid voor Nieuw-Guinea zal Nederland zijn plichten nakomen ten aanzien van de geestelijke en materiële verheffing en de politieke ontwikkeling der bevolking....."-
enz., enz.

Leden en begunstigers laat U zich met en door niets meer van de wijs brengen. Het is thans meer dan ooit tevoren de tijd om de eendracht en saamhorigheid te bewaren en te bestendigen; Nu eindelijk de handen in elkaar te slaan en te vormen een eenheidsfront met één doelstelling in één Verbond (in Nederland de Stichting "Nieuw-Guinea Verbond Nederland" en in Nieuw-Guinea het Nieuw-Guinea Verbond, waarin de eerste zich hopelijk binnen zeer korten tijd zal oplossen). Geen tweespalt en/of spijtzwam meer.

W e e t g i j d i t ?

NEDERLAND zegt: dat Nieuw-Guinea door Nederland bestuurd moet blijven!
Een recent onderzoek van het Nederlands Instituut voor Publieke Opinie heeft uitgewezen, dat

62%	hier voor was,
22%	geen oordeel had,
8%	voor Indonesië was,
7%	voor Australië en
7%	voor de V.N.O.

Als we nu ook de stemmen van de Papoea-volksvertegenwoordiging horen, mogen we toch tenminste wel hopen, dat onze Regering er naar zal streven om Nieuw-Guinea te behouden, inplaats dat onze beste krachten dan verloren zullen gaan aan landen als Canada, Australië enz., enz. Zij kunnen zich in Nieuw-Guinea ten dienste stellen van het gehele Nederlandse Volk, want we hebben toch waarachtig nog wel een beetje ruggegraat in onze Hollandse body's zitten.

NEDERLAND PAK TOCH AAN EN DOE NIET MEE AAN DE UITVERKOOP VAN LAND EN VOLK.

NEDERLAND WERKT ALTIJD AAN DE VERKEERDE KANT !

Voedselactie voor India door N.S.G.

De Nederlandse Jeugdgemeenschap ontketende een actie voor de bestrijding van de hongersnood in India. Voedselbonnen worden voor f 0,25 verkocht. Levensmiddelen en vitaminetabletten werden aan India geschonken en Minister Mansholt opende de actie voor de radio. Ook het Rode Kruis zegde alle medewerking toe en beloofde eventueel colonnes te zenden voor de verdeling van het voedsel en de K.L.M. zegde graties vervoer van de eer-

ste ton toe. Verder is medewerking verkregen van grote bedrijven, radio- en vakverenigingen en de Regering!

Alle hulde voor de organisatoren en medewerkers. We weten allen wat hongersnood in de tropen betekent. Doch we weten toch ook nog wel dat het zelfde India ons destijds miljoenen heeft gekost, toen wij Nederlanders om der wille van hongerenden en geterroriseerden onze politieke acties inzetten. Nutteloos werden miljoenen verspild door de vele omwegen, die onze K.L.M.- toestellen moesten vliegen. Wat zou India nu geholpen zijn door die miljoenen in levensmiddelen omgezet?

India het land dat altijd op de loer heeft gelegen om Nederland de strot dicht te knippen en altijd de voorliefde voor de Sovjet Unie en Rood China toont!

Nederland kocht de armoede af met E.C.A.-hulp. Ook India werd dit aangeboden, doch heeft dit geweigerd. India wilde zich niet binden aan de U.S.

En nu is er dan hongersnood en Nederland helpt.

Pijnlijk en ergerlijk is het dan als je de brieven uit Nieuw-Guinea leest. Onze eigen mensen leiden daar aan vitaminegebrek en de kinderen hebben melk zo brood en broodnodig. De kinderen lopen op blote voeten en ga maar door. /beschadigd

Komt er nog eens een schip aan, dan is de lading in de Indonesische havens zwaar/ of gedeeltelijk gestolen. Nederland doet hier weinig of niets tegen. Inplaats van het zenden van het voor Nieuw-Guinea zo hoog nodig als vitaminen, medicijnen, lectuur, boeken, kleding, sport en spelen worden in Nieuw-Guinea ingevoerd sterke drank en kramerijen. Hiervoor het monopolie-houdend handelslichaam wel oog en oor, omdat zulks betekent GROTE VERDIENSTEN.

Het wordt hoog tijd dat we ook eens om onze mensen denken die thans ons bed opschudden daar in Nieuw-Guinea. Willen we deze pracht-pioniers daar straks recht in de ogen zien dan moeten we terstond een andere houding aannemen.

WIE HELPT ONS DEZE NIEUW-GUINEA PIONIERS DE ZO NODIGE HULP TE BIEDEN?
ZAL DEZE OPROEP AAN DOVEMANS OOR ZIJN GEDAAN? WIE IS OF ZIJN DE EERSTE
(N) DIE ONS DEZE HULP BIEDT of BIEDEN ?

RECTIFICATIE.

In ons orgaan No.4-Augustus 1951 hebben wij een ingezonden stuk buiten verantwoordelijkheid van de redactie opgenomen van een "insider" onder het hoofd "HET NIEUW-GUINEA IJZEREN GORDIEN".

De reactie die wij verwacht hebben is niet uitgebleven.

Als eerste ontvingen wij van de heer W.F.L. van der LEE zelf, die toevallig bij een kennis van hem inzage kreeg van ons orgaan een brief. Wij hebben de heer van der LEE geen orgaan gezonden omdat wij zijn adres niet wisten en gedacht hebben, dat "insider" zulks wel zou doen. In die brief sprak de heer van der LEE zijn grote verontwaardiging uit. Hij schreef ons dan o.m. het volgende;

"Met verbazing heb ik kennis genomen van het stuk in Uw orgaan van 10-8-51 no.4. Dit stuk is geheel zonder mijn voorkennis of toestemming geplaatst, wat toch in eerste instantie dient te gebeuren, temeer daar hierin naam en toenaam worden genoemd. Vreemd echter is dat steller dezes liever zelf anoniem wenst te blijven en slechts tekent met "Insider". Inderdaad is het daar beroerd, maar insider verdraait de boel zo'n beetje. Hoe komt insider erbij om te zeggen dat ik op een zachte "wenk" het land heb moeten verlaten. Dit is in geen geval waar, ik heb hem

"slechts gezegd dat vanuit Nieuw-Guinea niet veel voor de jongens bereikt kan worden. Daar ik altijd een voorvechter voor de jongens ben geweest kon ik mijn werk van daar uit niet voortzetten daar ik door persoonlijke omstandigheden dan wel eens rare dingen zou kunnen beleven, temeer als er harde noten gekraakt zouden moeten worden. Verder heeft hij het over mijn vertrek naar Belgisch Congo, waar mij een mooie job zou zijn aangeboden. Ook dit is niet geheel juist en nogal onverantwoordelijk als mijn eventuele a.s. werkgever dit zou lezen. Ik zou hier in Holland eerst gaan studeren en na de studie stonden voor mij enkele mogelijkheden open om er naar toe te gaan. Verder heeft hij het over de arbeiders in het algemeen dat die zo slecht behuisd zijn. Dit is positief niet waar en heeft U zeer terecht in de "Noot van de Redactie" tegengesproken. Ik heb hem verteld dat de toestanden in het kamp Motorpool of Boschwezen zo mensonterend zijn. Verder heb ik het gehad over de slechts sociale verzorging van de "Arbeiders in het Algemeen", dat er geen sport artikelen zijn, geen lectuur genoeg, geen ontspanningsartikelen in de ruimste zin des woords. Dit heeft trouwens Z. E. de Gouverneur beaamd. Inderdaad heersen er hemeltergende wanbestanden en doe ik U hierbij toekomen een stuk wat ik naar de Telegraaf heb gestuurd en het antwoord wat ik erop heb gekregen. Nogmaals het doet mij zeer onaangenaam aan en spijt het mij ten zeerste met de Insider hieromtrent contact te hebben gehad. Mijn doel is voor de jongens op een symphthieke manier wat te bereiken hier in Holland, maar dat zal ik nooit bereiken als het op zo'n manier gaat....."

De Telegraaf van Zaterdag, 25 Augustus 1951 heeft inderdaad, na een bespreking met de Gouverneur van Nieuw-Guinea een zeer goed artikel geschreven

Van het Bestuur van het Nieuw-Guinea Verbond te Hollandia ontvingen wij natuurlijk een reactie welke meer speciaal gericht is tegen de persoon van "Van der LEE". Deze zullen wij daarom niet plaatsen omdat hier een onschuldige mede getroffen wordt. Wel zullen wij daaruit een passage nemen, welke ten gunste van ons is gesteld, n.l.:

"..... Geachte Redactie, ik stel er prijs op hierbij nog te verklaren, dat ik het in U waardeer, dat in de "NOOT REDACTIE" onder het ingezonden stuk van Insider, aangekend staat, dat men de mededelingen van de heer van der Lee (dit is door het bovenstaande dus niet meer toepasselijk. Red) niet direct als juist heeft aan te nemen, zulks uiteraard ter voorkoming dat de lezers van Uw veelgelezen orgaan een verkeerde indruk krijgen van de toestanden in Nieuw-Guinea,....."

Verzoeken

In verband met het bovenstaande willen wij ouders en anderen, die brieven van hun kinderen en/of kennissen ontvangen, niet direct eenzijdige conclusies te trekken, doch eerst met ons overleg te plegen.

Waar nodig zullen wij niet schromen hieraan bekendheid te geven en ons te wenden tot instanties, die aan het een en ander paal en perk weet te stellen. Wij hopen, dat gij ons in dit opzicht wel het vertrouwen zult willen schenken!

Gij ziet het lezers, hoe onprettig het zijn kan indien men zonder onderzoek het een en ander zegt en schrijft. Dit heeft men onze voormannen ook aangedaan. Wij hopen dan ook, dat zij spoedig ook openlijk gerehabiliteerd zullen worden. Wij beloven allen niet weer in dergelijke fouten te zullen vervallen. Wij strijden immers slechts voor onze gemeenschappelijke belangen en niet om persoonlijke en hebben ons voor ogen te houden het spreekwoord: "Wat gij niet wilt dat U geschiedt, doe dat een andere niet". -

Redactie.

OVER EMIGRATIE VAN INDISCHE NEDERLANDERS NAAR /...???

In ons orgaan No.4-Agustus 1951 bladzij 19 heb ik onder het hoofd: EINDELIJK???! geschreven, dat nu eindelijk eens de Indische Nederlanders onder de loupe worden genomen zowel bij de Nederlandse regering als andere instanties.-

De Regering heeft reeds geruimen tijd naar emigratie-mogelijkheden in NOUMEA (Frans Caledonië) en Australisch Nieuw-Guinea gezocht om de Indische Nederlanders, die straks uit Indonesië zullen moeten worden weggehaald, derwaarts te doen emigreren. De Indische Nederlanders, die de Nederlandse Nationaliteit niet wensen prijs te geven, kunnen in Indonesië niet blijven.

Thans lezen wij in de Telegraaf van Woensdag 20 October 1951 het volgende onder de kop: "INDISCHE NEDERLANDERS" NAAR AMAZONE-GEBIED?

"Den Haag, 23 Oct.-De gedachte om "Indische Nederlanders" naar het Amazone-gebied van Brazilië te doen emigreren, opperde dezer dagen prof.dr. R. F.A. Altman, hoogleraar aan de Landbouwhogeschool en hoofdscheikundige van het "Instituto Agronomico do Norte" te Belem do Sara in Brazilië.

Alleen voor degenen, die gewend waren in de tropen te leven, zal de komst naar Amazonië een aangename onderneming blijken, aldus prof. Altman. Hij meende dat men de emigranten voor Amazonië zal kunnen zoeken in Nederland, waar duizenden Indische Nederlanders er naar snakken onder de tropische zon te leven en te werken.

Deze "groene hel" heeft ongeveer eenzelfde natuur, ongeveer dezelfde flora, dezelfde huizen en dezelfde mensentypen als Sumatra en Java". Amazonië kan alle soorten arbeidskrachten onder deze Indische Nederlanders vinden: mensen van de wetenschap, ervaren ingenieurs, landbouwkundigen, bosbouwers en planters, rubbertappers, rijstverbouwers, spowegarbeiders, en vele anderen.

Men zal de Nederlandse regering moeten overtuigen van het grote voordeel dat zij kan boeken, indien zij de uitrustings- en passagekosten betaalde van de kampbewoners, die Nederland jaarlijks niet minder dan 20 miljoen gulden kosten, aldus prof. Altman.--

Neen prof. Altman, wij zullen de Ned. regering niet overtuigen voor een zich ontdoen van de Indische Nederlanders. Zij wensen GEEN Caledoniërs, Brazilianen of andere Nationaliteiten te hebben. Zij wensen Nederlanders te zijn en wensen naar Nieuw-Guinea. Zij wensen Nieuw-Guinea tot hun Stamland te maken en daar als Nieuw-Guineer een bevolkingsgroep te vormen met de autochtone bevolking daar.

De Nederlandse regering wenst alleen een emigratie-mogelijkheid naar Nieuw-Guinea te scheppen voor een klein aantal geselecteerde vakmensen. dus alleen een klein aantal geselecteerde vakmensen. Voor de zeer grote groep Indische Nederlanders is in Nieuw-Guinea GEEN PLAATS.

Prof. Altman zegt daartegenover, dat Amazonië wel plaats biedt aan alle soorten van categoriën arbeid van Indische Nederlanders.

Welk verschil bestaat er tussen Nieuw-Guinea en Brazilië?

Mijns inziens ligt het verschil hier in het feit, dat Nederland de Indische Nederlanders als lastposten blijft beschouwen en Nederland zich op een goedkope wijze wil ontlasten van deze lastposten.

Neen Nederland, wij eisen van U de aflossing van Uw ereschuld. Gij kunt dit alleen doen door ons Indische Nederlanders naar Nieuw-Guinea te zenden en Nieuw-Guinea onder Uw soevereiniteit te behouden. Voor U hebben wij onze levens opgeofferd; gij hebt ons tot deze staat gebracht. Wij eisen thans de aflossing van de ERESCHULD.

Verder hebben onze kinderen door Uw toedoen geen scholen bezocht. In Nederland hebben de kinderen zowel in de oorlogsjaren als direct daar na de scholen kunnen bezoeken en de ouders worden door de schoolwet onder dwang gehouden.

Wat is er echter met de kinderen van de Indische Nederlanders gebeurd in de oorlogsjaren waren ze van scholen verstoken, doordat de Jappen deze voor hen sloten. Na de capitulatie kwamen z.g. overbruggingsschooltjes met onbevoegde leerkrachten. Toen deze schooltjes wat op scholen begonnen te gelijken, kwam de R.T.U. en wat is er thans in Indonesië gaande? Ook in Nieuw-Guinea wordt er met kunst en vliegwerk gewerkt. Geen boeken, geen lectuur, geen ontspannings-materiaal, enz., enz. en wat nog het ergste is, geen fantsoenlijke schoollokalen, banken en te weinig schoolkrachten.

De enige duizenden onzer, die het geluk mogen hebben naar Nederland te gaan, worden eerst van het kastje naar de muur geslingerd, van het ene naar het andere woonoord gezonden. Het gevolg is, dat de kinderen hieronder lijden en bij de Hollandse kinderen van hun leeftijd ten achter komen. Velen moeten dan op 14-jarige leeftijd de school verlaten, terwijl zij deze nog niet hebben afgelopen. Gevolg geen verdere studie enz., enz.

De ouders, met jarenlange vakervaring in leidende functies, hier gepensioneerd, (te vroeg of te jong gepensioneerd danwel op wachtgeld) moeten naar een Rijkswerkplaats voor omscholing tot arbeiders en als zij klaar zijn, kunnen zij in Nederland zelfs niet eens werkbaas worden, omdat hun bruine huidskleur hun een belemmering is, bewijzen kunnen worden verstrekt

Wat zegt U verder van een stuk dat ik in "TROUW" van Maandag, 22 October 1951 las? Hieronder het stuk in extenso. (De onderstreepte passages zijn in vette letters gedrukt en de gespattieerde onderstrepingen, door mij). Leest U maar: Indische Nederlanders als kolonisten.

ZO VAN DE KANTOORKRUK NAAR WILDERNIS VAN NW. GUINEA
HARDE ONTGOCHELING IN LAND VAN DROMEN

(Van onze correspondent op Nieuw-Guinea)

Zeer veel Indische Nederlanders, die niets voelden voor overgang naar het Indonesische staatsburgerschap en onder geen voorwaarde hun Nederlanderschap wilden verliezen, hebben zich vlak voor en vlak na de soevereiniteitsoverdracht in Nieuw-Guinea gevestigd.

Dat zij naar Nieuw-Guinea gingen was de natuurlijke gang van zaken. Niet in de eerste plaats omdat Nieuw-Guinea onder Nederlands bestuur bleef. Neen, de oorzaak ligt veel verder in het verleden. De groep van Indische Nederlanders nam in het oude Indië een aparte plaats in. Door afstamming waren zij verwant aan de beide andere bevolkingsgroepen, de Europeanen en de Indonesiërs; maar zij behoorden tot geen van beide. Ook hun sociale positie was tussen beide in: zij behoorden noch tot de Europeanen-trekkers, die zich niet blijvend in Indië vestigden, noch tot de autochtone bevolking. Indië was hun moederland.

Het viel de Indische Nederlander als Europeanen echter zeer moeilijk grond in eigendom te krijgen om zich blijvend te kunnen vestigen. En het was deze grondkwestie die hun hoog zat. Een eigen stuk grond bezitten, het was misschien een activistisch verlangen, dat zij hadden meegekregen door hun afstamming van de landbouwende bevolking, maar het was een sterk verlangen. Lange jaren is dan ook door en onder de Indische Nederlanders propaganda gemaakt voor eigen grond en kolonisatie, waarbij vooral Nieuw-Guinea werd genoemd. Dat grote, dun bevolkte eiland! Daar zouden zij eigen grond kunnen krijgen, daar zouden zij een eigen gemeenschap kunnen stichten. Ook maatschappelijk vormde de groep een tussenlaag. De Europeanen-trekkers waren voor het grootste deel de leidende klasse, de Indonesiërs waren meest handarbeiders, de Indische Nederlanders waren de tussenlaag.

Zij voelde zich in de eerste plaats Europeaan en waren nooit een met de autochtonen, de handarbeiders, de landbouwbevolking. Integendeel, zij zagen neer op handenarbeid als iets minder waardigs. (Indedaad was dit helaas het geval, maar a qui la faute? Waren het niet de Nederlanders, die de Indische Nederlanders steeds als koren tussen de twee grote molenstenen heeft gehezigd? Wie gaf de arbeider de minimale lonen, waarop een Indisch Nederlander niet leven kan? Had men oorspronkelijk niet de loonschalen eerst van Indonesische en Europese (uitgezonden krachten) en daarna niet de loonschalen voor Indonesiërs, (werkvolk), gemengde klasse en verder de Europeanenklasse?) J.) Geslachten lang waren zij ambtenaar, kantoorwerkers, die niets van handenarbeid moeten hebben. (Leugen, want daarvoor hadden wij in Indonesië niet alleen technische maar ook Rijksambachtsscholen, zoals in Nederland en gemeentelijke ambachtsscholen voor vakarbeiders. Door wie waren die bezet? De diploma's van die scholen worden in Nederland niet erkend, doch de praktijk hier heeft uitgewezen, dat die minstens gelijkwaardig MOETEN zijn) J.) Niet dat de Indische Nederlanders niet handig zijn! Integendeel, zij zijn gekoren knutselaars, zij kweken graag bloemen en planten en zij houden graag huisdieren. Maar dat is alles liefhebberij. Handarbeid verrichten uit beroep, als landbouwer, dat nooit!

En nu komt de fatale vergissing. De Indische Nederlanders wilden omschakelen. Zij zouden een eigen stuk grond gaan bewerken, daarvan en daarop leven, vrij niet meer gebonden aan kantooruren. Zij konden toch de handen gebruiken! Knutselen zij geen mooie kippenhokken? Kweekten zij geen fraaie bloemen? (Niet juist voorgesteld. Laat iedere Hollander met gewone vak kennis en praktijk in het wilde weg in Nieuw-Guinea iets uitrichten en we zullen zien, dat ook hij zonder voorlichting op vreemde gronden niets of bitter weinig presteren zal. Het ligt heus niet aan de onkunde noch zij moeten leiding en voorlichting hebben en krijgen. J.) Ach, het leek zo aantrekkelijk en gemakkelijk! Maar als pionier-kolonist de levensonderhoud uit de grond halen, bomen kappen en een eigen huis bouwen, dat is wat anders dan een beetje knutselen. (Hier ligt het hem ook niet. Zij zijn berooid gevlucht naar N-G, en hebben ongeorganiseerd moeten werken. Zij moesten zich zonder enig inkomen in het levensonderhoud voorstellen. De Gouverneur in eigen persoon heeft verklaard, dat de DETA-werkers na scholing en omscholing in georganiseerd werk wel voldaan hebben. Er is overal kaf onder het koren; ook in Nederland) J.) Nu geen geliefhebber, neen, werken en anders geen dak en geen eten; de denkwijze van geslachten her verplaten en een landbouwer geen lager staand wezen achten, maar zelf behoren de mensen, die met de handen hun brood verdienen. (Dat tonen wij ook in Nederland, doch wij krijgen hier geen kans. De heer Schipper (A.R.) pleitte destijds in de Kamer voor een spoedige inschakeling van de Indische Nederlanders in het maatschappelijk leven, aangezien deze mensen anders in een statische armoede vervallen. (TROUW, 28/6-51) J.)

Dit moet men voor ogen houden, wil men de tragedie van de Indische Nederlanders in Nieuw-Guinea begrijpen. Door de politieke ontwikkeling plotseling gedwongen een besluit te nemen, zagen zij ineens het Nieuw-Guinea, land van hun dromen, als een symbool, in drommen trokken zij er heen, volkomen onvoorbereid. Zo van een kantoorkruk, uit een winkel, neergezet op een strand. Geen woning, geen ontvangst, niets, niets dan een bos, dat zij te lijf moesten. (Doordat de Nederlandse Regering hen aan hun lot over liet en wat doet de Ned. Regering nu voor hen in Nieuw-Guinea? Geen geld voor hen, maar er gaan wel miljoenen aan andere doeleinden, welke nuteloos weggegooid worden. De Nederlanders zelf helpen liever buitenlanders en verstoten hen, die steeds voor hen in de bres hebben gestaan; have, goed en bloed voor de Nederlandse zaak hebben gegeven. Nu zijn zij niet meer

nodig; zij¹ lastenposten geworden, die maar weggestoten moeten worden naar Frans Caledonië, Brazilië of elders. Als Nederland maar van ze af is. Nederland wil geen last meer van ze hebben, want anders moeten, die millioen rehabilitatiegelden nog uitbetaald worden ook. Zij probeert dit immers nu ook af te schuiven op Japan, nietwaar? J.) De uitrusting bestond uit geweren om op jacht te gaan, laarzen om in het bos te kunnen lopen, grote cowboy-hoeden, mandolines, wat huisraad en het idee, dat het wel zou gaan.....

Maar het ging niet. Iets uit liefhebberij of tijdverdrijf doen is gemakkelijker dan er zijn brood mee verdienen.

En dan was er nog een ontzettend drawback; de jeugd! Sinds 1940 had zij niets dan ellende gezien, een ontvriete maatschappij. Eerst de Japanse overheersing, daarna de bersiap-periode, waarvan de Indische Nederlanders wel het meest te lijden hebben gehad. Wanorde, anarchie, moord, diefstal was alles wat de jeugd zag! Geen school, geen vakopleiding, niets.

En met deze jeugd kwam men naar Nieuw-Guinea. Dit waren de jonge krachten die het zware werk moesten doen. Bomen rooien, huizen bouwen, grond bewerken. Was het wonder dat het niet ging?

Dat de in Indië geboren Nederlander reeds sinds 1925 het oog gericht heeft op Nieuw-Guinea heeft gevestigd is waar. De eerste vereniging die in dien tijd bestond was de Vereniging Emigratie Nieuw-Guinea (V.E.N.G.) daarna de Vereniging Kolonisatie Nieuw-Guinea (V.K.N.G.) en de Stichting Immigratie Nieuw-Guinea (S.I.K.N.G.). Maar wie steunde hen niet?

Herhaaldelijk heb ik maandenlang dit alles verkondigd in mijn causeriën en in de organen. De pers was bij die causeriën steeds uitgenodigd, doch nimmer werd daarin dat vermeld, wat nu wel wordt geschreven en beschreven. Men was toen ziende blind en horende doof. Ook over de behandeling van de Indische Nederlanders en de verschillen daarin tussen de Indische Nederlanders, de N.S.B.'ers en de Nederlanders zelf. (zie orgaan No. 4-Augustus 1951 bladzij 21 en 22).

Herhaaldelijk heb ik ook verkondigd, dat NEDERLAND TE KLEIN IS VOOR HAAR MILLIOENEN BEVOLKING. Nederland MOET spuien. Gij Indische Nederlanders, mijn landgenoten sluit U aaneen. Het Nederlandse volk zelf MOET verdund worden. Men zoekt voor hen plaats in Australië, Nieuw Zeeland, Canada enz. Dagelijks worden wij hoe langer hoe meer door het Nederlandse volk miskend en horen wij nog steeds hoe langer hoe erger, dat wij hen het brood uit de mond nemen en de beste woningen krijgen. Het volk is verkeerd ingelicht en dit zijn de resultaten. Het geeft ons de schuld van alles. Laat gij hen weten, dat wij ons nog sinds 1925 op Nieuw-Guinea gericht hebben, doch het niet de wens is van de regering om ons derwaarts te zenden. Het is de Regering die ons daartoe dwong.

Vertel dat volk dat zij hun nationaliteit niet hoeven prijs te geven wanneer Nieuw-Guinea behouden blijft onder soevereiniteit van Nederland. Vertel hen dat ook zij daar hun toekomst kunnen vinden, omdat Nieuw-Guinea 11 maal zo groot is als Nederland. Laat hen daarom ons steunen in onze strijd, opdat wij spoedig een Vaderland zullen hebben en zij daar hun toekomst kunnen vinden.

R.A. Jacobs.-

A T T E N T I E .

Wij delen U mede, dat wij bij gelegenheid van de jaarwisseling in ons orgaan enige pagina's zullen reserveren voor nieuwjaars-wensen van de leden en begunstigers. Deze moeten dan uiterlijk vóór 5 DECEMBER 1951 in ons bezit zijn, omdat wij ons December-nummer zo mogelijk voor de Kerstdagen kunnen doen verschijnen. Wij verwachten van U, dat de beoogde

gereserveerde plaatsruimte te weinig blijkt te zijn. Om tegemoet te komen aan de draagkracht van Uw beurs hebben wij de advertentie-prijzen als volgt vastgesteld.

Model No.1.=f 8,45
J. B. A. JANSENS.
Rotterdam
p.f.et p.r.1/1-52.

Model No.2.=f 0,85
J. B. A. JANSENS en fam.
Sciedamsevest No.134.
Rotterdam
p.f.et p.r.1/1-52

Model No.3.=f 2,90
Mevr. C. A. Teutembroek
Sociteitstraat No.89
Harlingen
wensen allen een Zalig Kerstfeest en een voorspoedig en gelukkig 1952 toe.

=====
firma Jansen & Co.
Beukelsdijk No. 30 -Telf.No.55555.
Rotterdam

Wensen onze geachte cliëntelen een voorspoedig en gelukkig 1952 toe.
=====

Voor grotere advertenties nader overleg. Deze prijzen zijn slechts voor Nieuwjaars-advertenties vastgesteld.

B E K E N D M A K I N G.

Het Stichtings-Bestuur heeft plannen geopperd zo mogelijk in geheel Nederland propaganda-avonden te organiseren al dan niet met muziek en cabaret of lichtbeelden. Zo zal Rotterdam de ban openen met een avond in GEDEON op Dinsdag, 13 November 1951. Op deze avond zal muziek en cabaret gegeven worden.

Onze bekende zeer bekende Indische componist en violist Fred. H. BELLONI zal met zijn ensemble zijn nieuwste composities ten gehore brengen. Medespelende zijn o.a. Mej. C. Bastiaans (piano) en Mej. Bea Siegers (Sopraan). Allen leden van onze Stichting. Verder Hawaiian-, Indisch- en Ambonnes-muziek te geven door de "Nieuw-Guinea Pioniers".

Wij beloven de Rotterdammers dat zij minstens TEVREDEN zullen zijn. De Toegangsprijzen zijn vastgesteld op f 1,20 inclusief beslasting. Kaarten zijn verkrijgbaar bij het Stichtings-Bestuur, het Ressorts-Bestuur en de firma Geutjes & Hulswit-le Middellandstraat 50A-Rotterdam.

Hetzelfde programma wordt gegeven te DEVENTER, op Zaterdag, 17 November 1951 in de Schouwburg aldaar. Kaarten bij het Ressortsbestuur Deventer. Let op de raam-biljetten te Rotterdam en Deventer.

Verder zullen wij zeer waarschijnlijk ook komen in TILBURG (December a.s en BREDA (Januari 1952). Hierover zijn nog besprekingen gaande. Waar zullen wij nog verder kunnen komen? Wie werkt er mede onze plannen zo goed mogelijk te doen slagen?

Opbrengsten zijn ten bate van
Onze Steunfonds.

Het Stichtings-Bestuur S.N.G.V.N.

++++
++++
++++
++

G E H I E E

Agis

Verbinding: No. 12

6 September 1951.

Dome. 170/13

Onderwerp: Ambonense aangelegenheden.

Datum ontvangst bericht: 3 September 1951.

Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

09/1101
 05.55
 09/1101-10/1
 12 SEP 1951
 OD 110068

Hierbij wordt medegedeeld, dat van een betrouwbaar persoon het volgende werd vernomen:

Binnenkort zal een brochure verschijnen, getiteld "Bloed over Achen", welke wordt samengesteld door de bij Uw dienst bekende TON SCHILLING alias Thomas SAIA te Amsterdam.

Bovendien zal van dezelfde persoon verschijnen een brochure over of voor oud-strijders uit Indonesië.

Dr KAHAMA en de heer APONNO van het Bureau Zuid-Molukken (beiden bij Uw dienst bekend) bezoeken nog steeds de woonoorden der Ambonensen. De heer APONNO heeft verleden week het kamp Vught bezocht.

Omtrent het smokkelen van wapens in de woonoorden Woerden, Vught en Schatzenberg konden (nog) geen nadere gegevens worden verkregen. De familie KONDEEL, wonende in het kamp Schatzenberg (buiten kamp verband), zal mogelijk hieromtrent meerdere inlichtingen kunnen verschaffen. (einde)

UITREKSEL
Nr: OD 1831
Voor: OD 1916
o.v. CAWI
Dat: 29-1-52
Par: <i>AP</i>

Deel van de documenten naar Mr. Rombout

AK

UITTREKSEL

Uit : PD 16539

Naam: TITALEY P.E.D.

Voor : OD 1637

Naam: Acties inzake Nw-Guinea en de Minderheden v.
Indonesië.

Ag. nr: 123032

Afz. : CAW I

Datum: 13-11-51

Aard van het stuk: BULLETIN

Zie voor uitlatingen van TITALEY aangaande Nieuw-Guinea PD 16539.

Uitgetr. door: vP.

Op aanwijzing van: CAW

Datum: 14-5-52

D 38 - 10 000 § 10204 - 51

OD 1637

G E H E I M

Verbinding: No.12

18 December 1951.

Doss.13/114-120.

Onderwerp: Iriandeleгатie

Datum ontvangst bericht:---

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: kan juist geacht worden.

Tevens bericht gezonden aan:---

Bedwerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

16.322.4 24.75

09.71	18 DEC. 1951.
ACD/125/61	

UITSERKSEL
Wit OD1685
Voor OD1637
aan: CAW
12-52
CP

Van een informant werd vernomen, dat de Iriandeleгатie onder leiding van SUPOMO geen nauwkeurig omlijnde opdracht van de Indonesische Regering heeft meegekregen.

Waarschijnlijk in de week van 9 - 15 December 1951 heeft een bespreking plaats gehad tussen SUPOMO, SOEJIKAN, de waarnemend Hoge Commissaris van Indonesië, DJOEMHANA en Dirk SCHILP, waarbij vorenstaande tot uiting kwam. Het bleek, dat de Iriandeleгатie alsnog haar gedragslijn moest bepalen t.a.v. de kwestie Irian.

Op twee gronden werd besloten eerst "alles uit de Unie te halen, wat er uit te halen valt" en pas na acht maanden de kwestie Irian te stellen.

De gronden zijn:

1. Voor de verkiezingen kan men van de Partij van de Arbeid niet verwachten, dat zij haar standpunt t.a.v. Irian zal wijzigen. Het is derhalve ondoenlijk van haar te eisen, dat zij in dezen de Indonesische Regering tegemoet zal komen.
2. Gezien de huidige toestand van Indonesië is het niet gewenst Irian gewapender hand te veroveren. Dit zou niet alleen een oorlog met Nederland betekenen, doch ook een burgeroorlog en internationale verwickelingen ten gevolge kunnen hebben.

Dirk SCHILP heeft op zich genomen een Kamerlid van de Partij van de Arbeid (waarschijnlijk via Ir VOS) te bewegen in de Kamer een motie in te dienen, die zou moeten inhouden, dat de kwestie Irian zal worden uitgesteld tot na de verkiezingen. (einde)

4

R A P P O R T

VAN: CAW/I

4/16/52
 20/14
 09/71
 06.56/

OD 1637

15 MEI 1952

ACD 129155

Van betrouwbare zijde werd vernomen, dat aan boord van het m.s. "Kota Baroe" als bedienden werkzaam zijn de personen van ANANG RACHMAT en MOE WADJAB WAGIRI, die propaganda maken voor de R.I., o.a. in de vorm van het verstrekken van tijdschriften, zoals "Mimbar Penerangan", "Loekisan Indonesia". "Tata Negara Praktis Demokrasi Pedoman Pemimpin", "Merdeka Berati Berdjoang", "Sari Warta" van de "Information Service" Indonesia.

Zij hebben contact o.a. met de douane-beambte Philips MENTIE, won. achter het ziekenhuis Hollandis Haven, en Philipus ABOWAY, won. Werfkamp, Hollandia Haven.

Als bedienden aan boord van het m.s. "Waterman" zitten de personen SOETIIN en ABDULLAH (Effendie), beiden lid van de Barisan Pemberontak Republik Indonesia.

Volgens verklaring van Anang RACHMAT zou al het Indonesisch personeel van de "Kota Baroe" tot de Tentara Indonesia behoren.

Verzoeken agenderen en terug aan CAW.

14-5-1952.

UITREKSEL
Uit: 09/1753
Voor: OD 1637
o.a.v.: CAW
Dat.: 22/7/52
Par.: p

R A P P O R T

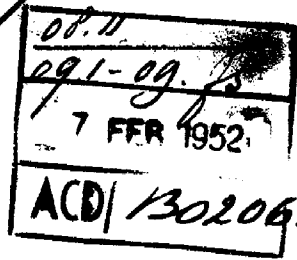
VAN: CAW/I

Bijl.: één

Betr.: Circulaire van de Stichting
"Steun Nieuw Guinea Kolonisten"

Agenciatiekant

*6.61
15.26*

Schutblad is vernietigd

Ontvangen van een relatie een circulaire van de Stichting "Steun Nieuw Guinea Kolonisten".

Verzoeken agenderen en retour aan CAW/I.

CAW/I, 5-2-1952

Stichting "STEUN NIEUW GUINEA KOLONISTEN"

Secretariaat: Stephensonstraat 10
's-Gravenhage.

De Stichting SFGK. werd opgericht, toen Soekarno het uitvoerverbod van voedsel en andere artikelen naar Nw.Guinea uitvaardigde. Hierdoor geraakten vele kolonisten en hun Papoea-helpers in moeilijkheden.

Het is daarom, dat wij een dringend beroep op U doen, een steentje bij te dragen ter leniging van het lijden van onze volksenoten.

Zij behoren tot de baanbrekers en voorlopers met een dosis moed en durf. Zij offeren zich op voor de toekomst van hun kinderen, van mijn kinderen, van Uw kinderen, kortom, niet alleen voor onze groep, maar ook voor Nederland en zijn volk. Gij kunt zich niet indenken in welke moeilijke omstandigheden zij, vooral de niets bezittenden, daar zitten.

Juist door hun aanwezigheid in Nw.Guinea, met of zonder moeilijkheden, worden de ogen van vele Nederlanders en kapitalisten geopend.

Niet hun schuld, zoals vele mensen beweren, niet de schuld van de Regering, maar de fout schrijven wij toe aan de verkeerde propaganda van de bestuursleden van de vele verenigingen. De mensen hadden gehoor gegeven aan de oproep van deze heren. Ongeorganiseerd trokken zij erheen, daarbij onervaren en onbekwaam wat het pionierswerk aangaat. Dit wordt door zovelen onderschat met het noodlottige gevolg voor de niets bezittenden. Daarom is steun snel en hard nodig.

Volk van Nederland in het algemeen, Indische Nederlanders in het bijzonder, wij vragen Uw volle medewerking, Uw offervaardigheid.

De steun kan worden gegeven in natura, zoals gedragen kleren en schoeisel, garens en naalden, een handjevol suiker, bruine bonen, spliterwtten, havermout, gecondenseerde melk enz. enz. In het bijzonder vestigen wij Uw aandacht op havermout en gecondenseerde melk met suiker als kindervoeding.

De Stichting heeft geen contribuerende leden en donateurs. Toch hebben wij ook geld hard nodig, maar hebben de moed niet bij U aan te kloppen om financiële steun.

Om snel te kunnen slagen moet men overgaan tot mechanische grondbewerking. De aankoop van landbouwgereedschappen en één of meer motorploegen is zeer urgent, daar er op Nw.Guinea geen werkvolk aanwezig is.

De kosten hiervoor trachten wij te kunnen bestrijden uit het in het leven geroepen KWARTJES-FONDS.

Voor dit KWARTJES-FONDS zijn wij noodgedwongen ons tot U te wenden. Wij vragen slechts één keer een bijdrage per persoon van één kwartje.

Volk van Nederland, op U is hun hoop gevestigd nu Indië ook voor hen verloren is.

Gij hebt spontaan Uw hulp verleend aan de Ambonzaak. Voorts wordt hier te lande een actie op touw gezet om de door hongersnood geteisterde bevolking van India en het volk in Korea te helpen. Daar nemen wij voor Uw menselijke en Christelijke gevoelens onze pet voor af.

Wij twijfelen er dus niet aan, dat U allen ook aan onze oproep gehoor zult geven.

Het is hier onze zaak, ook een Nederlands belang. Immers, de door U gegeven hulp zal ruimschoots beloond worden. Ook gij zult van de vruchten van hun arbeid mede profiteren. Zij moeten daar slagen. Uw offervaardigheid zal de doorslag geven.

Het hen staat en valt onze Nieuw Guinea-gedachte, ons Nw. Guinea-plan.

Snelle en massale ontginning moet plaats vinden om het land in de kortst mogelijke tijd tot ontwikkeling te brengen. Door openlegging van het land zullen de schadelijke insecten verdwijnen en spoedig daarna klimaatsverbetering intreden.

Een eerste vereiste is om zonder noemenswaardige bedragen aan medicijnen te besteden, de gezondheid van de daar verblijvende mensen te bevorderen.

Dit kan men echter alleen bereiken door duizenden mensen (ook Indische gepensioeneerden) de gelegenheid te geven naar Nw. Guinea te komen. En daar is plaats voor duizenden mensen.

Hoe eerder het land opengelegd en bebouwd wordt, hoe eerder de export van tropische producten naar Nederland kan plaats hebben. Ieder jaar gewacht is niet alleen voor Nederland, maar ook voor Nw. Guinea verloren rente.

Het verlies van Nederlands Indië voelt men nu hier aan den lijve en zal men het in de toekomst harder voelen.

De koffie is nog steeds op de bon, thee is nog prijzig, oliën, vetten en andere tropische producten zijn nog veel te hoog in prijs.

Nieuw Guinea kan binnen een zekere tijdsperiode Nederland van dit alles voorzien.

Vermeld dient te worden, dat het werk van de stichting slechts van tijdelijke aard is. Tot liquidatie zal worden overgegaan, zodra de kolonisten zich kunnen bedruipen en op eigen benen kunnen staan.

Wij kunnen niet genoeg aandringen op Uwe persoonlijke bemoeienis en medewerking. Geeft dit door aan vrienden en kennissen in het gehele land.

Voor slechts één kwartje helpt U mee om van Nieuw Guinea een groot land te maken, waarheen in de toekomst ook de Nederlanders kunnen uitzwermen, zoals vroeger naar Nederlands Indië.

De storting van gelden kan geschieden op naam van de Secretaris-Penningmeester de Heer P. Böck, Stephensonstraat 10 te 's-Gravenhage.

's-Gravenhage, 2 Juni 1951.

Secretaris-Penningmeester,
P. Böck.

o.k. Voorzitter,
C.P. Burghardt.

00 1637

Don King

G E H E I M

Verbinding: No.12
Doss.13/114-131.
Onderwerp: Iriandeleгатie.
Datum ontvangst bericht:---
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar
Waardering bericht: betrouwbaar
Levens bericht gezonden aan:---
Medewerkende instanties:---
Ondernomen actie:---

23 Februari 1952.
09.75 4.322.9
09/77
27 FEB 1952

6.611
05.161

ACD/132098

UITTREKSEL	
Uit: 00 1637	
Voor: 00 1637	
o.a.v.: CAW	
Dat.: 1/1/52	
Par.: 0	

C. RISE

*... mag niet worden vernemen...
... het verantwoordelijk lid. hoofd*

ok

xixixixi

-14

Van een informant werd het volgende vernomen:
Op Donderdag, 21 februari 1952, had ten huize van Koezah HAMZAH, geboren te Palembang 4 November 1920, wonende Trompstraat 81 te 's-Gravenhage, een ontmoeting plaats tussen leden van de Iriandeleгатie en een aantal genodigden, hoofdzakelijk bestuurders van de vereniging Nederland-Indonesië. Het gezelschap bestond in totaal uit pm. 20 personen. Van de Iriandeleгатie waren 5 leden aanwezig. Van Nederlandse zijde kunnen genoemd worden:
Dr VAN DEN BURG, Ir KRASER, GOESSE, DE LA COURT, MAARSBAN. Tevens waren als "vrienden" aanwezig drie journalisten, n.l. van "Parool", "Vrij Nederland" en "De Groene".
Van de zijde van de Iriandeleгатie werd gesproken door Dr KANI en SAYD. Beiden benaamden het Unieverband en de kwestie Irian. KANI was in zijn uitingen rel revolutionair, terwijl SAID meer de diplomatieke toon aanhield. Globaal genomen kan van hun toespraken het volgende worden gereleveerd:

Men is tijdens de besprekingen met de Nederlandse Regering geen stap verder gekomen. De houding van Dr DREES is zeer star. Er is zelfs geen basis gevonden om een gesprek te kunnen beginnen. Van Dr DREES, als man van de Partij van de Arbeid, kan de R.I. een dergelijke houding niet billijken. Over het algemeen is men wel zeker van de bereidheid van de Partij van de Arbeid om Irian los te laten. Hetzelfde kan niet gezegd worden van de K.V.P. De Indonesische delegatie en met haar de Regering van de R.I. is sterk geïnteresseerd welke krachten in de K.V.P. werken en welke resultaten dat zal hebben.

De Nederlandse Regering komt naar voren met juridische constructies en daar interesseren de Indonesiërs zich niet voor. De Unie moet verbroken. Er kan alleen sprake zijn van economische samenwerking met Nederland. Indonesië heeft de grondstoffen en Nederland de experts en de fabrieken. De Nederlandse Regering begrijpt de situatie niet. Het gaat om een vrij Azië en, nauw daarmee verband houdend, om vrede in de wereld. Welke gevolgen zal het hebben als Nederland Irian vasthoudt. De delegatie kan met deze negatieve resultaten niet terugkeren. Het gevolg van de starre houding van Nederland zal zijn, dat onherroepelijk het communisme baanbreekt in Indonesië (dit thema werd herhaaldelijk onderstreept). De stemmen uit de Tweede Kamer betekenen niets. De volksvertegenwoordigers zijn, vrijwel

Zonder uitzondering, nimmer in Indonesië geweest en hebben
derhalve geen gezond oordeel. Wanneer Nederland Irian
brijgeeft, zal er eerst sprake zijn van een gezonde sfeer.
Dan zullen Indonesiërs en Nederlanders op economisch ter-
rein kunnen gaan samenwerken.

Bij de vergadering kwamen stemmen op welke wijze men
de delegatie kan helpen. Besloten werd om overal in den
lande besloten vergaderingen te beleggen, waarvoor autori-
teiten en vooraanstaande figuren uit het bedrijfsleden zul-
len worden uitgenodigd. De delegatieleden verklaarden zich
bereid in deze bijeenkomsten het standpunt van de R.I. uit-
tezetten. Er zal tevens propagandamateriaal worden
samengesteld. Om de benodigde gelden te verkrijgen zullen
*| gellen worden ingezameld. RIEMENS - eveneens aanwezig -
kreeg van de delegatieleden namen van enkele industriëlen,
die geacht worden financieel te kunnen en te willen steunen.
Tijdens de daarop volgende conversatie lieten de delegatie-
leden uitkomen, dat Nederland wel belangrijke steun heeft
van Australië, doch dat het uiteindelijke doel is Austra-
lisch Nieuw-Guinea eveneens vrij te maken, evenals alle
overige koloniale gebieden in Azië. (einde)

RAPPORT
VAN: ACD
AAN: CAW II.

Betr: B ADAN PERDJOANGAN IRIAN.

09.11	09.11
- 5 MRT 1952	
ACD/1325/4	

Betrouwbare niet nader te controleren bron meldt bij bericht ACD/127183/319-VOA-19.

Shuttle in dienst

19 Organisaties w.o 5 politieke partijen, hebben in een bijeenkomst, belegd door de BADAN PERDJOANGAN IRIAN (Noot VI: Strijdorganisatie Irian) op 19/12 de Regering voorgesteld een "nationaal front" op te richten, dat zal strijden voor het behoud van WEST-IRIAN binnen Indonesisch territorium. Als eerste stap hiertoe zal een uitvoerend comité worden benoemd uit leden van de diverse partijen en organisaties, welke de bijeenkomst bijwoonden. Ook werd een dagelijks comité opgericht bestaande uit P.S.I.I. (Noot VI Islamitische Partij), MURBA (Noot VI Proletarische Partij communistisch), PETIR, G.P.I.I. (Noot VI: Indonesische Islamitische Jongeren Partij) en de BADAN PERDJOANGAN IRIAN.

NB: Bij gebruik van deze informatie buiten de dienst moet de telegrafische herkomst worden verzwegen.

132574/5-3-52

ACD/I

RAPPORT VAN KB

Voor HB en CAW I

No. 4259

Betr.: "STICHTING NIEUW-GUINEA VERBOND NEDERLAND"

Typ.: B.

Van een betrouwbaar medewerker werd vernomen, dat de Stichting Nieuw-Guinea Verbond Nederland samen zou gaan met de Vaderlandse Kring.

Alle leden v.d. S.N.G.V.N. hebben het U welbekende Manifest aan het Nederlandse VOIK van C.E.L. HELFRICH met een antwoordkaart om adhaesie te betuigen met de inhoud van het door de Nederlandse Kring gepubliceerde Manifest, toegezonden gekregen.

Vervolgens zouden de leden van de Stichting "Blank Ambon" voor het merendeel naar de Stichting N.G.V.N. overgelopen zijn.

KB, 28 Februari 1952.

VRIJ VOOR ACTIE

*agend.
in 69.
16 37 III
17-7-52
B VII 313.52
Hul.*

*6.619.7
05.26*

*6.13
01.25-6.619.7*

6.61
01.25-6.13
29-2
27 JUL 1952
ACD/132608

09.7.52

Schuttled is verwerkt

MANIFEST

aan het Nederlandse Volk

Het Algemeen Hoofdbestuur van de Vaderlandse Kring, ernstig ongerust over het uiteindelijke resultaat der aanstaande besprekingen omtrent de status van het huidige Nederlands Nieuw-Guinea, richt zich tot het Nederlandse volk met een ernstig en dringend beroep, al het mogelijke te doen om de regering te bewegen het Zelfbeschikkingsrecht der Volken te handhaven en de Rechten van de Mens, ook die van de bewoners van Nederlands Nieuw-Guinea, te respecteren.

Overdracht van onze souvereiniteit over dit gebied aan de Republiek Indonesia zou getuigen van een volkomen gebrek aan verantwoordelijkheidsbesef tegenover de Inheemse bevolking, waarvan onomstotelijk vaststaat, dat zij niet wenst te leven onder het gezag dezer Republiek.

Overdracht der souvereiniteit zou een nieuwe schending betekenen van hogerbbedoelde rechten, welke de fundamenteen zijn van de Organisatie der Verenigde Natiën, en eerste voorwaarden voor de Wereldvrede.

Het is reeds ernstig genoeg, dat wij de volkeren van Indonesië hebben overgeleverd aan de Republiek Indonesia Serikat, zonder de handhaving van hun vrijheden en rechten op effectieve wijze te waarborgen.

De regering bleef werkeloos toezien, toen de republiek Djokja de andere deelstaten, met wie wij zo juist accoord gemaakt hadden, onder de voet liep.

De regering liet het bevriende volk van de Zuid-Molukken, dat zich uitgesproken had voor aansluiting bij Nederland, volkomen in de steek toen het overrompeld werd door Djokjase benden, uitgerust met Nederlandse wapenen en getransporteerd in Nederlandse schepen.

Onze regering weigerde de Republiek der Zuid-Molukken te erkennen, ondanks de rechterlijke uitspraak en het gedegen oordeel van leden van de Nederlandse Vereniging voor Internationaal Recht, die beiden het goed recht van de Zuid-Molukkers tot het proclameren van hun onafhankelijkheid erkennen.

Het Nederlandse volk heeft de plicht, zich tegen iedere nieuwe rechtsschending te verzetten. Financiële overwegingen van welke aard ook mogen tegenover deze morele plicht geen enkel gewicht in de schaal werpen.

Overlevering van de ons goedgezinde bevolking van Nederlands Nieuw-Guinea, die ten volle op ons vertrouwt, zou een weergaloze rechtsschending zijn, waarvoor het Nederlandse volk de verantwoordelijkheid niet kan en niet mag dragen.

Wij, volk van Nederland, zouden hiermee zelf het recht verbeuren, ons, indien wij in soortgelijke omstandigheden zouden komen te verkeren, op het zelfbeschikkingsrecht en op het Volkenrecht te beroepen.

Wie het Recht schendt, zal straks aan Onrecht ten prooi vallen.

Wie met ons van oordeel is, dat deze nieuwe schending **onder geen beding** mag worden gepleegd, geve daarvan blijk door toezending van naam en adres aan: Vaderlandse Kring, Postbus 42, Schiedam.

Namens het Hoofdbestuur V.K.:

C. E. L. HELFRICH, Lt.-Adm. b.d.,
wnd. Voorzitter.

H. A. M. ROELANTS,

Ala. Secretaris

Stichting
„NIEUW-GUINEA V TROOND NEDERLAND“
(S. N. G. V. H.)
Claes de Vrieselaan 73a
ROTTERDAM

Gelieve dit Manifest voor één van Uw ramen op te hangen, dan wel aan één van Uw vrienden of kennissen buiten den Haag op te zenden.

Meerdere exemplaren zijn gratis verkrijgbaar bij het Secretariaat van de Vaderl. Kring, Burgem. Knappertlaan 36, Schiedam.

Steunt de Vaderl. Kring, vooral financieel, teneinde het deze organisatie mogelijk te maken acties als deze zo breed mogelijk op te zetten.

Laat Uw bijdrage nog heden overschrijven op Postrekening No. 381365 ten name van de Penningmeester van de Vaderl. Kring te Schiedam.

UITTREKSEL
Uit: 0D 1758
Voor: 0D 1637
o.a.v.: CAWI
Dat.: 7/7-52
Par.: 798

G E H E I M

16 April 1952.

Verbinding: No. 12
 Doss. 13/114-138.
 Onderwerp: D.SCHILP.
 Datum ontvangst bericht: ---
 Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar
 Waardering bericht: betrouwbaar
 Tevens bericht gezonden aan: ---
 Medewerkende instanties: ---
 Ondernomen actie: ---

08.2	11.383 4.1
09.1.09 293	09.1-01.105
	18 APR. 1952
	6.14
	ALD/136490
	09.293-01.262

Dit bericht mag niet worden verspreid
 buiten de kring van het vermindert
 aantal leden van de R.I.
 Schilp

Ten gevolge van de
 Hoofd... 132099 = 0D 1758

Ten gevolge op dezerzijds schrijven van 23 Februari 1952, Doss. 13/114-130 betreffende Dirk SCHILP is van de betrokken informant vernomen, dat diens reis naar Brussel ten doel had om op verzoek van de Hoge Commissaris te 's Gravenhage en de Ambassadeur van de R.I. te Brussel besprekingen te voeren met volksvertegenwoordigers van de Belgische Socialistische Partij.

De aard dezer besprekingen, aldus berichtgever, had betrekking op:

1. de kwestie Westerling,
2. het Congovraagstuk (ontvoogding koloniale gebieden).

In verband met het onder 2 vermelde heeft SCHILP, waarschijnlijk bij de behandeling van het Congovraagstuk, één of meer zittingen van het Belgische parlement bijgewoond.

Het hierboven gesignaleerde, gecombineerd met hetgeen werd gereleveerd in dezerzijds geheim schrijven Doss. 13/114-136 van 27 Maart 1952 (zie vooral 2e alinea) geeft gereede aanleiding tot de veronderstelling, dat de Regering van de R.I. zich actief bezig houdt met de oplossing van het koloniale vraagstuk in het algemeen (naar verwacht kan worden, in nauw contact met de regeringen van andere Oost-aziatische, Arabische en Afrikaanse gebieden).

Mede hierop kan wijzen een uitlating, volgens informant, door de vertegenwoordiger der R.I. in Nederland gedaan, dat het geen tien jaar meer zal duren of Afrika is gezuiverd van blanken. (einde)

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD
 (Slechts bij definitieve opberging invullen)
 O N A F G E D A A N

V
 CO 137273 06 1637

H 1637

(Afd./Sect. *PM* Dat. *2/12* Par. *2*)

Achtereenvolgens aan: *e*

Alb. 4/12

Interne aanwijzingen ACD IV

Verantw. voor }
 Adm. afdoening } *e* H.ACD, namens deze
 Dat: *25/12*

ACD/ Dat. Par.

Afd. Sectie BEHANDLING Afz./Par. Dat.

e
20/12

20/12

20/12

Conte In verband met de afzending van de kaartjes van de
 afzending "Nieuw Guineë Kolonisten"
 geen andere mensen. Betreffende de afzending met
 met die van N.G.V. te maken is te maken, dat
 de afzending van de afzending "Nieuw Guineë Kolonisten" te maken met het
 "Nieuw Guineë Kolonisten" te maken met het

20/12

20/12

Afd. Sectie

BEHANDELING

Afz. Par.

Dat.

100

15/12

R A P P O R T

VAN: CAW/I

Betr.: / "Steun Nieuw-Guinea Kolonisten"
Z Stichting

6.61
23.21
24 APR. 1952
ACD/ 1342/3

Van een relatie gehoord:

- 1e. dat het zgn. kwartjesfonds van de Stichting "Steun Nieuw-Guinea Kolonisten" ('s-Gravenhage) praktisch geen geld ontvangt;
- 2e. dat deze Stichting in contact staat met het "Nieuw-Guinea Verbond Nederland" (Rotterdam).

Verzoeken agenderen en terug aan CAW.

23-4-1952.

DUPLICAAT

141604

Aan: HU (t.b.v. CAV I)
Van: B IX

Num	P/16396
Recht	141604
Verf	0/1637

Nader kan worden bericht, dat de vergaderingen niet in Den Haag, maar in Arnhem worden gehouden. In de Oranjestraat in Den Haag woont een der deelnemers.

Het zal volgens informant geraine tijd duren alvorens nadere gegevens kunnen worden verstrekt.

's-Gravenhage, 11-6-'52
B IXa

0D 1637

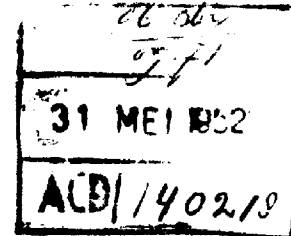
(Voor CO.139155)

R A P P O R T

VAN: CAW/I

Bijl.: één

Betr.: Indonesische schepelingen
WAGIRI en ANANG RACHMAD

sk. | Bij nader onderzoek is gebleken, dat aan boord van de "Kota Baru" werkzaam is de persoon WAGIRIN, niet WAGIRI. Betrokkene is sedert 23-5-1947 in dienst van de Kon. Rotterdamse Lloyd en staat daar goed bekend. Foto hierbij.

ANANG RACHMAD, geboren te Surabaya, 22-10-1929, bezocht als lid van de Indonesische delegatie het 3e Jeugdfestival in Cost-Berlijn in Augustus 1951.

Verzoeken agenderen en terug aan CAW.

30-5-1952.

